

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne2014,

o změně zákona č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna služebního zákona

Čl. I

Zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 281/2003 Sb., zákona č. 426/2003 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 586/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 531/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 381/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 445/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb. a zákona č. 457/2011 Sb., se mění takto:

1. Název zákona zní: „zákon o státní službě“.
2. § 1 včetně poznámek pod čarou č. 1 a 2 zní:

„§ 1

(1) Tento zákon upravuje

- a) právní poměry státních zaměstnanců vykonávajících ve správních úřadech¹⁾ nebo orgánech státní správy²⁾ (dále jen „správní úřad“) státní správu jako službu, kterou Česká republika poskytuje veřejnosti,
- b) zaměstnávání státních zaměstnanců vykonávajících činnosti, které ve správních úřadech s výkonem státní správy souvisejí nebo jej ovlivňují,
- c) organizační věci státní služby (dále jen „služba“),
- d) přípravu fyzických osob na službu a jejich odměňování,
- e) služební vztahy státních zaměstnanců,
- f) odměňování státních zaměstnanců a
- g) řízení ve věcech služebního poměru.

(2) Tento zákon dále upravuje organizační věci týkající se zaměstnanců ve správních úřadech, kteří ve správních úřadech vykonávají práci v základním pracovněprávním vztahu.

¹⁾ Čl. 79 odst. 1 Ústavy České republiky.

²⁾ Například § 1 zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, § 38 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, § 1 zákona č. 14/1993 Sb., o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví.“.

3. § 2 včetně poznámek pod čarou č. 3 a 4 zní:

„§ 2

(1) Tento zákon se nevztahuje na člena vlády; oprávnění člena vlády a vedoucího Úřadu vlády České republiky (dále jen „Úřad vlády“) jsou uvedena v § 9b odst. 3, § 10 odst. 6, § 14 odst. 4, § 16 odst. 2, § 53 odst. 3 a § 207 odst. 1. Tento zákon se též nevztahuje členy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání³⁾.

(2) Tento zákon se dále nevztahuje na

- a) vedoucího Úřadu vlády⁴⁾,
- b) náměstka člena vlády,
- c) náměstka vedoucího Úřadu vlády,
- d) poradce člena vlády a na zaměstnance, kteří vykonávají další jinak označené činnosti pro člena vlády, a to bez ohledu na stupeň řízení,
- e) poradce vedoucího Úřadu vlády a na zaměstnance, kteří vykonávají další jinak označené činnosti pro člena vlády, a to bez ohledu na stupeň řízení,
- f) poradce náměstka člena vlády a na zaměstnance, kteří vykonávají další jinak označené činnosti pro člena vlády, a to bez ohledu na stupeň řízení,
- g) zaměstnance, kteří vykonávají pouze pomocné, servisní nebo manuální práce ve správních úřadech, a na zaměstnance, kteří pouze řídí, organizují a kontrolují výkon pomocných, servisních nebo manuálních prací.

³⁾ Zákon č. 230/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ § 28 odst. 3 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.“.

4. V části první hlavě II nadpis dílu 1 zní:

„Díl 1

Správní úřad, služební úřad, služební působíště a nadřízený služební úřad“.

5. § 3 včetně poznámek pod čarou č. 5 až 7 zní:

„§ 3

Správním úřadem pro účely tohoto zákona je ministerstvo⁵⁾, další ústřední orgán státní správy⁶⁾, v jehož čele není člen vlády (dále jen „ústřední správní úřad“) a jiný správní úřad⁷⁾, jestliže je zřízen jiným zákonem, je jiným zákonem výslovně označen jako správní úřad nebo orgán státní správy a vykonává na základě jiného zákona státní správu.

⁵⁾ § 1 zákona č. 2/1969 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ § 2 zákona č. 2/1969 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ Například zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 585/2004 Sb., o branné povinnosti a jejím zajišťování (branný zákon), ve znění pozdějších předpisů.“.

6. § 4 zní:

„§ 4

(1) Správní úřad podle § 3 je pro účely tohoto zákona služebním úřadem.

(2) Služebním působištěm státního zaměstnance je adresa sídla služebního úřadu nebo místo a adresa organizačního útvaru služebního úřadu.

(3) Nadřízeným služebním úřadem je služební úřad, který je podle jiného zákona nadřízeným správním úřadem.“

7. V části první hlavě II nadpis dílu 2 zní:

„Díl 2

Služba, obor služby a státní zaměstnanec“.

8. § 5 včetně nadpisu zní:

§ 5

Služba

(1) Služba podle tohoto zákona zahrnuje tyto činnosti:

- a) přípravu návrhů právních předpisů a zajišťování právní činnosti správních úřadů,
- b) přípravu návrhů mezinárodních smluv,
- c) přípravu návrhů koncepcí, strategií a programů,
- d) řízení a usměřování činnosti podřízených služebních úřadů,
- e) státní statistickou službu,
- f) správu kapitoly státního rozpočtu vůči organizačním složkám státu a právníkům osobám, s výjimkou služebního úřadu, ve kterém je služba vykonávána,
- g) ochranu utajovaných informací,
- h) zabezpečování obrany státu,
- i) krizové řízení,
- j) obhajobu zahraničních zájmů České republiky,
- k) přípravu nebo realizaci státní dotační politiky,
- l) přípravu nebo realizaci státní politiky výzkumu a vývoje,
- m) přípravu a provádění správních úkonů,
- n) státní kontrolu, dozor a dohled,
- o) řízení činností uvedených pod písmeny a) až n),
- p) vypracovávání odborných věcných podkladů k činnostem uvedeným v písmenech a) až d) a j) až m) a porovnávání a určování technických parametrů, s výjimkou podkladů spočívajících ve fyzikálních měřeních, chemických rozborech nebo kontrole.

(2) Činnostmi, které ve služebních úřadech s výkonem činností podle odstavce 1 souvisejí nebo jej ovlivňují, jsou:

- a) vytváření a správa informačních systémů,
- b) zadávání veřejných zakázek,
- c) příprava, usměřování nebo realizace dotační politiky z prostředků fondů Evropské unie,
- d) interní audit,
- e) zajišťování organizačních věcí služby a služebních vztahů státních zaměstnanců podle tohoto zákona včetně jejich odměňování.“

9. V části první hlavě II se označení dílu 3 včetně nadpisu zrušuje.

10. § 6 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 8 zní:

„§ 6
Obor služby

(1) Oborem služby se rozumí úsek činnosti správního úřadu nebo jeho část vyplývající z jiného zákona, který stanoví působnost tohoto úřadu.

(2) Státní zaměstnanec vykonává službu na služebním místě podle systemizace v oboru služby, do kterého byl jmenován.

(3) Vláda stanoví nařízením obory služby⁸⁾ vyplývající z jiných zákonů.

⁸⁾ Nařízení vlády č. 85/2003 Sb., kterým se stanoví obory státní služby.“

11. Za § 6 se vkládá nový § 6a, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 9 zní:

„§ 6a
Státní zaměstnanec

Státním zaměstnancem podle tohoto zákona je fyzická osoba, která splňuje tímto zákonem stanovené předpoklady a oprávněné odborné požadavky, úspěšně ukončila přípravu na službu, byla jmenována do služby k výkonu činností podle § 5 a složila služební slib podle tohoto zákona. Služební vztahy fyzické osoby podle jiného zákona⁹⁾ upravujícího služební poměr tím nejsou dotčeny.

⁹⁾ Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.“

12. V nadpisu § 7 se slova „státních zaměstnanců“ nahrazují slovy „státního zaměstnance“.

13. V § 7 odstavce 1 a 2 včetně poznámek pod čarou č. 10 a 11 znějí:

„(1) Státnímu zaměstnanci přísluší služební označení.

(2) Pro služební místo státního zaměstnance s předepsaným

- a) středním vzděláním s výučním listem¹⁰⁾ je služební označení referent,
- b) středním vzděláním s maturitní zkouškou je služební označení odborný referent,
- c) středním vzděláním s maturitní zkouškou je služební označení referent-specialista,
- d) středním vzděláním s maturitní zkouškou je služební označení vyšší referent,
- e) středním vzděláním s maturitní zkouškou nebo vyšším odborným vzděláním je služební označení vyšší referent-specialista; vykonává-li státní zaměstnanec kontrolní činnost, je služební označení inspektor,
- f) vyšším odborným vzděláním nebo vysokoškolským vzděláním získaným studiem v bakalářském studijním programu¹¹⁾ je služební označení vrchní referent; vykonává-li státní

zaměstnanec kontrolní činnost, je služební označení vrchní inspektor.

¹⁰⁾ Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁾ § 45 a 98 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.“.

14. V § 7 odst. 3 písm. a) se za slova „v bakalářském“ vkládají slova „nebo magisterském“ a odkaz na poznámku pod čarou č. 10 se nahrazuje odkazy na poznámky pod čarou č. 11 a 12“.

15. V § 7 odst. 3 písm. b) se za slova „studium“ vkládají slova „bakalářském nebo“ a za odkaz na poznámku pod čarou č. 11 se vkládá odkaz na poznámku pod čarou č. 12“.

Poznámka pod čarou č. 12 zní:

„¹²⁾ § 46 a 98 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

16. V § 7 odst. 4 se slova „odstavcích 2 a 3“ nahrazují slovy „odstavci 2“.

17. V § 7 odst. 5 větě první se slova „V ústředním správním úřadu“ nahrazují slovy „Ve služebním úřadu, kterým je ministerstvo nebo jiný ústřední správní úřad,“.

18. V § 7 odst. 5 větě poslední se slova „správním úřadu s celostátní působností“ nahrazují slovy „služebním úřadu, který není ministerstvem ani jiným ústředním správním úřadem“.

19. V § 7 odst. 6 se slova „zvláštního právního předpisu“ nahrazují slovy „jiného zákona¹³⁾“.

Poznámka pod čarou č. 13 zní:

„¹³⁾ Zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).“.

20. V § 8 odst. 1 se slova „státním zaměstnancům“ nahrazují slovy „státnímu zaměstnanci“.

21. V § 8 odst. 4 se za slova „stanoví vyhláškou“ vkládají slova „bližší podmínky“.

22. V části první hlavě II se za § 8 vkládá označení dílu 3 a jeho nadpis, který zní:

„Díl 3

Představený, služební místa představených, jejich služební označení a předepsané vzdělání“.

23. § 9 včetně nadpisu zní:

„§ 9 Představený

(1) Představeným je vedoucí státní zaměstnanec, který je oprávněn vést na jednotlivých stupních řízení správního úřadu podřízené státní zaměstnance, ukládat jim služební úkoly, organizovat, řídit a kontrolovat výkon jejich služby a dávat jim k tomu závazné příkazy. Představeným může být rovněž fyzická osoba, která je ve služebním poměru podle jiného zákona⁹⁾.

(2) Služební místa představených a jejich služební označení jsou:

- a) generální ředitel státní služby (dále jen „generální ředitel“) a zástupce generálního ředitele (dále jen „zástupce generálního ředitele“),
- b) vedoucí služebního úřadu,
- c) vedoucí zastupitelského úřadu,
- d) státní tajemník,
- e) ředitel sekce,
- f) ředitel odboru,
- g) personální ředitel,
- h) vedoucí oddělení.

(3) Předepsané vzdělání představeného je odvozeno od nejnáročnější činnosti, jejíž výkon řídí nebo sám vykonává. Představenému přísluší vedle služebního označení podle § 7 nebo § 8 též služební označení představeného.

(4) Vedoucího služebního úřadu zastupuje zástupce vedoucího služebního úřadu, vedoucího zastupitelského úřadu zastupuje zástupce vedoucího zastupitelského úřadu, státního tajemníka zastupuje zástupce státního tajemníka, ředitele sekce zastupuje zástupce ředitele sekce, ředitele odboru zastupuje zástupce ředitele odboru, personální ředitele zastupuje zástupce personálního ředitele a vedoucího oddělení zastupuje zástupce vedoucího oddělení. Při zastupování se považuje zástupce za představeného.

(6) Vedoucí služebního úřadu nebo státní tajemník je ve služebním úřadu nejvýše postaveným představeným.“

24. Za § 9 se vkládají nové § 9a a 9b, které včetně nadpisu znějí:

„§ 9a Služební orgán

(1) Služebním orgánem je:

- a) generální ředitel a zástupce generálního ředitele,
- b) vedoucí služebního úřadu,
- c) státní tajemník,
- d) personální ředitel.

(2) Název služebního orgánu podle odstavce 1 je jeho služebním označením.

(3) Služební orgány řídí činnosti podle § 5 odst. 2 písm. e). Označení, které přísluší služebnímu orgánu podle jiného zákona, není dotčeno.

(4) Vedoucí služebního úřadu, s výjimkou služebního úřadu, jímž je ministerstvo nebo Úřad vlády, je podle tohoto zákona ten, kdo je podle jiného zákona v čele tohoto správního úřadu a tento úřad řídí. Služební označení vedoucí služebního úřadu přísluší vedoucímu ústředního správního úřadu a vedoucímu jiného správního úřadu; to neplatí v případě vedoucího Úřadu vlády.

(5) Vedoucí služebního úřadu je a za služební orgán se považuje rovněž fyzická osoba, která je ve služebním poměru podle jiného zákona⁹⁾, je-li podle jiného zákona vedoucí správního úřadu. Tato osoba působí v činnostech podle § 5 odst. 2 písm. e).

(6) Služební místo státního tajemníka se zřizuje ve služebním úřadu, jímž je ministerstvo a Úřad vlády.

(7) Služební místo personálního ředitele se zřizuje ve služebním úřadu, jímž je ministerstvo a Úřad vlády.

§ 9b Státní tajemník

(1) Státní tajemník odpovídá za činnosti podle § 5 odst. 2 písm. e) a za organizační věci správního úřadu, jakož i za pracovněprávní vztahy zaměstnanců zařazených k výkonu práce v tomto úřadu.

(2) Opatření, která podle tohoto zákona přísluší služebnímu orgánu, činí ve služebním úřadu, jímž je ministerstvo nebo Úřad vlády, státní tajemník.

(3) Ve služebních vztazích týkajících se změn služby podle § 37 písm. e), f) a h) a skončení služby, postupuje státní tajemník ve služebním úřadu, jímž je ministerstvo, se souhlasem se člena vlády, který ministerstvo řídí. Ve služebním úřadu, jímž je Úřad vlády, postupuje v případech podle věty první státní tajemník se souhlasem s vedoucího Úřadu vlády.

(4) Požádá-li člen vlády, který řídí ministerstvo, nebo vedoucí Úřadu vlády o poskytnutí informace v jiné věci, než uvedené v odstavci 2, je státní tajemník povinen informaci poskytnout.“

25. V části první hlavě II nadpis dílu 4 zní: „**Služební předpis**“.

26. § 10 zní:

„§ 10

(1) Služební předpis zejména stanoví

- a) organizační věci služby,
- b) rozsah oprávnění představených dávat státním zaměstnancům závazné příkazy k výkonu služby.

(2) Služební předpis se vydává v písemné formě. Za písemné vydání služebního předpisu se považuje i jeho elektronické vydání. Služební předpis musí být ve služebním úřadu zveřejněn.

(3) Služební předpis je pro státního zaměstnance závazný; jestliže to tento zákon stanoví, jsou služební předpisy závazné i pro fyzické osoby připravující se na službu a zaměstnance ve správních úřadech. Služební úřad je povinen zajistit, aby státní zaměstnanci, fyzické osoby připravující se na službu a zaměstnanci ve správních úřadech byli se služebními předpisy řádně seznámeni a bylo jim umožněno do nich nahlížet, a podle potřeby jim zabezpečit na svůj náklad text těchto předpisů.

(4) K vydávání služebního předpisu je oprávněn jen generální ředitel, vedoucí služebního úřadu a státní tajemník.

(5) Pouze služební předpis vydaný státním tajemníkem v ministerstvu nebo státním tajemníkem v Úřadu vlády může stanovit závazná pravidla pro organizaci správních úřadů.

(6) Služební předpis, kterým se stanoví rozsah oprávnění představených, popřípadě určených státních zaměstnanců dávat státním zaměstnancům závazné příkazy k výkonu služby ve služebním úřadu, jímž je ministerstvo, se vydává se souhlasem se členem vlády, který ministerstvo řídí. Ve služebním úřadu, jímž je Úřad vlády, se služební předpis podle věty první vydá se souhlasem vedoucího Úřadu vlády, a jde-li o státní zaměstnance zařazené k výkonu služby v Generálním ředitelství státní služby (dále jen „generální ředitelství“) se služební předpis podle věty první vydá též se souhlasem generálního ředitele.

(7) Příslušný služební orgán je povinen zajistit vedení přehledu platných služebních předpisů a tento přehled aktualizovat. Státní zaměstnanec musí mít k aktuálnímu přehledu služebních předpisů zajištěn přístup.“

27. Za § 10 se vkládá nový § 10a, který zní:

„§ 10a

(1) Služební předpis nesmí zakládat státnímu zaměstnanci povinnosti nad meze zákona.

(2) Služební předpisy nesmějí být ve vzájemném rozporu. Vznikne-li v téže záležitosti rozpor mezi služebními předpisy, postupuje se podle služebního předpisu nadřízeného služebního orgánu.

(3) Služební předpis, který je v rozporu s právními předpisy, je neplatný. Nadřízený služební orgán zruší služební předpis vydaný podřízeným služebním orgánem, který je v rozporu s právními předpisy. Nezruší-li služební předpis, který je v rozporu s právními předpisy nadřízený služební orgán, zruší jej generální ředitel. To platí obdobně i pro část služebního předpisu.

(4) Služební předpis podle § 10 odst. 6, který je v rozporu s právními předpisy, zruší na návrh předsedy vlády vláda usnesením.“

28. Nadpis § 11 zní: „**Generální ředitelství a generální ředitel**“.

29. V § 11 odst. 1 se slova „Generální ředitelství státní služby (dále jen „generální ředitelství“)“ nahrazují slovy „Generální ředitelství“.

30. V § 11 odst. 2 se na konci písmene h) nahrazuje tečka čárkou a doplňuje se písmeno i), které zní:

„i) rozhoduje spory z veřejnoprávní smlouvy uzavřené podle tohoto zákona.“.

31. V § 11 odst. 4 písm. d) se slova „§ 10 odst. 5 věty čtvrté“ nahrazují slovy „§ 10a odst. 2 věty poslední“,.

32. V § 11 odst. 4 písm. e) se slovo „dalšími“ nahrazuje slovem „jinými“.

33. V § 11 odstavce 5 včetně poznámky pod čarou č. 13a zní:

„(5) Generální ředitel a státní zaměstnanci jím písemně pověřeni jsou oprávněni vykonávat ve služebních úřadech kontrolu v organizačních věcech služby a služebních vztazích státních zaměstnanců podle tohoto zákona; při výkonu kontroly postupují podle kontrolního řádu¹³⁾.“.

34. V § 11 odstavce 7 a 8 znějí:

„(7) Rejstřík státních zaměstnanců obsahuje:

- a) jméno a příjmení, popřípadě další jména a akademický titul,
- b) evidenční číslo státního zaměstnance,
- c) služební označení státního zaměstnance,
- d) den vzniku a zániku služebního poměru,
- e) druh služby,
- f) obor služby,
- g) služební úřad, v němž státní zaměstnanec vykonává službu.

(8) Rejstřík fyzických osob připravujících se na službu obsahuje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení a akademický titul,
- b) obor služby, pro který se připravuje,
- c) služební úřad, v němž se připravuje na výkon služby.“.

35. § 12 včetně nadpisu zní:

„§ 12 Personální ředitel

(1) Personální ředitel plní úkoly v činnostech podle § 5 odst. 2 písm. e). Personální ředitel plní úkoly rovněž v pracovněprávních vztazích zaměstnanců ve správním úřadu včetně jejich odměňování, jakož i v organizačních věcech služby a služebních vztazích státních zaměstnanců podle jiného zákona⁹⁾ zařazených k výkonu služby ve služebním úřadu včetně jejich odměňování.

(2) Personální ředitel je vedoucím personálního útvaru.

(3) Personální ředitel ve služebním úřadu, jímž je ministerstvo nebo Úřad vlády, je v činnostech podle § 5 odst. 2 písm. e) podřízen státnímu tajemníkovi.“.

36. § 13 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 14, 15 a 88 až 91 zní:

„§ 13

Personální útvar

(1) Personální útvar je organizačním útvarem služebního úřadu, v němž státní zaměstnanec vykonává službu; v působnosti personálního útvaru jsou organizační věci služby, služební vztahy státních zaměstnanců podle tohoto zákona včetně jejich odměňování a pracovněprávní vztahy zaměstnanců ve správním úřadu včetně jejich odměňování, popřípadě organizační věci služby a služební vztahy státních zaměstnanců ve služebním poměru podle jiných zákonů⁹⁾ včetně jejich odměňování.

(2) Personální útvar se v rozsahu stanoveném systemizací zřizuje ve služebních úřadech, v nichž vykonává službu a v pracovním poměru pracuje alespoň 25 fyzických osob.

(3) Personální útvar se nezřizuje v obvodním báňském úřadu¹⁴⁾, v okresní správě sociálního zabezpečení¹⁵⁾, v Odvolacím finančním ředitelství⁸⁸⁾, ve finančním úřadu⁸⁹⁾, ve Specializovaném finančním úřadu⁹⁰⁾ a v celním úřadu⁹¹⁾. Personální útvar se ve služebním úřadu nezřizuje ani tehdy, pokud činnosti, které by měl vykonávat, zabezpečí služební úřad méně než 5 systemizovanými místy.

(4) Není-li ve služebním úřadu zřízen personální útvar ani systemizovaná místa určená k výkonu jeho činnosti, plní úkoly personálního útvaru personální útvar v nadřízeném služebním úřadu.

¹⁴⁾ § 38 odst. 6 zákona č. 61/1988 Sb.

¹⁵⁾ § 3a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. .../2014 Sb.

⁸⁸⁾ § 5 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky.

⁸⁹⁾ § 8 zákona č. 456/2011 Sb.

⁹⁰⁾ § 11 zákona č. 456/2011 Sb.

⁹¹⁾ § 6 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky.“.

37. § 14 zní:

„§ 14

(1) Systemizace ve službě a pro přípravu na službu vychází ze závazných pravidel pro organizaci služebních úřadů [§ 11 odst. 4 písm. b)] a hledisek pro účinné zajišťování úkolů v oborech služby; zahrnuje stanovení

- a) počtu služebních míst řadových státních zaměstnanců klasifikovaných platovými třídami,
- b) počtu služebních míst představených podle § 9 odst. 2 klasifikovaných platovými třídami; služební místo představeného nelze vytvořit tak, aby na něm mohla být služba konána, po kratší, než stanovenou služební dobu (§ 81),
- c) objemu prostředků na platy státních zaměstnanců ve služebních úřadech,
- d) počtu míst fyzických osob připravujících se na službu ve služebních úřadech klasifikovaných platovými třídami,
- e) objemu prostředků na platy fyzických osob připravujících se na službu ve služebních úřadech.

(2) Návrh systemizace na kalendářní rok připravuje v předcházejícím kalendářním roce generální ředitelství. Při přípravě návrhu systemizace vychází generální ředitelství z návrhů služebních orgánů, které je předkládají prostřednictvím nadřízených služebních orgánů. Návrh systemizace projedná generální ředitelství s nadřízenými služebními orgány.

(3) Návrh systemizace obsahuje souhrnné údaje podle odstavce 1 za ústřední správní úřady a souhrnné údaje za jim podřízené správní úřady a souhrnné údaje za správní úřady, které nemají nadřízený správní úřad.

(4) Návrh organizační struktury služebních úřadů a návrh systemizace služebních úřadů, jimiž jsou ministerstva nebo Úřad vlády, se připravují v součinnosti se členem vlády, který řídí příslušné ministerstvo, nebo s vedoucím Úřadu vlády.

(5) Systemizaci na příslušný kalendářní rok schvaluje vláda v předcházejícím roce. Vláda je oprávněna upravit v souvislosti se schvalováním systemizace organizační strukturu služebního úřadu. Návrh systemizace předkládá vládě předseda vlády.

(6) Schválenou systemizaci postoupí generální ředitel ministru financí v termínu navazujícím na harmonogram zpracování návrhu státního rozpočtu.“.

38. Za § 14 se vkládají nové § 14a a 14b, které znějí:

„§ 14a

Podle vládou schválené systemizace a závazných pravidel pro organizaci služebních úřadů služební orgán zpracuje návrh organizační struktury služebního úřadu a prostřednictvím nadřízeného služebního orgánu ho předloží generálnímu řediteli.

§ 14b

Služební místa a finanční prostředky na platy státních zaměstnanců, místa a finanční prostředky na platy fyzických osob připravujících se na službu podle schválené systemizace nesmějí být použity pro jiný než stanovený účel.“.

39. Pod označení § 15 se vkládá nadpis, který zní: **„Změna systemizace“**.

40. V § 15 se slovo „služebního“ nahrazuje slovem „správního“ a slovo „zvláštního“ se nahrazuje slovem „jiného“.

41. V § 16 odst. 1 se slova „(§ 14 odst. 1)“ se zrušují.

42. V části druhé nadpis hlavy I zní:

„HLAVA I
**„PŘEDPOKLADY K PŘIJETÍ PRO PŘÍPRAVU NA SLUŽBU A OPRAVNĚNÉ
ODBORNÉ POŽADAVKY“**.

43. § 17 včetně poznámek pod čarou č. 16 až 18 zní:

„§ 17

(1) Fyzická osoba, která písemně požádá služební úřad o přijetí k přípravě na službu (dále jen „uchazeč“), musí splňovat tyto předpoklady:

a) být státním občanem České republiky¹⁶⁾ (dále jen „stát“) nebo

- b) být občanem jiného členského státu Evropské unie anebo
- c) být občanem státu, který je smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru a
- d) dosáhnout věku alespoň 18 let,
- e) být svéprávná,
- f) být bezúhonná; tento předpoklad není splněn v případě
 - 1. pravomocného odsouzení pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin proti pořádku ve věcech veřejných z nedbalosti, pokud odsouzení nebylo zahlazeno nebo pokud se podle zákona na pachatele nehledí, jako by nebyl odsouzen; jestliže v řízení o trestném činu podle části věty před středníkem, za který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje 5 let, bylo podmíněně zastaveno trestní stíhání nebo rozhodnuto o schválení narovnání a zastavení trestního stíhání, je předpoklad bezúhonnosti splněn až po uplynutí 5 let od právní moci těchto rozhodnutí,
 - 2. závislosti uchazeče na alkoholu nebo jiných návykových látkách,
- g) dosáhnout tímto zákonem předepsané vzdělání pro obor služby, včetně odborného zaměření vzdělání,
- h) mít potřebnou zdravotní způsobilost.

(2) Občan uvedený v odstavci 1 písm. b) a c) musí prokázat zkouškou u generálního ředitelství znalost

- a) českého jazyka a českých reálií a
- b) právního řádu státu.

(3) Znalost českého jazyka a českých reálií se prokazuje způsoby a za podmínek stanovených zákonem o státním občanství České republiky¹⁶⁾. Generální ředitel stanoví služebním předpisem obsah a rozsah zkoušky znalosti

- a) českého jazyka a českých reálií a
- b) právního řádu státu.

Obsah a rozsah zkoušky znalosti českého jazyka a českých reálií a právního řádu státu generální ředitelství zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Služební místa v činnostech podle § 5 a oborech služby podle § 6, která s ohledem na ochranu veřejného zájmu, vyžadují pro výkon služby státní občanství České republiky [odstavec 1 písm. a)], stanoví vláda nařízením.

(5) Předpoklad podle odstavce 1 písm. h) se dokládá podle jiných právních předpisů^{17a)}. Uchazeč je povinen se podrobit ověření své zdravotní způsobilosti.

(6) Služební orgán může pro služební místo stanovit služebním předpisem (§ 10) požadavek kladený na stanovenou úroveň znalosti cizího jazyka nebo jiný oprávněný odborný požadavek potřebný pro řádný výkon služby.

¹⁶⁾ Zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky).

¹⁷⁾ Zákon o státním občanství České republiky.

Vyhláška č. 433/2013 Sb., o prokazování znalosti českého jazyka a českých reálií pro účely udělování státního občanství České republiky.

^{17a)} Zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 79/2013 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 373/2011 Sb., o

specifických zdravotních službách (vyhláška o pracovnělékařských službách a některých druzích posudkové péče).“.

Poznámka pod čarou č. 18 zní:

„¹⁸⁾ Zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů.“.

44. V 18 odstavce 3 včetně poznámek pod čarou č. 19 a 20 zní:

„(3) Předpoklady podle § 17 odst. 1 písm. a), g) a h) je uchazeč povinen spolu s podáním písemné žádosti o přijetí k přípravě na službu služebnímu úřadu doložit příslušnými listinami nebo jejich ověřenými stejnopisy¹⁹⁾. Žádost podle věty první musí být podána v českém jazyce. Předpoklad bezúhonnosti podle § 17 odst. 1 písm. f) bodu 1 se dokládá výpisem z Rejstříku trestů²⁰⁾, který nesmí být starší než 3 měsíce. Předpoklady podle § 17 odst. 1 písm. e) a § 17 odst. 1 písm. f) bodu 2 se dokládají písemným čestným prohlášením.

¹⁹⁾ Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 21/2006 Sb., o ověřování shody opisu nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu a o změně některých zákonů (zákon o ověřování), ve znění pozdějších předpisů.

²⁰⁾ Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.“.

45. Za § 18 odst. 3 se vkládají nové odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) Občan uvedený v odstavci 1 písm. b) a c) osvědčuje předpoklad bezúhonnosti výpisem z evidence trestů nebo rovnocenným dokladem vydaným příslušným soudním nebo správním orgánem

a) jiného členského státu Evropské unie,

b) státu, který je smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru,

c) státu jeho posledního pobytu, nebo

d) výpisem z evidence Rejstříku trestů s přílohou obsahující informace, které jsou zapsané

1. v evidenci trestů členského státu Evropské unie, jehož je občanem,

2. v obdobném rejstříku smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru,

3. v obdobném rejstříku členského státu jeho posledního pobytu; je-li členským státem posledního pobytu Česká republika, postupuje se podle § 17 odst. 1 písm. f) bodu 1.

Nevydává-li příslušný stát výpis z evidence trestů nebo rovnocenný doklad, předloží fyzická osoba čestné prohlášení o bezúhonnosti učiněné před notářem nebo jiným příslušným státním orgánem státu, jehož je občanem, nebo před notářem nebo jiným příslušným orgánem členského státu posledního pobytu.

(5) Doklad podle odstavce 4 nesmí být starší než 3 měsíce, a není-li v českém jazyce, musí být předložen též jeho úřední překlad do českého jazyka.“.

46. Za § 18 odst. 5 se doplňuje odstavce 6, který zní:

„(6) Předpoklad podle § 17 odst. 1 písm. f) bodu 2 se zkoumá při ověření zdravotní způsobilosti uchazeče.“.

47. § 19 zní:

„§ 19

(1) Uchazeče, kteří nesplňují předpoklady podle § 17 odst. 1, služební úřad o tom bez zbytečného odkladu písemně vyrozumí a zároveň jim sdělí, že se z tohoto důvodu nemohou výběrového řízení zúčastnit.

(2) S uchazeči, kteří splňují předpoklady podle § 17 odst. 1, provede výběrová komise pohovor. Pohovor je zaměřen k otázkám oboru služby, pro který se má příprava konat, a ke znalosti cizího jazyka, je-li jeho znalost požadována.

(3) Pohovor podle odstavce 2 lze nahradit nebo doplnit písemnou zkouškou; obsah této části zkoušky stanoví služebním předpisem generální ředitel a obsah její zvláštní části stanoví služebním předpisem služební orgán.“

48. Za § 19 se vkládá nový § 19a, který zní:

„§ 19a

(1) Výběrová komise má 3 členy, které jmenuje a odvolává služební orgán ze státních zaměstnanců, kteří vykonávají službu ve služebním úřadu, který výběrové řízení vyhlásil. Členem výběrové komise je rovněž státní zaměstnanec vykonávající službu v personálním útvaru.

(2) Výběrová komise po ukončení pohovorů sestaví pořadí uchazečů, v jakém se ve výběrovém řízení umístili; o tomto pořadí uchazeče služební úřad písemně bez zbytečného odkladu vyrozumí.

(3) Pořadí získané ve výběrovém řízení opravňuje uchazeče k přijetí k přípravě na službu. Nemá-li uchazeč s určitým pořadovým číslem o přijetí k přípravě na službu prokazatelně zájem, získává toto oprávnění další uchazeč v pořadí, v jakém se ve výběrovém řízení umístil.

(4) Výběrová komise může výběrové řízení ukončit též závěrem, že žádný uchazeč pro přijetí k přípravě na službu nevyhovuje; tento závěr může výběrová komise učinit i v případě uvedeném v odstavci 3 větě druhé. V tomto případě se vyhlásí nové výběrové řízení.“

49. V § 20 odst. 1 se slova „v zahraničí (§ 29 odst. 2)“ zrušují.

50. V § 20 odstavce 2 včetně poznámky pod čarou č. 92 zní:

„(2) Výběrové řízení se neprovede na služební místo představeného ve službě na dobu určitou, jímž je člen Rady Českého telekomunikačního úřadu, splňuje-li fyzická osoba předpoklady podle § 17 odst. 1 a předpoklad stanovený právními předpisy o utajovaných informacích¹⁸⁾ a další předpoklady stanovené v jiném zákoně⁹²⁾.“

⁹²⁾ Například § 107 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů.“

51. V části druhé nadpis hlavy IV zní:

„HLAVA IV
PŘÍPRAVA NA SLUŽBU“.

52. V § 21 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 21 zní:

„(1) Příprava na službu se uskutečňuje v pracovním poměru²¹⁾, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak; trvá nejméně 6 kalendářních měsíců, nejdéle však 12 kalendářních měsíců. K přípravě na službu se uzavírá s vybraným uchazečem pracovní smlouva zakládající pracovní poměr na dobu určitou. Součástí přípravy na službu je vždy ujednání o zkušební době v trvání 3 měsíců. Doba přípravy na službu může být se souhlasem vybraného uchazeče přijatého k přípravě na službu prodloužena. Doba prodloužení nesmí přesáhnout 12 kalendářních měsíců.

²¹⁾ Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.“.

53. V § 21 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Příprava na službu se uskutečňuje pod dohledem školitele jmenovaného služebním orgánem.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

54. V § 21 odst. 3 větě první se slova „na zotavenou“ zrušují.

55. V § 21 odst. 4 větě první se slova „se označuje jako čekatel“ nahrazují slovy „je čekatelem“ a věta poslední se nahrazuje větou „Označení vybraného uchazeče jako čekatele je jeho druhem práce, který se uvede v pracovní smlouvě.“.

56. V § 22 odstavec 2 zní:

„(2) Příprava čekatele na službu organizovaná služebním úřadem je jeho povinností vyplývající mu z pracovního poměru. Příprava na službu je výkonem práce, za který přísluší čekateli plat podle části desáté. Přísluší mu nejnižší platový tarif v nejnižší platové třídě stanovené pro služební místo v oboru služby, pro který se připravuje, a pro které splňuje státnímu zaměstnanci předepsané vzdělání. Čekateli nepřísluší příplatek za službu.“.

57. V § 23 větě poslední se slova „(§ 31 odst. 6)“ zrušují.

58. Poznámka pod čarou č. 22 zní:

„²²⁾ Vyhláška č. 304/2012 Sb., o uznání rovnocennosti vzdělání úředníků územních samosprávných celků.

Vyhláška č. 512/2002 Sb., o zvláštní odborné způsobilosti úředníků územních samosprávných celků, ve znění pozdějších předpisů.“.

59. § 24 zní:

„§ 24

(1) Čekatel má nárok vykonat úřednickou zkoušku před zkušební komisí. Účelem úřednické zkoušky je ověřit, zda má čekatel potřebné vědomosti a je dostatečně odborně připraven na to, aby mohl zastávat služební místo státního zaměstnance v oboru služby, pro

který se připravoval.

(2) Úřednická zkouška se skládá z části písemné a ústní. Obě části úřednické zkoušky se konají zpravidla v jeden den. Zkušební komise může určit, že písemná část a ústní část zkoušky se konají v různých dnech.

(3) Před uplynutím sjednané doby trvání pracovního poměru na dobu určitou předloží bezprostředně nadřízený představený čekatele v součinnosti se školitelem služebnímu orgánu hodnocení čekatele, které musí obsahovat závěr o tom, zda je čekatel připraven na službu v oboru služby, pro který se připravoval. Služební orgán je povinen čekatele s hodnocením seznámit a na jeho žádost mu vydat stejnopis hodnocení. Služební orgán postoupí stejnopis hodnocení též zkušební komisi, jestliže čekatel hodlá vykonat úřednickou zkoušku.

(4) Úřednickou zkoušku podle odstavce 1 má nárok vykonat též fyzická osoba, která má tříletou praxi v příslušném oboru služby v nevládním nebo soukromém sektoru a splňuje předpoklady podle § 17 odst. 1. Ustanovení o organizaci úřednické zkoušky a o způsobu jejího vykonání se na fyzickou osobou uvedenou ve větě první použijí obdobně.“.

60. Za § 24 se vkládá nový § 24a, který včetně poznámky pod čarou č. 23 zní:

„§ 24a

(1) Služební úřad je povinen umožnit čekateli vykonat úřednickou zkoušku a určit její konání.

(2) Brání-li čekateli ve vykonání úřednické zkoušky v určeném dni překážka v práci, prodlouží se doba trvání jeho pracovního poměru tak, aby skončil uplynutím doby jednoho kalendářního týdne po dni, který byl po skončení překážky v práci určen k vykonání úřednické zkoušky, nejdéle však o dobu 6 kalendářních měsíců. Ustanovení § 21 odst. 1 se nepoužije.

(3) Služební orgán je povinen určit datum, místo a hodinu konání úřednické zkoušky, svolat zkušební komisi a písemně na ni pozvat čekatele. Čekatele je třeba pozvat alespoň 3 kalendářní týdny přede dnem konání úřednické zkoušky.

(4) O úspěšném vykonání úřednické zkoušky nebo její části vystaví zkušební komise osvědčení; toto osvědčení předá služebnímu orgánu. Služební orgán doručí osvědčení bez zbytečného odkladu čekateli podle zákoníku práce²³⁾ do vlastních rukou.

(5) O neúspěšném vykonání úřednické zkoušky nebo její části vystaví zkušební komise písemnou zprávu; tuto zprávu oznámí služebnímu orgánu. Služební orgán doručí zprávu bez zbytečného odkladu čekateli podle zákoníku práce do vlastních rukou.

²³⁾ § 334 až 336 zákoníku práce.“.

61. § 25 zní:

„§ 25

(1) Jestliže čekatel úřednickou zkoušku nebo její část nevykonal úspěšně, povolí mu služební orgán na základě jeho písemné žádosti opakování této zkoušky nebo její části.

(2) Na opakování úřednické zkoušky nebo její části má čekatel nárok. Úřednickou zkoušku lze opakovat jen jednou.

(3) Žádost podle odstavce 1 musí být doručena služebnímu orgánu ve lhůtě 5 pracovních dnů po doručení zprávy o neúspěšném vykonání úřednické zkoušky nebo její části, jinak nárok na opakování této zkoušky nebo její části zaniká.

(4) Opakovaná úřednická zkouška může být konána nejdříve po uplynutí doby 3 kalendářních měsíců po neúspěšném vykonání úřednické zkoušky nebo její části.

(5) Opakovanou úřednickou zkoušku skládá čekatel před zkušební komisí v jiném složení.

(6) Doba trvání pracovního poměru se při opakování úřednické zkoušky neprodlužuje.“.

62. V § 26 odst. 2 se věta poslední nahrazuje větou „Dva z členů zkušební komise lze jmenovat na základě jejich předchozího souhlasu z fyzických osob, které působí ve vědě, výzkumu nebo vysokém školství; činnost těchto osob v komisi je jiným úkonem v obecném zájmu²⁴⁾ s nárokem na poskytnutí pracovního volna s náhradou mzdy nebo platu. Členovi zkušební komise náleží od služebního úřadu cestovní náhrady podle zákoníku práce²⁵⁾.“.

Poznámky pod čarou č. 24 a 25 znějí:

²⁴⁾ § 203 odst. 1 zákoníku práce.

²⁵⁾ § 157 až 164 a § 173 až 176 zákoníku práce.“.

63. V § 27 odst. 1 se slovo „nesplňuje“ nahrazuje slovem „přestal splňovat“.

64. V § 27 odst. 2 a § 30 odst. 3 se slova „o zbavení nebo omezení jeho způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „o omezení svéprávnosti“.

65. V části třetí nadpis hlavy I zní:

„HLAVA I SLUŽEBNÍ POMĚR“.

66. § 28 zní:

„§ 28

(1) Služba se vykonává ve služebním poměru.

(2) Služební poměr se zakládá ke státu jmenováním na služební místo v oboru služby.“.

67. § 29 včetně poznámek pod čarou č. 26, 93 a 94 zní:

„§ 29

(1) Služba se vykonává ve služebním poměru na dobu neurčitou nebo ve služebním poměru na dobu určitou.

(2) Služební poměr na dobu určitou lze zvolit zpravidla v případě služby se služebním působištěm v zahraničí; součástí této služby je též služba, která se koná ve služebním úřadu v

České republice.

(3) Služební poměr na dobu určitou lze zvolit rovněž v případech stanovených v systemizaci.

(4) Službu na dobu určitou po dobu, po kterou trvá podle jiného zákona jejich funkční období, vykonávají:

- a) předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže²⁶⁾,
- b) předseda Energetického regulačního úřadu⁹³⁾,
- c) členové Rady Českého telekomunikačního úřadu⁹⁴⁾.

(5) Uplatní-li se služební poměr na dobu určitou, postupuje se přiměřeně podle § 39 zákoníku práce²¹⁾ s tím, že důvody spočívající ve zvláštní povaze služby generální ředitel stanoví služebním předpisem.

²⁶⁾ § 1 odst. 3 a 5 zákona č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 187/1999 Sb.

⁹³⁾ § 17 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon).

⁹⁴⁾ § 107 odst. 1 a 2 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích).“.

68. V části třetí nadpis hlavy II zní:

„HLAVA II
**PŘEDPOKLADY A OPRÁVNĚNÉ ODBORNÉ POŽADAVKY KE JMENOVÁNÍ
DO SLUŽBY, PŘEKÁŽKY JMENOVÁNÍ DO SLUŽBY A PŘEKÁŽKY VÝKONU
SLUŽBY, JMENOVÁNÍ DO SLUŽBY, SLUŽEBNÍ SLIB A VZNIK SLUŽEBNÍHO
POMĚRU**“.

69. V části třetí hlavě II nadpis dílu 1 zní:

„Díl 1
Předpoklady a oprávněné odborné požadavky ke jmenování do služby“.

70. V § 30 se vkládá nový odstavec 1, který zní:

„(1) Do služby nelze jmenovat fyzickou osobu, u které nelze předpokládat, že bude ve službě dodržovat demokratické zásady ústavního pořádku České republiky a řádně vykonávat službu.“.

Dosavadní odstavce 1 až 3 se označují jako odstavce 2 až 4.

71. V § 30 odstavec 2 zní:

„(2) Ke jmenování do služby musí fyzická osoba splňovat předpoklady uvedené v § 17 odst. 1, úspěšně vykonat úřednickou zkoušku a být způsobilá seznamovat se s utajovanými informacemi v souladu s právními předpisy upravujícími ochranu utajovaných informací¹⁸⁾, je-li tento předpoklad pro služební místo požadován.“.

72. V části třetí hlavě II nadpis dílu 2 zní:

„Díl 2

Jmenování do služby, výběrové řízení, služební slib a vznik služebního poměru“.

73. § 31 zní:

„§ 31

(1) Jmenovat fyzickou osobu na volné služební místo lze pouze, bylo-li vytvořeno v souladu se systemizací.

(2) Na jmenování do služby není nárok.

(3) O jmenování do služby rozhoduje příslušný služební orgán.“.

74. Za § 31 se vkládá nový § 31a, který včetně nadpisu zní:

„§ 31a

Výběrové řízení

(1) Na obsazení volného služebního místa se koná výběrové řízení; to neplatí, postupuje-li se podle § 52, nebo jedná-li se o služební místo zařazené ve stejné platové třídě, jako bylo služební místo, z něhož byl státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby. Na obsazení služebního místa zařazeného do vyšší platové třídy, než bylo služební místo, z něhož byl státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby, se však výběrové řízení vztahuje.

(2) V prvním kole se může výběrového řízení zúčastnit jen státní zaměstnanec zařazený v nižší platové třídě a vykonávající stejný obor služby, jaký je u volného služebního místa a státní zaměstnanec zařazený ve služebním úřadu mimo výkon služby, jakož i fyzická osoba podle § 24 odst. 4, která úspěšně vykonala úřednickou zkoušku pro obor služby, v němž má být služební místo obsazeno.

(3) Obsadí-li se volné služební místo státním zaměstnancem postupem podle odstavce 2, může být čekatel, který úspěšně ukončil přípravu na službu, jmenována na služební místo, které se jmenováním státního zaměstnance uvolnilo.

(4) Nepodaří-li se obsadit volné služební místo ani postupem podle odstavců 2 a 3, vyhlásí se na volné služební místo druhé kolo výběrového řízení; tohoto řízení se může zúčastnit státní zaměstnanec z jiného služebního úřadu, i když nevykonává stejný obor služby, jaký je u volného služebního místa a fyzická osoba, která úspěšně vykonala úřednickou zkoušku (§ 24 odst. 4).

(5) Nepodaří-li se obsadit volné služební místo postupem podle odstavce 4, vyhlásí se na volné služební místo třetí kolo výběrového řízení. Tohoto řízení se může zúčastnit státní zaměstnanec ze služebního úřadu, v němž je volné služební místo, a státní zaměstnanec z jiného služebního úřadu, i když nevykonává stejný obor služby, jaký je u volného služebního místa. Výběrového řízení se může zúčastnit rovněž fyzická osoba, která jako zaměstnanec kraje nebo obce v pracovním poměru vykonávala státní správu alespoň po dobu 3 let předcházejících výběrovému řízení a její odborná způsobilost byla ověřena zkouškou zvláštní

odborné způsobilosti podle jiného právního předpisu²²⁾.

(6) Na výběrové řízení se přiměřeně použije § 18 odst. 2 a § 19 a 19a.“.

75. § 32 až 34 znějí:

„§ 32

(1) Rozhodnutí o jmenování na služební místo v oboru služby obsahuje:

- a) jméno a příjmení, popřípadě jména, a akademický titul,
- b) datum a místo narození,
- c) služební označení státního zaměstnance,
- d) druh služby,
- e) obor služby,
- f) dobu trvání služebního poměru na dobu určitou,
- g) služební úřad, v němž státní zaměstnanec bude vykonávat službu,
- h) služební místo a označení systemizovaného služebního místa,
- i) platové zařazení,
- j) délku kratší služební doby, bylo-li o ni požádáno a byla-li povolena.

(2) Den nástupu služby nesmí předcházet dni složení služebního slibu.

(3) Den složení služebního slibu je dnem nástupu služby.

§ 33

Služební poměr vzniká dnem, ve kterém je složen služební slib.

§ 34

(1) Jmenovaná fyzická osoba je povinna složit služební slib.

(2) Služební slib zní: „Slibuji na svou čest a svědomí, že při výkonu státní služby se budu řídit ústavními zákony, zákony a jinými právními předpisy České republiky, předpisy Evropské unie, mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a služebními předpisy a v souladu s nimi příkazy představených. Svě povinnosti budu vykonávat řádně, nestranně, svědomitě a nebudu zneužívat postavení státního zaměstnance.“.

(3) Služební slib se skládá před služebním orgánem.

(4) Služební slib se skládá bez zbytečného odkladu po oznámení rozhodnutí o jmenování do služby.

(5) Služební slib je složen, jestliže po přečtení slibu prohlásí jmenovaná fyzická osoba „Tak slibuji“ a podepíše se na úředním záznamu o složení služebního slibu. V písemném záznamu o složení služebního slibu musí být uvedeno datum a místo složení služebního slibu. Úřední záznam o složení služebního slibu se zakládá do osobního spisu státního zaměstnance.

(6) Služební poměr nevznikne, bylo-li složení služebního slibu odmítnuto, nebo byl-li složen služební slib s výhradou.“.

76. V části třetí hlavě II díly 3 a 4 včetně nadpisů znějí:

„Díl 3
Překážky jmenování do služby
§ 35

- (1) Překážkou, která vylučuje jmenování na služební místo v oboru služby, je:
- a) činnost justičního čekatele nebo právního čekatele,
 - b) funkce poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu nebo funkce senátora Senátu Parlamentu,
 - c) funkce poslance Evropského parlamentu, zvoleným na území České republiky,
 - d) funkce prezidenta republiky,
 - e) funkce člena vlády nebo funkce náměstka člena vlády,
 - f) funkce vedoucího Úřadu vlády nebo funkce náměstka vedoucího Úřadu vlády,
 - g) funkce soudce Ústavního soudu,
 - h) funkce asistenta soudce Ústavního soudu,
 - i) funkce asistenta soudce nebo státního zástupce,
 - j) služební poměr ředitele Bezpečnostní informační služby,
 - k) funkce člena voleného orgánu územního samosprávného celku,
 - l) funkce prezidenta nebo viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu,
 - m) funkce guvernéra, viceguvernéra nebo člena bankovní rady České národní banky,
 - n) funkce předsedy nebo funkce inspektora Úřadu pro ochranu osobních údajů,
 - o) funkce Veřejného ochránce práv nebo funkce zástupce Veřejného ochránce práv,
 - p) funkce člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání,
 - r) činnost podle § 2.
 - s) vojenské cvičení nebo mimořádná služba.

(2) Nastanou-li po jmenování do služby překážky uvedené v odstavci 1 má to za následek pozastavení výkonu služby.

(3) Fyzická osoba, jakož i státní zaměstnanec jsou povinni služebnímu orgánu bez zbytečného odkladu písemně oznámit vznik překážek podle odstavce 1; jde-li o státního zaměstnance, zakládá se oznámení do jeho osobního spisu.

Díl 4
Překážky výkonu služby
§ 35a

- (1) Překážkou, která vylučuje jmenování na služební místo v oboru služby, je:
- a) funkce soudce,
 - b) funkce státního zástupce,
 - c) funkce člena nebo kontrolora Nejvyššího kontrolního úřadu,
 - d) funkce vyššího soudního úředníka a funkce vyššího úředníka státního zastupitelství,
 - e) služební poměr
 1. vojáka z povolání,
 2. příslušníka bezpečnostního sboru.

(2) Nastanou-li po jmenování do služby překážky uvedené v odstavci 1 má to na následek skončení služebního poměru.

(3) Fyzická osoba, jakož i státní zaměstnanec jsou povinni služebnímu orgánu bez zbytečného odkladu písemně oznámit vznik překážek podle odstavce 1; jde-li o státního zaměstnance, zakládá se oznámení do jeho osobního spisu.

77. § 36 včetně poznámky pod čarou č. 27 zní:

„§ 36

(1) Státní zaměstnanci, kteří jsou osobami blízkými, nesmějí být zařazeni ve službě tak, aby jeden byl přímo podřízen druhému nebo podléhal jeho finanční anebo účetní kontrole.

(2) Pro účely tohoto zákona osobou blízkou je příbuzný v řadě přímé, sourozenec, manžel a partner²⁷⁾; jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké, jestliže by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pocítovala jako újmu vlastní.

(3) V zahraniční službě se služebním působištěm v zahraničí lze podřídit jednoho státního zaměstnance druhému, i když jsou osobami blízkými.

(4) Fyzická osoba je povinna oznámit služebnímu úřadu před jmenováním do služby okolnosti podle odstavců 1 a 2. Státní zaměstnanec je povinen oznámit služebnímu úřadu bez zbytečného průtahů okolnosti podle odstavců 1 a 2, k nimž došlo po vzniku služebního poměru.

(5) Nastanou-li okolnosti podle odstavců 1 a 2 po vzniku služebního poměru, služební orgán změni podřízenost státního zaměstnance oproti té, která vyplývá z organizačního uspořádání správního úřadu v činnostech vykonávaných ve službě. Nelze-li takto postupovat, služební orgán přesune služební místo, na kterém státní zaměstnanec vykonává službu, do jiného organizačního útvaru služebního úřadu.

²⁷⁾ Zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

78. V § 37 písmenech c) a d) se slovo „služby“ nahrazuje slovy „výkonu služby“.

79. V § 37 písmena e) a f) znějí:

„e) jmenování na služební místo představeného nebo zástupce představeného,

f) odvolání ze služebního místa představeného nebo zástupce představeného,“.

80. V § 37 písmenech i), l) a j) se slovo „službu“ nahrazuje slovy „výkon služby“.

81. V § 37 písm. j) se slova „odborovém orgánu“ nahrazující slovy „odborové organizaci“.

82. V § 37 písm. m) se slovo „nebo“ zrušuje.

83. V § 37 písmeno n) zní:

„n) zkrácení služební doby,“.

84. V § 37 se na konci písmene n) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno o), které zní:

„o) přerušeni výkonu služby za účelem dalšího vzdělání.“.

85. Nad § 38 se vkládá nadpis, který zní: „**Služební cesta**“.

86. § 38 zní:

„§ 38

(1) Služební úřad může vyslat státního zaměstnance na dobu nezbytné potřeby na služební cestu, a to i bez jeho souhlasu. Služební úřad určí místo nástupu, místo cíle a místo ukončení služební cesty, dobu trvání a způsob dopravy; může též určit další podmínky služební cesty.

(2) Služební cestou se rozumí doba od nástupu státního zaměstnance na cestu k výkonu služby do jiného místa, než je služební působiště státního zaměstnance, včetně doby výkonu služby v místě, které je cílem služební cesty, do ukončení této cesty.

(3) Zahraniční služební cestou se rozumí doba služební cesty podle odstavce 2 z České republiky do zahraničí, ze zahraničí do České republiky a doba služební cesty v zahraničí.

(4) Při vyslání na služební cestu musí být přihlédnuto ke zdravotnímu stavu a osobnímu stavu státního zaměstnance, jeho rodinným poměrům a povinnostem státního zaměstnance, které má k rodině.

(5) Těhotná státní zaměstnankyně a státní zaměstnankyně a státní zaměstnanec pečující o dítě do 8 let smí být vyslán na služební cestu jen se svým souhlasem.

(6) Odstavec 5 platí i pro osamělou státní zaměstnankyni a osamělého státního zaměstnance pečující o dítě, dokud dítě nedosáhlo věku 15 let.“

87. Za § 38 se vkládá nový § 38a, který zní:

„§ 38a

(1) Státní zaměstnanec je povinen nastoupit služební cestu i ve dnech pracovního klidu, jestliže to je k plnění úkolů služby třeba.

(2) Státní zaměstnanec na služební cestě koná službu podle příkazů představeného, který ho na tuto cestu vyslal.

(3) Za člena rodiny státního zaměstnance se pro účely náhrady výdajů v souvislosti se služební cestou považuje jeho manžel, partner²⁷⁾, vlastní dítě, osvojenec, dítě svěřené státnímu zaměstnanci do pěstounské péče nebo do výchovy, vlastní rodiče, osvojitel, opatrovník a pěstoun. Jiná fyzická osoba je postavena na roveň člena rodiny pouze za předpokladu, že žije se státním zaměstnancem v domácnosti.

(4) Pro účely tohoto zákona se domácností rozumí společenství fyzických osob, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby.“

88. V § 39 odstavec 2 zní:

„(2) Pro přeložení musí trvat potřeba zajištění výkonu služby v jiném služebním úřadu, a to po celou dobu přeložení. Přeložení nelze použít k jinému účelu než k zajištění výkonu služby.

Při přeložení státního zaměstnance musí být přihlédnuto k jeho osobnímu stavu, rodinným poměrům a povinnostem, které má k rodině.“.

89. V § 39 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Těhotná státní zaměstnankyně, státní zaměstnankyně a státní zaměstnanec pečující o dítě do 8 let smějí být přeloženi jen se svým souhlasem; to platí též pro osamělou státní zaměstnankyni a osamělého státního zaměstnance pečující o dítě, dokud dítě nedosáhlo věku 15 let.“.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

90. Poznámka pod čarou č. 29 zní:

„²⁹⁾ Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.“.

91. V nadpisu § 40 a 41 se slovo „služby“ nahrazuje slovy „výkon služby“.

92. V § 41 se věta poslední nahrazuje větou „Výkon služby může být státnímu zaměstnanci přerušen nejdéle na dobu 12 měsíců; po dobu tohoto přerušeni nepřisluší státnímu zaměstnanci plat.“.

93. § 42 včetně nadpisu zní:

„§ 42

Jmenování na služební místo představeného a zástupce představeného

(1) Na služební místo představeného lze jmenovat jen státního zaměstnance, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Na služební místo představeného nelze jmenovat fyzickou osobu, která se provinila porušováním lidských práv a svobod.

(3) Výběrového řízení na služební místo představeného se může zúčastnit státní zaměstnanec, fyzická osoba, která úspěšně vykonala úřednickou zkoušku, a fyzická osoba, která jako zaměstnanec kraje nebo obce v pracovním poměru vykonávala státní správu alespoň po dobu 5 let předcházejících výběrovému řízení ve funkci ředitele krajského úřadu, vedoucího odboru krajského úřadu, ředitele Magistrátu hlavního města Prahy, vedoucího odboru Magistrátu hlavního města Prahy, tajemníka statutárního města nebo tajemníka pověřeného obecního úřadu a její odborná způsobilost byla ověřena zkouškou zvláštní odborné způsobilosti podle jiného právního předpisu²²⁾.

(4) Podle výsledku výběrového řízení, s výjimkou případů podle § 20, lze státního zaměstnance s jeho souhlasem jmenovat na služební místo představeného.

(5) Na výběrové řízení se přiměřeně použije § 18 odst. 2 a § 19 a 19a.

(6) Na služební místo představeného, jímž je člen Rady Českého telekomunikačního úřadu

ve službě na dobu určitou, může být jmenována rovněž fyzická osoba, která není státním zaměstnancem, splňuje-li předpoklady podle § 17 odst. 1, předpoklad stanovený právními předpisy o utajovaných informacích¹⁸⁾ a další předpoklady stanovené v jiném zákoně⁹²⁾.

(7) Jde-li o jmenování na služební místo zástupce představeného, postupuje se podle odstavců 1 až 5.“

94. Za § 42 se vkládá nový § 42a, který včetně nadpisu zní:

„§ 42a

Odvolání ze služebního místa představeného a zástupce představeného

(1) Představený nebo zástupce představeného včetně generálního ředitele a zástupce generálního ředitele se odvolá ze služebního místa, není-li v tomto ustanovení uvedeno jinak, jen

- a) na základě organizačních změn ve služebním úřadu, jejichž důsledkem je zrušení služebního místa představeného,
- b) nevykazuje-li řádné výsledky ve službě podle služebního hodnocení,
- c) ze zdravotních důvodů,
- d) pozbyl-li způsobilost seznamovat se s utajovanými informacemi, pokud se k zastávání služebního místa vyžadují,
- e) na základě pravomocně uloženého kárného opatření,
- f) z důvodu vazby.

(2) Představený nebo zástupce představeného se ze služebního místa představeného odvolá, jestliže o odvolání služební úřad písemně požádá. Odvolání se provede tak, aby k němu došlo nejpozději do uplynutí doby 60 kalendářních dnů od podání žádosti o odvolání.

(3) Představený nebo zástupce představeného, který je vedoucím zastupitelského úřadu, může být odvolán ze služebního místa z jakýchkoli důvodů nebo bez uvedení důvodu.

(4) Generální ředitel nebo zástupce generálního ředitele se ze služebního místa představeného odvolá, jestliže o odvolání písemně požádal vládu. Odstavec 2 věta druhá platí i zde.“

95. V § 43 odstavec 1 zní:

„(1) Státní zaměstnanec se převede, a to i bez svého souhlasu, na jiné služební místo, nemůže-li vykonávat službu na dosavadním služebním místě

- a) ze zdravotních důvodů,
- b) jestliže byl odvolán ze služebního místa představeného nebo zástupce představeného,
- c) z důvodu pozastavení výkonu služby podle § 35 odst. 1 písm. a) až r),
- d) v důsledku pravomocně uloženého trestu zákazu činnosti,
- e) jestliže pozbyl způsobilost seznamovat se s utajovanými informacemi.“

96. V § 43 odst. 2 písm. a) a b) a § 55 odst. 1 písm. b) se za slova „lékařského posudku“ vkládají slova „vydaného poskytovatelem pracovnělékařských služeb“.

97. V § 43 odstavec 3 zní:

„(3) Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav podle odstavce 2 písm. a) se považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti státního zaměstnance významně pro jeho schopnost vykonávat službu, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok.“.

98. V § 43 odst. 5 větě poslední se za číslo „12“ vkládá slovo „kalendářních“.

99. Nadpis pod § 44 zní: „**Zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů**“.

100. V § 44 odst. 1 větě první se slova „§ 43 odst. 1 písm. b) až d)“ nahrazují slovy „§ 43 odst. 1 písm. b) až e)“.

101. V § 44 odst. 1 větě poslední se číslo „50“ nahrazuje číslem „40“ a číslo „80“ se nahrazuje číslem „70“.

102. § 45 až 50 včetně nadpisů znějí:

„§ 45

Zařazení mimo výkon služby z důvodu mateřské dovolené a rodičovské dovolené

(1) Státní zaměstnankyně, která čerpá mateřskou dovolenou, se zařadí mimo výkon služby. Mimo výkon služby se zařadí též státní zaměstnankyně nebo státní zaměstnanec, čerpají-li rodičovskou dovolenou.

(2) Po dobu zařazení podle odstavce 1 nepřísluší státní zaměstnankyni a státnímu zaměstnanci plat.

§ 46

Zařazení mimo výkon služby pro výkon funkce v odborové organizaci

(1) Státní zaměstnanec, který byl zvolen do funkce v příslušném orgánu odborové organizace, jejíž výkon vyžaduje jeho uvolnění v rozsahu stanovené služební doby, se zařadí mimo výkon služby po dobu výkonu této funkce.

(2) Po dobu zařazení podle odstavce 1 nepřísluší státnímu zaměstnanci plat.

§ 47

Zastupování

(1) Státní zaměstnanec je povinen na základě příkazu zastupovat představeného nebo státního zaměstnance na služebním místě zařazeném ve vyšší platové třídě, než je zařazeno služební místo, na které byl státní zaměstnanec jmenován.

(2) V době zastupování státní zaměstnanec nevykonává v plném rozsahu dosavadní služební úkoly.

(3) Doba zastupování nesmí překročit 180 kalendářních dnů v kalendářním roce; to neplatí v případě, že státní zaměstnanec s delší dobou zastupování souhlasí.

§ 48

Zařazení mimo výkon služby pro pozastavení služby

(1) Nastanou-li po vzniku služebního poměru překážky, které vylučují nebo pozastavují výkon služby, zařadí se státní zaměstnanec mimo výkon služby.

(2) Po dobu zařazení podle odstavce 1 nepřísluší státnímu zaměstnanci plat.

§ 49

Vyslání ke službě do zahraničí a zařazení po ukončení služby v zahraničí

(1) Státní zaměstnanec může být se svým předchozím písemným souhlasem vyslán na předem určenou dobu k výkonu služby do zahraničí.

(2) Služební orgán může se státním zaměstnancem v souvislosti s vysláním k výkonu služby do zahraničí uzavřít dohodu o setrvání ve službě v zahraničí. Dohoda obsahuje zejména

a) dobu vyslání k výkonu služby do zahraničí,

b) závazek státního zaměstnance

1. setrvat v místě vyslání v zahraničí po dobu podle písmene a),

2. uhradit náklady spojené s vysláním k výkonu služby do zahraničí, nesetrvá-li v místě vyslání v zahraničí po dobu podle písmene a),

c) druhy nákladů, které bude státní zaměstnanec povinen služebnímu úřadu uhradit,

d) nejvyšší částku nákladů podle písmene c),

e) důvody, pro které státnímu zaměstnanci povinnost k úhradě nákladů [písmeno c)] nevznikne.

(3) Dohoda podle odstavce 2 musí být písemná.

(4) Státní zaměstnanec vracející se po ukončení výkonu služby v zahraničí může být zařazen v jím vykonávaném oboru služby i do jiného služebního úřadu, jímž je ministerstvo nebo ústřední správní úřad, až na dobu 2 let, i kdyby s tím nesouhlasil, a se svým souhlasem i na dobu delší. V případech podle věty první se nekoná výběrové řízení.

§ 50

Zkrácení služební doby

Státnímu zaměstnanci může být na jeho žádost povoleno zkrácení stanovené služební doby (§ 81 odst. 3).“.

103. Za § 50 se vkládá nový § 50a, který včetně nadpisu zní:

„§ 50a

Přerušování výkonu služby za účelem dalšího vzdělání

(1) Státnímu zaměstnanci, který vykonává službu bez přerušování po dobu alespoň 5 let, lze přerušit výkon služby za účelem jeho dalšího vzdělání až na dobu 12 kalendářních měsíců.

(2) Po dobu přerušení podle odstavce 1 nepřísluší státnímu zaměstnanci plat.“.

104. V § 52 větě druhé se slovo „službu (§ 31 odst. 2 věta první a odst. 3)“ nahrazuje slovy „výkon služby“.

105. § 53 zní:

„§ 53

(1) Změnu služebního poměru provádí příslušný služební orgán.

(2) Generální ředitel a zástupce generálního ředitele jsou jmenováni do služebního poměru na dobu neurčitou. Službu na těchto služebních místech vykonávají po dobu 6 let. Jmenuje je a odvolává prezident republiky na návrh vlády.

(3) Státního tajemníka a zástupce státního tajemníka na služební místo jmenuje a z tohoto místa odvolává ve služebním úřadu, jímž je ministerstvo, generální ředitel s předchozím souhlasem člena vlády, který toto ministerstvo řídí, a v Úřadu vlády generální ředitel s předchozím souhlasem vedoucího Úřadu vlády.“.

106. Za § 53 se vkládá nový § 53a, který včetně poznámky pod čarou č. 32 zní:

„§ 53a

(1) Vedoucího služebního úřadu v ústředním správním úřadu na služební místo jmenuje a z tohoto místa odvolává orgán příslušný podle jiného zákona³²⁾ postupem uvedeným v tomto jiném zákoně; ustanovení § 42 odst. 3 platí i zde.

(2) Personální ředitel ve služebním úřadu, jímž je ústřední správní úřad, písemně sdělí orgánu podle odstavce 1, který je oprávněn jmenování na služební místo podle jiného zákona³²⁾ provést, popřípadě orgánu, který jmenování na služební místo navrhuje, pořadí uchazečů, v jakém se umístili ve výběrovém řízení.

(3) Vedoucího služebního úřadu na služební místo jmenuje a z tohoto místa odvolává služební orgán, který je nadřízen služebnímu úřadu, v němž má být služební místo obsazeno.

(4) Zástupce vedoucího služebního úřadu na služební místo jmenuje a z tohoto místa odvolává vedoucí služebního úřadu.

(5) Nemá-li služební úřad nadřízený služební úřad, vedoucího služebního úřadu na služební místo jmenuje a z tohoto místa odvolává zástupce generálního ředitele.

(6) Zástupce generálního ředitele na služební místo jmenuje a z tohoto místa odvolává představené, o kterých to stanoví jiný zákon.

(7) Jmenování a odvolání generálního ředitele Vězeňské služby České republiky se řídí zákonem o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky.

³²⁾ § 2 odst. 3 zákona č. 2/1969 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

107. V části třetí hlavě V se nad § 54 vkládá označení dílu 1 s nadpisem, v tomto znění:

„Díl 1
Základní ustanovení“.

Dosavadní díly 1 až 4 se označují jako díly 2 až 5.

108. V § 54 se slova „podle § 29 odst. 2“ zrušují.

109. V § 55 odst. 1 písm. a) se slova „[§ 17 odst. 1 písm. a)]“ zrušují.

110. V § 55 odst. 1 písm. b) se slova „[§ 17 odst. 1 písm. f)]“ zrušují a slova „uvedená v § 43 odst. 5 větě druhé“ se nahrazují slovy „12 kalendářních měsíců po sobě jdoucích ode dne převedení na jiné služební místo“.

111. V § 55 odst. 1 písm. e) se slova „3 roky“ nahrazují slovy „12 měsíců“.

112. V § 55 odst. 1 písm. g) úvodní části ustanovení se číslo „12“ nahrazuje číslem „9“.

113. V § 55 odst. 1 písm. g) bodě 1 se slova „, popřípadě jestliže představený o odvolání ze služebního místa představeného požádal“ nahrazují slovy „nebo jestliže představený nebo zástupce představeného požádal, aby byl ze služebního místa představeného odvolán“.

114. V § 55 odst. 2 větě první úvodní části ustanovení se slova „od služebního úřadu“ zrušují.

115. V § 55 odstavec 4 zní:

„(4) Služební poměr skončí uplynutím doby uvedené v rozhodnutí; tato doba činí v případě podle odstavce 1

a) písm. a) a g) 10 kalendářních dnů,

b) písm. b) až f) 60 kalendářních dnů

a počíná plynout ode dne oznámení rozhodnutí.“.

116. § 56 zní:

„§ 56

Služební poměr může skončit na základě písemné žádosti státního zaměstnance. Rozhodnutí o skončení služebního poměru se vydá tak, aby služební poměr skončil do 60 kalendářních dnů od podání žádosti státního zaměstnance služebnímu orgánu.“.

117. § 57 zní:

„§ 57

(1) Služební poměr skončí

a) v případě, kdy byl státní zaměstnanec pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo byl pravomocně odsouzen pro trestný čin proti pořádku ve věcech veřejných z nedbalosti

anebo byl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, dnem následujícím po dni, kdy bylo služebnímu úřadu doručeno oznámení podle § 30 odst. 4,

b) v případě, kdy v řízení o trestném činu podle písmene a), kterého se státní zaměstnanec dopustil, za který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje 5 let, bylo trestní stíhání podmíněně zastaveno nebo bylo rozhodnuto o schválení narovnání a zastavení trestního stíhání, dnem následujícím po dni, kdy bylo služebnímu úřadu doručeno oznámení podle § 30 odst. 4,

c) v případě, kdy byl státní zaměstnanec na základě pravomocného soudního rozhodnutí omezen na svéprávnosti, dnem následujícím po dni, kdy bylo služebnímu úřadu doručeno oznámení podle § 30 odst. 4,

d) bylo-li státnímu zaměstnanci pravomocně uloženo kárné opatření propuštění ze služebního poměru, dnem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,

e) dnem 31. prosince kalendářního roku, v němž státní zaměstnanec dovršil věk 70 let.

(2) Služební poměr skončí rovněž dnem, kdy

a) dojde ke jmenování státního zaměstnance do funkce soudce,

b) dojde ke jmenování státního zaměstnance do funkce státního zástupce,

c) dojde ke jmenování státního zaměstnance do funkce člena nebo kontrolora Nejvyššího kontrolního úřadu nebo

d) vznikne státnímu zaměstnanci služební poměr vojáka z povolání nebo příslušníka bezpečnostního sboru.

(3) Při skončení služebního poměru podle odstavců 1 a 2 oznámí služební orgán písemně státnímu zaměstnanci, kterým dnem jeho služební poměr končí.“.

118. § 58 zní:

„§ 58

Skončení služebního poměru podle § 55 a 56 se provede rozhodnutím služebního orgánu.“.

119. V části třetí hlavě V se doplňuje nový díl 6, který včetně nadpisu zní:

„Díl 6

Neplatné skončení služebního poměru

§ 58a

(1) Je-li podle pravomocného rozhodnutí skončení služebního poměru neplatné, služební poměr trvá se všemi právy, včetně nároku na plat za dobu od neplatného skončení služebního poměru do doby zařazení státního zaměstnance k výkonu služby.

(2) Oznámí-li státní zaměstnanec písemně služebnímu úřadu, že nehodlá ve službě pokračovat, postupuje se při skončení služebního poměru podle § 56.“.

120. V části třetí nadpis hlavy VI zní:

„HLAVA VI

SLUŽEBNÍ POSUDEK A POTVRZENÍ O SLUŽBĚ“.

121. V § 59 odstavec 1 zní:

„(1) Služební orgán vydá státnímu zaměstnanci služební posudek a potvrzení o službě; jinému je nelze vydat. Generálnímu řediteli a zástupci generálního ředitele se služební posudek nevydává. Potvrzení o službě generálnímu řediteli a zástupci generálního ředitele vydává státní tajemník v Úřadu vlády.“.

122. V § 59 odst. 3 písm. f) se za slovo „výdělku“ se vkládají slova „(§ 221)“.

123. Poznámka pod čarou č. 33 se zrušuje.

124. Poznámka pod čarou č. 34 zní:

„³⁴⁾ § 39 až 57 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.“.

125. V § 59 odst. 4 se slova „zvláštní právní předpis“ nahrazují slovy „jiný zákon“.

126. § 60 se zrušuje.

127. V § 61 odstavec 1 včetně poznámek pod čarou č. 35 a 36 zní:

„(1) Státní zaměstnanec je povinen:

- a) zachovávat při výkonu služby věrnost České republice; věrností se rozumí dodržování Ústavy České republiky, jejího právního řádu při uznání práv a svobod a při dodržování zájmů České republiky,
- b) vykonávat službu nestranně, v mezích svého oprávnění a zdržet se při výkonu služby všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v jeho nestrannost,
- c) při výkonu služby dodržovat právní předpisy vztahující se k jejímu výkonu a služební předpisy,
- d) plnit služební úkoly osobně, řádně a včas,
- e) prohlubovat si vzdělání podle pokynů služebnímu orgánu,
- f) dodržovat služební kázeň,
- g) poskytovat informace o činnosti služebnímu úřadu podle zákona o svobodném přístupu k informacím³⁵⁾, jestliže to patří k jeho služebním úkolům,
- h) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděl při výkonu služby, a které v zájmu služebnímu úřadu nelze sdělovat jiným osobám; to neplatí, pokud byl této povinnosti zproštěn. Povinnost zachovávat mlčenlivost, která státnímu zaměstnanci vyplývá z jiného zákona, není dotčena^{18),36)},
- i) zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem služby ve prospěch vlastní nebo jiného,
- j) v souvislosti s výkonem služby nepřijímat dary nebo jiné výhody, s výjimkou darů nebo výhod poskytovaných služebním orgánem,
- k) oznámit služebnímu orgánu, že je proti němu vedeno trestní stíhání nebo řízení o přestupku,
- l) zastupovat představeného nebo státního zaměstnance na služebním místě zařazeném ve vyšší platové třídě,

- m) zastupovat služební úřad ve věcech služebního poměru podle tohoto zákona, jestliže to patří k jeho služebním úkolům,
- n) vykonávat službu ve výběrové komisi, zkušební komisi, při smírčím řízení, v kárné komisi a v poradních orgánech zřizovaných služebním orgánem podle služebního předpisu,
- o) vykonávat službu jako školitel čekatele,
- p) vykonávat službu jako školitel státních zaměstnanců k jejich vzdělání v jím vykonávaném oboru služby,
- r) zachovávat pravidla slušnosti vůči představeným, ostatním státním zaměstnancům a zaměstnancům ve správním úřadu,
- s) zachovávat pravidla slušnosti při úředním jednání,
- t) plně využívat služební dobu k výkonu služby,
- u) řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu služebním orgánem a střežit a ochraňovat majetek, který mu byl svěřen, před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím,
- v) při úředním ústním nebo písemném jednání s fyzickými osobami nebo právníckými osobami sdělit své jméno, popřípadě jména a příjmení, služební označení, a název organizačního útvaru služebního úřadu, v němž je zařazen,
- w) být při výkonu služby viditelně označen jmenovkou, na které je uvedeno jeho jméno, popřípadě jména a příjmení, služební označení a označení služebního úřadu, ve kterém vykonává službu; případy, kdy státní zaměstnanec nemusí být označen jmenovkou, stanoví generální ředitel služebním předpisem,
- x) vykonávat službu při odvracení živelní události nebo jiné hrozící nehody anebo se podílet na zmírnění jejich bezprostředních následků,
- y) dodržovat pravidla etiky státního zaměstnance vydaná služebním předpisem generálního ředitele v mezích tohoto zákona.

³⁵⁾ Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

³⁶⁾ Například § 14 až 17 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, § 17 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění zákona č. 411/2000 Sb., § 57 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění zákona č. 272/2001 Sb.“.

128. V § 61 odstavce 4 až 6 znějí:

„(4) Povinnosti zachovávat mlčenlivost o služebních věcech může státního zaměstnance zprostit služební orgán; vedoucího služebního úřadu může této povinnosti zprostit vedoucí nadřízeného služebního úřadu. Nemá-li služební úřad nadřízený služební úřad, může vedoucího služebního úřadu zprostit povinnosti zachovávat mlčenlivost generální ředitel.

(5) Povinnosti zachovávat mlčenlivost o služebních věcech může zprostit

- a) generálního ředitele a zástupce generálního ředitele, předseda vlády,
- b) státního tajemníka a zástupce státního tajemníka, generální ředitel,
- c) personálního ředitele a zástupce personálního ředitele v ministerstvu nebo v Úřadu vlády, státní tajemník.

(6) Jiné zákony, které stanoví povinnost zachovávat mlčenlivost, nejsou odstavcem 4 dotčeny.“.

129. V § 62 písm. e) se slova „zvláštního právního předpisu“ nahrazují slovy „zákoníku práce³⁷⁾“. Poznámka pod čarou č. 37 zní:

„³⁷⁾ Například § 302 zákoníku práce.“.

130. V § 63 odst. 1 větě první se slovo „zvláštními“ nahrazuje slovem „jinými“ a větě poslední se slova „tato stížnost služebním úřadem řádně a včas vyřízena“ nahrazují slovy „záležitost, která je předmětem stížnosti služebním orgánem řádně přezkoumána a včas vyřízena a stížností dotčený státní zaměstnanec byl o výsledku vyřízení vyrozuměn“.

131. V § 63 odst. 2 úvodní část ustanovení zní: „Státní zaměstnanec má zejména právo“.

132. V § 63 odst. 2 písm. a) se slovo „vytváření“ nahrazuje slovem „vytvoření“.

133. V § 63 odst. 2 písmeno b) zní:

„b) na to, aby mu byla ve služebním úřadu k dispozici odborná literatura vztahující se k jím vykonávanému oboru služby, a aby mu byl k ní umožněn přístup,“.

Poznámka pod čarou č. 38 se zrušuje.

134. V § 63 odst. 2 písm. f) se slovo „zvláštních“ nahrazuje slovem „jiných“ a slovo „vykonávají“ se nahrazují slovem „vykonává“.

135. V § 63 odst. 2 písm. g) se slovo „zvláštního“ nahrazuje slovem „jiného“.

136. V § 63 odst. 2 písm. h) se slovo „podávat“ nahrazuje slovem „podat“ a slova „žádosti nebo stížnosti“ se nahrazují slovy „žádost nebo stížnost“.

137. § 65 včetně poznámky pod čarou č. 40 zní:

„§ 65

(1) Státní zaměstnanec nesmí být členem řídicích nebo kontrolních orgánů obchodních korporací provozujících podnikatelskou činnost, s výjimkou případů, kdy byl do těchto orgánů vyslán služebním orgánem; vyslaný státní zaměstnanec jedná v těchto orgánech jako zástupce státu, je povinen prosazovat jeho zájmy a nesmí od příslušné obchodní korporace pobírat odměnu, nestanoví-li zákon jinak.

(2) Státní zaměstnanec nesmí být ani členem zvláštních orgánů, které podle jiných zákonů vykonávají státní správu.

(3) Zákaz pobírat odměnu podle odstavce 1 trvá i v době po skončení služebního poměru.

(4) Státní zaměstnanec nesmí vykonávat žádnou jinou výdělečnou činnost než službu podle tohoto zákona; toto omezení neplatí v případech podle § 46 a 48 a při výkonu vazby³¹⁾. Nevztahuje se rovněž na činnost vědeckou, pedagogickou, publicistickou, literární nebo uměleckou, na činnost znalce nebo tlumočnicka vykonávanou podle jiného zákona⁴⁰⁾ pro soud nebo jiný správní úřad, než ten, ve kterém vykonává službu, na činnost v poradních orgánech vlády a jejích orgánů a na správu vlastního majetku.

⁴⁰⁾ Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.“.

- 138.** V § 66 odst. 1 se slovo „Představeným“ nahrazuje slovem „Představenému“.
- 139.** V § 66 odst. 2 větě poslední se slova „, popřípadě určený státní zaměstnanec nebo zástupce“ nahrazují slovy „nebo státní zaměstnanec, do jehož oboru služby tato záležitost spadá anebo zástupce“.
- 140.** V § 67 odst. 1 se slova „zvláštního právního předpisu⁴²⁾“ se nahrazují slovy „jiného zákona⁴²⁾“.

Poznámka pod čarou č. 42 zní:

„⁴²⁾ Například zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech).“

- 141.** V § 67 odst. 2 se číslo „200 000“ nahrazuje číslem „500 000“.

- 142.** § 68 zní:

„§ 68

(1) Služební úkoly ukládá, jejich plnění řídí a kontroluje člen vlády, který služební úřad řídí, vedoucí Úřadu vlády a představený a dále státní zaměstnanec, který je podle služebního předpisu oprávněn v nejnižším organizačním útvaru služebního úřadu organizovat, řídit a kontrolovat výkon služby jiných státních zaměstnanců a zaměstnanců, kteří se podílejí na plnění obdobných nebo podobných služebních úkolů, a dávat jim k tomu závazné pokyny (dále jen „vedoucí referátu“).

(2) Závazné příkazy k výkonu služby je oprávněn dávat státnímu zaměstnanci ten, kdo je uveden v odstavci 1; představený a vedoucí referátu jsou oprávněni státním zaměstnancům dávat tyto příkazy v rozsahu stanoveném služebním předpisem. Státní zaměstnanci jsou povinni se závaznými příkazy k výkonu služby řídit.

(3) Ten, kdo je uveden v odstavci 2, není oprávněn přikázat podřízenému státnímu zaměstnanci, aby plnil služební úkol, který má podle jiného právního předpisu, služebního předpisu nebo příkazu splnit osobně sám; to neplatí v případě zastupování.“

- 143.** Za § 68 se vkládá nový § 68a, který zní:

„§ 68a

(1) Má-li státní zaměstnanec za to, že vydaný příkaz je v rozporu s právním předpisem nebo služebním předpisem, je povinen na to upozornit bezprostředně nadřízeného představeného, vyššího představeného, vedoucího služebního úřadu, člena vlády, který správní úřad řídí nebo vedoucího Úřadu vlády dříve, než tento příkaz začne plnit. Nedojde-li k nápravě, je státní zaměstnanec povinen provést upozornění písemně.

(2) Trvá-li bezprostředně nadřízený představený, vyšší představený, vedoucí služebního úřadu, člen vlády, který správní úřad řídí nebo vedoucí Úřadu vlády přes písemné upozornění

podle odstavce 1 věty druhé, na splnění příkazu, je povinen vydat příkaz státnímu zaměstnanci písemně. Požádá-li státní zaměstnanec služební orgán, aby písemné upozornění a písemný příkaz byly uloženy v jeho osobním spisu, je služební orgán povinen žádosti vyhovět.

(3) Státní zaměstnanec nesmí plnit příkaz, který odporuje věrnosti České republice nebo jestliže by jím došlo ke spáchání trestného činu nebo správního deliktu.“.

144. V § 69 odst. 1 se slovo „poskytnout“ nahrazuje slovem „udělit“.

145. § 70 a 71 znějí:

„§ 70

Služební kázní se rozumí řádné plnění všech povinností státního zaměstnance vyplývajících mu z tohoto zákona, z jiných zákonů a jiných právních předpisů vydaných na jejich základě, které se vztahují ke službě v jím vykonávaném oboru služby, ze služebních předpisů a z vydaných příkazů včetně dodržování služebního slibu.

§ 71

(1) Zaviněné porušení služební kázně je kárným proviněním.

(2) Státní zaměstnanec, s výjimkou generálního ředitele, zástupce generálního ředitele, předsedy Českého statistického úřadu, předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a předsedy Energetického regulačního úřadu, odpovídá za kárné provinění.

(3) Drobné nedostatky ve službě mohou nadřízený představený a služební orgán vyřídit tak, že je státnímu zaměstnanci písemně vytknou (písemná výtka). Písemná výtka se státnímu zaměstnanci oznámí. Písemná výtka se do osobního spisu státního zaměstnance nezakládá.“.

146. V § 72 se odstavec 4 zrušuje.

147. V § 73 se slova „nebyl podán návrh na zahájení kárného řízení“ nahrazují slovy „nebylo zahájeno kárné řízení“.

148. § 76 zní:

„§ 76

Kárná komise druhého stupně rozhoduje o odvolání (odvolací komise) proti rozhodnutí o uložení kárného opatření. Zřizuje se u příslušného nadřízeného služebního úřadu. Nemá-li služební úřad nadřízený služební úřad, zřizuje se u generálního ředitelství.“.

149. § 77 až 79 znějí:

„§ 77

Kárné řízení se zahajuje na návrh.

§ 78

(1) Návrh na zahájení kárného řízení lze podat ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy se služební orgán dověděl o kárném provinění, pokud kárná odpovědnost nezanikla, jinak možnost podat návrh zaniká.

(2) Návrh na zahájení kárného řízení, došlo-li ke kárnému provinění v zahraničí, lze podat ještě ve lhůtě 2 měsíců po návratu státního zaměstnance ze služebního působiště v zahraničí, pokud kárná odpovědnost nezanikla, jinak možnost podat návrh zaniká.

(3) Návrh na zahájení kárného řízení obsahuje:

- a) jeho jméno a příjmení, popřípadě jména,
- b) jeho akademický titul,
- c) jeho evidenční číslo,
- d) jeho služební označení,
- e) označení služebního úřadu, v němž státní zaměstnanec vykonává službu,
- f) popis skutku, kterým měla být porušena služební kázeň,
- g) označení důkazů.

§ 79

(1) Po uplynutí 1 roku od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření se na státního zaměstnance hledí, jako by nebyl za kárné provinění postížen; kárné opatření se z jeho osobního spisu vyřadí. Kárné opatření podle § 72 odst. 1 písm. d) se z osobního spisu státního zaměstnance nevyřazuje.

(2) Jestliže výkon kárného opatření neskončil do jednoho roku od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření, kárné opatření se zahazuje vykonáním kárného opatření.“

150. V části šesté nadpis hlavy I zní:

„HLAVA I ROVNÉ ZACHÁZENÍ A ZÁKAZ DISKRIMINACE VE SLUŽEBNÍM POMĚRU“.

151. § 80 včetně poznámky pod čarou č. 95 zní:

„§ 80

Rovné zacházení a zákaz diskriminace ve služebním poměru podle tohoto zákona se řídí § 16 zákoníku práce a antidiskriminačním zákonem⁹⁵⁾.

⁹⁵⁾ Zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění zákona č. 89/2012 Sb.“

152. V části šesté nadpis hlavy II zní:

„HLAVA II „SLUŽEBNÍ DOBA A DOBA ODPOČINKU“.

153. V části šesté hlavě II nadpis dílu 1 zní:

„Díl 1

„Služební doba a přestávky ve službě“.

154. § 81 zní:

„§ 81

(1) Služební doba státních zaměstnanců a přestávka ve službě se řídí § 78, § 79 odst. 1 a odst. 2, § 80 až 84, 88 a 89 zákoníku práce. Pracovní doba podle zákoníku práce je pro účely tohoto zákona služební doba.

(2) Stanovená týdenní pracovní doba podle § 79 odst. 1 zákoníku práce je pro účely tohoto zákona stanovená služební doba.

(3) Služební dobu rozvrhuje, kratší služební dobu povoluje a začátek a konec služební doby určuje služební orgán; řídí se § 90 odst. 1, § 90 odst. 2 písm. a) a e), § 91 odst. 1 a 2, § 91 odst. 3 písm. c) až f), § 91 odst. 4 a 5, § 92 odst. 1 až 3 a § 96 zákoníku práce.

(4) Generální ředitel může stanovit služebním předpisem bližší podmínky pro rozvržení služební doby, včetně začátku a konce služební doby a pružného rozvržení služební doby.“.

155. Za § 81 se vkládá nový § 81a, který včetně nadpisu zní:

„§ 81a

Pružné rozvržení služební doby

(1) Pružné rozvržení služební doby může ve služebním úřadu povolit služební orgán.

(2) Bylo-li pružné rozvržení služební doby povoleno, řídí se § 85, 97 a 98 zákoníku práce.“.

156. § 82 a 83 znějí:

„§ 82

(1) Služební pohotovost nařizuje státnímu zaměstnanci služební orgán.

(2) Služba konaná v době služební pohotovosti nad stanovenou služební dobu je službou přesčas.

§ 83

(1) Služba přesčas a služba v noční době státních zaměstnanců se řídí § 93 a 94 zákoníku práce.

(2) Službu přesčas státnímu zaměstnanci nařizuje služební orgán.“.

157. V § 84 odstavec 1 zní:

„(1) Dovolena státních zaměstnanců se řídí § 211 písm. a) a b), § 212 až 214, 216 až 223 zákoníku práce s tím, že délka jejich dovolené činí 5 týdnů v kalendářním roce.“.

158. V § 84 odst. 2 se za slovy „zákoníku práce“ doplňuje poznámka pod čarou č. 96,

která zní:

„⁹⁶⁾ Vyhláška č. 600/2006 Sb., o stanovení tropických nebo jinak zdravotně obtížných oblastí pro účely dodatkové dovolené.“

159. V § 84 odstavce 3 a 4 znějí:

„(3) Čerpání dovolené a dodatkové dovolené nařizuje služební orgán.

(4) Za dobu čerpání dovolené a dodatkové dovolené přísluší státnímu zaměstnanci náhrada platu ve výši průměrného výdělku (§ 221).“

160. V části šesté hlavě III nadpis dílu 1 zní:

„Díl 1
**Překážky ve službě na straně státního zaměstnance a služební volno na základě
povolení“.**

161. § 85 včetně poznámky pod čarou č. 97 zní:

„§ 85

(1) Překážky ve službě na straně státního zaměstnance pro důležité osobní překážky, překážky ve službě na straně státního zaměstnance z důvodu obecného zájmu a společná ustanovení o překážkách ve službě na straně státního zaměstnance se řídí § 191, 199 až 204 a 206 zákoníku práce a nařízením vlády, kterým se stanoví okruh a rozsah jiných důležitých osobních překážek v práci⁹⁷⁾.

(2) Za dobu překážky ve službě, která se řídí

- a) § 199 odst. 2 zákoníku práce a nařízením vlády, kterým se stanoví okruh a rozsah jiných důležitých osobních překážek v práci, je-li podle těchto pracovněprávních předpisů placená,
- b) § 203 odst. 2 zákoníku práce, je-li podle tohoto pracovněprávního předpisu placená, a
- c) § 204 zákoníku práce, je-li podle tohoto pracovněprávního předpisu placená, přísluší státnímu zaměstnanci plat.

⁹⁷⁾ Nařízení vlády č. 590/2006 Sb., kterým se stanoví okruh a rozsah jiných důležitých osobních překážek v práci.“

162. Za § 85 se vkládá nový § 85a, který zní:

„§ 85a

(1) Nebrání-li tomu vážný zájem služby, lze státnímu zaměstnanci na jeho žádost povolit čerpání neplaceného služební volna.

(2) Povolení podle odstavce 1 má písemnou formu a musí v něm být uvedena doba, na kterou bylo čerpání služební volna povoleno. Služební volno povoluje služební orgán.“

163. V části šesté hlavě III nadpis dílu 2 zní:

„Díl 2
Překážky ve službě na straně služebního úřadu“.

164. § 86 zní:

„§ 86

(1) Za dobu, po kterou nemohl státní zaměstnanec konat službu pro přechodnou závadu způsobenou dodávkou energie, chybnými podklady nebo jinými provozními příčinami, mu přísluší plat.

(2) Za dobu, po kterou nemohl státní zaměstnanec konat službu v důsledku jejího přerušení způsobeného nepříznivými povětrnostními vlivy, mu přísluší plat.

(3) Za dobu, po kterou nemohl státní zaměstnanec konat službu pro jiné překážky na straně služebního úřadu, než jsou uvedeny v odstavci 1, mu přísluší plat.“

165. § 87 zní:

„§ 87

(1) Prohlubování vzdělání státního zaměstnance je součástí služebního poměru; zaměřuje se na jeho další odborný růst v jím vykonávaném oboru služby včetně zdokonalování nebo získávání jazykových znalostí. Při prohlubování vzdělání se vychází z výsledku služebního hodnocení státního zaměstnance.

(2) Prohlubování vzdělání státního zaměstnance určuje služební orgán.

(3) Doba prohlubování vzdělání se považuje za výkon služby, za který přísluší státnímu zaměstnanci plat.

(4) Náklady prohlubování vzdělání nese služební úřad.“

166. Za § 87 se vkládá nový § 87a, který včetně nadpisu zní:

„§ 87a

Volno k individuálním studijním účelům

(1) Státnímu zaměstnanci přísluší v kalendářním roce volno k individuálním studijním účelům nejvýše v rozsahu 6 dnů výkonu služby.

(2) Volno k individuálním studijním účelům může státní zaměstnanec čerpat v určeném rozsahu jen na základě povolení služebního orgánu; čerpání volna nelze povolit, brání-li tomu vážné služební důvody.

(3) Za dobu čerpání volna k individuálním studijním účelům přísluší státnímu zaměstnanci plat.“

167. § 88 včetně nadpisu zní:

„§ 88

Zvýšení vzdělání

(1) Ke zvýšení vzdělání státního zaměstnance na náklady služebního úřadu včetně volna k tomuto vzdělání je třeba povolení služebního orgánu. Zvýšením vzdělání se rozumí též jeho

rozšíření.

(2) Zvýšení vzdělání státního zaměstnance studiem na vyšší odborné škole nebo vysoké škole, účasti na školení anebo vysláním na studijní pobyt se považuje za výkon služby, za který přísluší státnímu zaměstnanci plat.

(3) Rozsah úlev ve službě při zvýšení vzdělání státního zaměstnance se řídí § 232 odst. 1 zákoníku práce; větší rozsah úlev nelze povolit.

(4) K účasti na přijímací zkoušce ke studiu přísluší státnímu zaměstnanci služební volno v nezbytně nutném rozsahu.

(5) Za služební volno k účasti na
a) přijímací zkoušce,
b) opravné zkoušce,
c) promoci nebo podobném závěrečném ceremoniálu
plat nepřísluší.“.

168. Za § 88 se vkládají nové § 88a a 88b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 88a

Zvýšení vzdělání studiem na vyšší odborné škole, vysoké škole, absolvováním školení nebo studijního pobytu

(1) Státní zaměstnanec, kterému bylo povoleno zvýšení vzdělání na náklady služebního úřadu studiem na vyšší odborné škole nebo vysoké škole, je povinen setrvat po ukončení studia ve služebním poměru po dobu odpovídající době trvání studia.

(2) Státní zaměstnanec, kterému bylo povoleno zvýšení vzdělání na náklady služebního úřadu školením nebo vysláním na studijní pobyt, je povinen po skončení školení nebo studijního pobytu setrvat ve služebním poměru po dobu

- a) 5 kalendářních měsíců, jestliže náklady na školení nebo studijní pobyt přesáhnou částku 20 000 Kč,
- b) 1 roku, jestliže náklady na školení nebo studijní pobyt přesáhnou částku 30 000 Kč,
- c) 2 roků, jestliže náklady na školení nebo studijní pobyt přesáhnou částku 50 000 Kč,
- d) 3 let, jestliže náklady na školení nebo studijní pobyt přesáhnou částku 100 000 Kč.

(3) Nesplní-li státní zaměstnanec povinnost setrvat ve služebním poměru po dobu uvedenou v odstavcích 1 a 2, je povinen uhradit služebnímu úřadu náklady spojené se studiem nebo školením nebo vysláním na studijní pobyt. Povinnost uhradit náklady mu vznikne i tehdy, jestliže jeho služební poměr skončí v průběhu studia, školení nebo vyslání na studijní pobyt.

(4) Náklady spojené se studiem, školením nebo vysláním na studijní pobyt zahrnují plat poskytnutý státnímu zaměstnanci za dobu služebního volna při studiu, školení nebo vyslání na studijní pobyt, náhradu cestovních výdajů, jakož i další náklady uhrazené služebním úřadem v souvislosti se studiem, školením nebo vysláním na studijní pobyt. Celková výše nákladů, které je povinen státní zaměstnanec uhradit, nesmí překročit částku

- a) 100 000 Kč, jde-li o studium při výkonu služby na vyšší odborné škole,
- b) 150 000 Kč, jde-li o studium při výkonu služby na vysoké škole v bakalářském studijním

programu nebo v programu celoživotního vzdělávání,

c) 200 000 Kč, jde-li o studium při výkonu služby na vysoké škole v magisterském nebo doktorském studijním programu, nebo

f) 500 000 Kč, jde-li o školení nebo studijní pobyt.

(5) Splní-li státní zaměstnanec povinnost setrvat ve služebním poměru jenom zčásti, úhrada nákladů spojených se studiem, školením nebo vysláním na studijní pobyt se poměrně sníží.

(6) Do doby setrvání státního zaměstnance ve služebním poměru se nezapočítává

a) zproštění služby pro sdělení obvinění ze spáchání trestného činu,

b) doba přerušování služby z důvodu vazby,

c) zařazení mimo výkon služby z důvodu mateřské dovolené a rodičovské dovolené.

§ 88b

Společné ustanovení

(1) Služební úřad kontroluje průběh a výsledky zvyšování vzdělání státního zaměstnance; může zastavit poskytování úlev ve službě, jestliže státní zaměstnanec

a) se stal dlouhodobě nezpůsobilým k výkonu služby, pro kterou si zvyšuje vzdělání; služební orgán mu však může poskytnout neplacené služební volno,

b) bez zavinění služebnímu úřadu neplní bez vážného důvodu povinnosti, které má při zvyšování vzdělání.

(2) Povinnost státního zaměstnance k úhradě nákladů vynaložených služebním úřadem na zvýšení vzdělání nevzniká, jestliže

a) služební orgán v průběhu zvyšování vzdělání zastavil poskytování volna ke zvýšení vzdělání, protože státní zaměstnanec se bez svého zavinění stal dlouhodobě nezpůsobilým pro službu, pro kterou si zvyšoval vzdělání,

b) služební poměr skončil z důvodů uvedených v § 55 odst. 1 písm. b), c) a g) bodech 1 a 3.“

169. V části šesté se hlava V včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 46 zrušuje.

Dosavadní hlavy VI až IX se označují jako hlavy V až VIII.

170. § 95 včetně poznámky pod čarou č. 47 zní:

„§ 95

Náhrada výdajů, které státním zaměstnancům vzniknou v souvislosti s výkonem služby a při výkonu zahraniční služby se služebním působištěm v zahraničí, se řídí § 151 až 154 věta druhá, 173 až 176, 178 až 189 zákoníku práce⁴⁷⁾; nelze však použít možnost ujednání v kolektivní dohodě ani v jiné smlouvě. Kde se v části sedmé zákoníku práce používá pojmu „určí zaměstnavatel“, rozumí se tím stanovení služebním předpisem generálního ředitele.

⁴⁷⁾ Nařízení vlády č. 62/1994 Sb., o poskytování náhrad některých výdajů zaměstnancům rozpočtových a příspěvkových organizací s pravidelným pracovištěm v zahraničí, ve znění pozdějších předpisů.“

171. § 96 včetně poznámek pod čarou č. 47a a 98 zní:

„§ 96

Bezpečnost a ochrana zdraví při výkonu služby státních zaměstnanců se řídí

- a) § 101 až 108 a 323 zákoníku práce,
- b) § 2 až 11 zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci^{47a)},
- c) zákonem o ochraně veřejného zdraví⁹⁸⁾.

^{47a)} Zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁸⁾ Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci, ve znění pozdějších předpisů.“

172. V části šesté nadpis hlavy VII zní:

„HLAVA VII
**PODMÍNKY VÝKONU SLUŽBY A ZABEZPEČENÍ STÁTNÍHO
ZAMĚSTNANCE**“.

173. V části šesté hlavě VII nadpis dílu 1 zní:

„Díl 1
Podmínky pro výkon služby“.

174. V § 97 odstavce 1 a 2 včetně poznámek pod čarou č. 48 a 49 znějí:

„(1) Služební úřad, v němž státní zaměstnanec vykonává službu, vytváří podmínky pro řádný a bezpečný výkon služby; za tím účelem zajišťuje

- a) informace potřebné k řádnému výkonu služby,
- b) jmenovky státních zaměstnanců,
- c) pracovnělékařské služby⁴⁸⁾.

(2) Na služební úřad se vztahuje jiný právní předpis o fondu kulturních a sociálních potřeb⁴⁹⁾; spolurozhodování příslušné odborové organizace podle § 225 zákoníku práce není dotčeno.

⁴⁸⁾ Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁹⁾ Vyhláška č. 114/2002 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb, ve znění pozdějších předpisů.“

175. Poznámka pod čarou č. 50 zní:

„⁵⁰⁾ Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících

zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 430/2001 Sb., o nákladech na závodní stravování a jejich úhradě v organizačních složkách státu a státních příspěvkových organizacích, ve znění pozdějších předpisů.“.

176. V § 97 odstavce 4 a 5 včetně poznámky pod čarou č. 99 znějí:

„(4) Služební úřad zaměstnává státní zaměstnance, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, na vhodných služebních místech; řídí se přitom zákonem o zaměstnanosti⁹⁹⁾.“

(5) Služební úřad zajistí bezpečnou úschovu svršků a osobních předmětů, které státní zaměstnanec obvykle do služby nosí.

⁹⁹⁾ § 67 až 84 zákona č. 435/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

177. Nad § 98 se vkládá nové označení dílu 2 v tomto znění:

„Díl 2
Zabezpečení státního zaměstnance“.

178. § 98 zní:

„§ 98

(1) Státnímu zaměstnanci přísluší od služebního úřadu při skončení služebního poměru z důvodu dlouhodobého neplnění předpokladu zdravotní způsobilosti, k němuž došlo v souvislosti s výkonem služby, odchodné ve výši pětinasobku měsíčního platu.

(2) Odchodné přizná služební orgán. Ve služebním úřadu, jímž je ministerstvo nebo Úřad vlády, přizná odchodné státní tajemník.

(3) Není-li odchodné vyplaceno státnímu zaměstnanci v den skončení služebního poměru, vyplatí se v nejbližším výplatním termínu určeném ve služebním úřadu pro výplatu platu.“.

179. Za § 98 se vkládají nové § 98a a 98b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 98a

Paušální příspěvek na dopravu

(1) Státnímu zaměstnanci přísluší paušální příspěvek na dopravu, jestliže je obec jeho služebního působiště odlišná od obce jeho bydliště. Výše tohoto příspěvku činí:

- a) dojíždí-li státní zaměstnanec do služebního působiště každý den
1. 500 Kč za kalendářní měsíc, je-li vzdálenost dojíždění kratší než 50 km,
 2. 750 Kč za kalendářní měsíc, je-li vzdálenost dojíždění delší než 50 km,
- b) nedojíždí-li státní zaměstnanec do služebního působiště každý den
1. 100 Kč za kalendářní měsíc, je-li vzdálenost dojíždění kratší než 50 km,
 2. 250 Kč za kalendářní měsíc, je-li vzdálenost dojíždění delší než 50 km.

(2) Příspěvek podle odstavce 1 se státnímu zaměstnanci přizná zpětně na základě jeho žádosti, za uplynulých 6 kalendářních měsíců, jestliže v této době službu skutečně vykonával. O tomto příspěvku rozhoduje služební orgán.

(3) Vláda může nařízením částku paušálního příspěvku na dopravu zvýšit.

§ 98b

Paušální příspěvek na ošacení

(1) Státnímu zaměstnanci přísluší paušální příspěvek na ošacení ve výši 4000 Kč v kalendářním roce, jestliže jeho služební poměr trval celý kalendářní rok. Trval-li služební poměr státního zaměstnance po kratší dobu, výše tohoto příspěvku se poměrně krátí. Výše paušálního příspěvku za službu se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

(2) Příspěvek podle odstavce 1 je splatný v prvním čtvrtletí kalendářního roku, následujícího po kalendářním roce, v němž nárok vznikl, nejpozději však dne 31. března. O tomto příspěvku rozhoduje služební orgán bez žádosti státního zaměstnance.

(3) Vláda může nařízením částku paušálního příspěvku na ošacení zvýšit.“.

180. V § 99 se slova „státních zaměstnankyň“ nahrazují slovy „státní zaměstnankyně“.

181. § 100 a 101 znějí:

„§ 100

Převedení těhotné státní zaměstnankyně, státní zaměstnankyně, která kojí, nebo státní zaměstnankyně-matky do konce devátého měsíce po porodu, která vykonává službu, kterou nesmějí tyto zaměstnankyně vykonávat, na jiné služební místo a zařazení této zaměstnankyně z noční služby na denní službu se řídí § 239 zákoníku práce.

§ 101

(1) Zařazení státní zaměstnankyně pečující o dítě k výkonu služby ve směnách a omezení výkonu služby přesčas státní zaměstnankyně se řídí § 241 zákoníku práce.

(2) Podle odstavce 1 se postupuje také u státního zaměstnance pečujícího o dítě.“.

182. V § 102 odst. 1 se slova „Mateřská dovolená státních zaměstnankyň a rodičovská dovolená státních zaměstnanců“ nahrazují slovy „Mateřská dovolená státní zaměstnankyně a rodičovská dovolená státního zaměstnance“.

183. Část sedmá včetně poznámek pod čarou č. 100 až 102 zní:

„ČÁST SEDMÁ NÁHRADA ŠKODY HLAVA I PREVENČE

§ 103

(1) Služební úřad je povinen zajišťovat státnímu zaměstnanci takové podmínky ke službě, aby mohl řádně plnit své služební úkoly bez ohrožení zdraví a majetku; zjistí-li závady, je povinen učinit opatření k jejich odstranění.

(2) Služební úřad je z důvodu ochrany majetku oprávněn v nezbytném rozsahu provádět kontrolu věcí, které státní zaměstnanec k němu vnáší nebo od něho odnáší, jakož i provádět osobní prohlídku státního zaměstnance. Při kontrole a prohlídce nesmí být dotčena osobnost státního zaměstnance. Osobní prohlídku může provádět pouze fyzická osoba stejného pohlaví.

§ 104

(1) Státní zaměstnanec je povinen oznámit nadřízenému představenému, že služebnímu úřadu hrozí škoda.

(2) Je-li k odvrácení škody hrozící služebnímu úřadu neodkladně třeba zákroku, je státní zaměstnanec povinen zakročit; nemusí tak učinit, brání-li mu v tom důležitá okolnost, nebo jestliže by tím vystavil vážnému ohrožení sebe, ostatní státní zaměstnance, osoby blízké nebo jiné zaměstnance.

HLAVA II POVINNOST STÁTNÍHO ZAMĚSTNANCE NAHRADIT ŠKODU

Díl 1

Obecné ustanovení

§ 105

(1) Státní zaměstnanec je povinen nahradit služebnímu úřadu škodu, kterou mu způsobil při plnění služebního úkolu nebo v přímé souvislosti s ním zaviněným porušením povinnosti stanovené zákonem nebo vyplývající ze smlouvy nebo dohody.

(2) Byla-li škoda způsobena také porušením povinností ze strany služebního úřadu, povinnost státního zaměstnance k náhradě škody se vždy poměrně omezí.

(3) Služební úřad musí prokázat zavinění státního zaměstnance; to neplatí v případech uvedených v § 107 a 108b.

Díl 2

Škoda při porušení oznamovací nebo zakročovací povinnosti

§ 106

(1) Na státním zaměstnanci, který vědomě neupozornil nadřízeného představeného na škodu hrozící služebnímu úřadu nebo nezakročil proti hrozící škodě, ačkoliv by tím bylo zabráněno bezprostřednímu vzniku škody, může služební úřad požadovat, aby se podílel na náhradě škody, která byla služebnímu úřadu způsobena, a to v rozsahu přiměřeném okolnostem, pokud ji není možné nahradit jinak.

(2) Státní zaměstnanec neodpovídá za škodu, kterou způsobil při odvrácení škody hrozící služebnímu úřadu nebo nebezpečí přímo hrozícího životu nebo zdraví, jestliže tento stav sám úmyslně nevyvolal a počínal si přitom způsobem přiměřeným okolnostem.

Díl 3

Škoda na věcech, které je státní zaměstnanec povinen vyúčtovat, a škoda na věcech, které služební úřad státnímu zaměstnanci svěřil

Oddíl 1

Škoda na věcech, které je státní zaměstnanec povinen vyúčtovat

§ 107

(1) Státní zaměstnanec je povinen nahradit škodu vzniklou na věcech, které mu na základě dohody o odpovědnosti za schodek služební úřad svěřil k ochraně a vyúčtování. Za tyto věci se považují hotovost, ceniny, zboží, zásoby materiálu nebo jiné věci, s nimiž má státní zaměstnanec možnost osobně nakládat po celou dobu, po kterou mu byly svěřeny.

(2) Generální ředitel stanoví služebním předpisem okruh činností, pro jejichž výkon je nezbytné uzavření dohody o odpovědnosti za schodek.

(3) Dohoda o odpovědnosti za schodek musí být písemná.

(4) Státní zaměstnanec se zproští povinnosti nahradit škodu zcela nebo zčásti, jestliže prokáže, že škoda vznikla zcela nebo zčásti bez jeho zavinění, zejména, že mu bylo zanedbáním povinnosti služebního úřadu znemožněno se svěřenými věcmi nakládat.

§ 108

(1) Státní zaměstnanec, který uzavřel dohodu o odpovědnosti za schodek, od ní může odstoupit, vykonává-li jinou službu, je-li převáděn na jiné služební místo nebo na jiné pracoviště ve služebním působišti (dále jen „pracoviště“), je-li překládán nebo pokud služební úřad do 15 kalendářních dnů od obdržení písemného upozornění státního zaměstnance neodstraní závady v podmínkách služby, které brání řádnému hospodaření se svěřenými věcmi. Při společné odpovědnosti může státní zaměstnanec od dohody o odpovědnosti za schodek také odstoupit, jestliže je na služební působiště zařazen jiný státní zaměstnanec nebo zaměstnanec anebo ustanoven jiný představený nebo jeho zástupce.

(2) Dohoda o odpovědnosti za schodek zaniká dnem, kdy bylo odstoupení od této dohody oznámeno služebnímu úřadu, není-li v odstoupení od této dohody uveden den pozdější.

(3) Odstoupení od dohody o odpovědnosti za schodek musí být písemné.

(4) Závazek z dohody o odpovědnosti za schodek zaniká dnem skončení služebního poměru.

§ 108a

(1) Inventarizaci je služební úřad povinen provést při uzavření dohody o odpovědnosti za schodek, při jejím zániku, při výkonu jiné služby, při převedení státního zaměstnance na jinou službu nebo na jiné pracoviště, při jeho přeložení a při skončení služebního poměru.

(2) Na pracovišti, kde konají službu státní zaměstnanci zavázaní společně k vyúčtování svěřených věcí, je služební úřad povinen inventarizaci provést:

- a) při uzavření dohod o odpovědnosti za schodek se všemi společně zavázanými státními zaměstnanci,
- b) při zániku všech těchto dohod,
- c) při výkonu služby na jiném služebním místě,
- d) při převedení na jinou službu nebo na jiné pracoviště,
- e) při přeložení všech společně zavázaných státních zaměstnanců,
- f) při změně na služebním místě představeného nebo jeho zástupce,
- g) na žádost kteréhokoliv ze společně zavázaných státních zaměstnanců,
- h) při změně v kolektivu státních zaměstnanců,
- i) při odstoupení některého z nich od dohody o odpovědnosti za schodek.

(3) Jestliže státní zaměstnanec zavázaný společně s dalšími státními zaměstnanci k vyúčtování svěřených věcí, jehož služební poměr skončil, nebo který vykonává jinou službu, nebo který byl převeden na jinou službu, nebo který byl převeden na jiné pracoviště nebo přeložen, nepožádá zároveň o provedení inventarizace, je povinen nahradit případnou škodu zjištěnou nejbližší inventarizací na jeho dřívějším pracovišti.

(4) Nepožádal-li státní zaměstnanec, který je zařazován na jiné pracoviště, kde konají službu státní zaměstnanci zavázání společně, zároveň o provedení inventarizace, nahradí případnou škodu zjištěnou nejbližší inventarizací, ledaže od dohody o odpovědnosti za schodek odstoupil.

Oddíl 2

Škoda na věcech, které služební úřad státnímu zaměstnanci svěřil

§ 108b

(1) Státní zaměstnanec je povinen nahradit škodu spočívající ve ztrátě věcí, které mu služební úřad svěřil na písemné potvrzení. Za tyto věci se považují nástroje, ochranné pracovní prostředky a jiné podobné věci.

(2) Věc podle odstavce 1, jejíž cena přesahuje 50 000 Kč, smí být státnímu zaměstnanci svěřena jen na základě dohody o odpovědnosti za ztrátu svěřených věcí.

(3) Generální ředitel stanoví služebním předpisem okruh činností, pro jejichž výkon je nezbytné uzavření dohody odpovědnosti za ztrátu svěřených věcí.

(4) Dohoda o odpovědnosti za ztrátu svěřených věcí musí být písemná.

(5) Státní zaměstnanec se zproští povinnosti nahradit škodu za ztrátu svěřené věci zcela nebo zčásti, jestliže prokáže, že ztráta vznikla zcela nebo zčásti bez jeho zavinění.

(6) Vláda může nařízením zvýšit částku podle odstavce 2.

§ 108c

(1) Státní zaměstnanec může od dohody o odpovědnosti za ztrátu svěřené věci odstoupit, jestliže mu služební úřad nevytvořil podmínky k zajištění ochrany svěřené věci proti její ztrátě.

(2) Dohoda o odpovědnosti za ztrátu svěřené věci zaniká dnem, kdy bylo odstoupení od této dohody oznámeno služebnímu úřadu, není-li v odstoupení od této dohody uveden den pozdější.

(3) Odstoupení od dohody o odpovědnosti za ztrátu svěřené věci musí být písemné.

(4) Povinnost k náhradě škody z dohody o odpovědnosti za ztrátu svěřené věci zaniká dnem skončení služebního poměru.

Díl 4

Rozsah náhrady škody

§ 108d

(1) Státní zaměstnanec, který má povinnost nahradit škodu podle § 105, je povinen nahradit služebnímu úřadu skutečnou škodu.

(2) Povinnost k náhradě škody způsobené z nedbalosti nesmí přesáhnout u jednotlivého státního zaměstnance částku rovnající se čtyřapůlnásobku jeho průměrného měsíčního výdělku před porušením povinnosti, kterým způsobil škodu. Toto omezení neplatí, byla-li škoda způsobena úmyslně, v opilosti, nebo po zneužití jiných návykových látek.

(3) Jde-li o škodu způsobenou úmyslně, může služební úřad požadovat, kromě částky uvedené v odstavci 2, i náhradu ušlého zisku.

(4) Má-li povinnost k náhradě škody více státních zaměstnanců, hradí každý z nich poměrnou část škody podle míry svého zavinění.

§ 108e

Při určení výše náhrady škody podle § 106 se přihlédne zejména k okolnostem, které bránily splnění povinnosti, a k významu škody pro služební úřad. Výše náhrady škody však nesmí přesáhnout částku rovnající se trojnásobku průměrného měsíčního výdělku státního zaměstnance.

§ 108f

Státní zaměstnanec, který je povinen nahradit škodu podle § 107 nebo § 108b, je povinen tuto škodu nahradit v plné výši.

§ 108g

(1) Je-li k náhradě škody podle § 107 zavázáno společně několik státních zaměstnanců, určí se jednotlivým státním zaměstnancům podíl náhrady podle poměru jejich dosažených hrubých výdělků, přičemž výdělek jejich představeného a jeho zástupce se započítává ve dvojnásobné výši.

(2) Podíl náhrady stanovený podle odstavce 1 nesmí u jednotlivých státních zaměstnanců, s výjimkou představeného a jeho zástupce, přesáhnout částku rovnající se jejich průměrnému měsíčnímu výdělku před vznikem škody. Neuhradí-li se takto určenými podíly celá škoda, jsou povinni uhradit zbytek představený a jeho zástupce podle poměru svých dosažených hrubých výdělků.

(3) Zjistí-li se, že škoda podle § 107 nebo její část byla zaviněna některým ze společně zavázaných státních zaměstnanců, hradí tuto škodu tento státní zaměstnanec podle míry svého zavinění. Zbývající část této škody hradí všichni společně zavázaní státní zaměstnanci podíly určenými podle odstavců 1 a 2.

(4) Při určování podílu náhrady jednotlivých státních zaměstnanců, kteří mají povinnost nahradit škodu podle § 107 společně, se vychází z jejich hrubých výdělků zúčtovaných za dobu od předchozí inventury do dne zjištění škody. Přitom se započítává výdělek za celý kalendářní měsíc, v němž byla tato inventura provedena, a nepřihlíží se k výdělku za kalendářní měsíc, v němž byla zjištěna škoda. Jestliže byl však státní zaměstnanec zařazen na jiné pracoviště během tohoto období, započítává se mu hrubý výdělek dosažený ode dne, kdy byl na toto pracoviště zařazen, do dne zjištění škody. Do hrubého výdělku se nezapočítává náhrada platu.

Díl 5

Společná ustanovení o povinnosti státního zaměstnance k náhradě škody

§ 108h

(1) Státní zaměstnanec, který je stížen duševní poruchou, odpovídá za škodu jím způsobenou, je-li schopen ovládnout své jednání a posoudit jeho následky.

(2) Státní zaměstnanec, který se uvede vlastní vinou do takového stavu, že není schopen ovládnout své jednání nebo posoudit jeho následky, odpovídá za škodu v tomto stavu způsobenou.

(3) Za škodu odpovídá i státní zaměstnanec, který ji způsobil úmyslným jednáním proti dobrým mravům.

§ 108i

(1) O výši náhrady škody požadované na státním zaměstnanci rozhodne služební orgán.

(2) Způsobil-li škodu představený, který je

a) vedoucím služebního úřadu nebo jeho zástupcem,

b) státním tajemníkem nebo jeho zástupcem,

c) personálním ředitelem nebo jeho zástupcem,

sám nebo společně s podřízeným státním zaměstnancem, rozhodne o výši náhrady škody ten, kdo jej nebo jeho zástupce na služební místo jmenoval.

(3) Uzavřel-li státní zaměstnanec se služebním orgánem dohodu o způsobu náhrady škody, je její součástí výše náhrady škody požadovaná služebním úřadem, jestliže svůj závazek nahradit škodu státní zaměstnanec uznal. Dohoda podle věty první musí být písemná.

(4) Výši požadované náhrady škody a obsah dohody o způsobu její úhrady, s výjimkou náhrady nepřesahující 1 000 Kč, je služební orgán povinen projednat s příslušnou odborovou organizací.

§ 108j

Z důvodů zvláštního zřetele hodných může soud výši náhrady škody, kterou je povinen nahradit státní zaměstnanec, přiměřeně snížit.

HLAVA III

POVINNOST SLUŽEBNÍHO ÚŘADU NAHRADIT ŠKODU STÁTNÍMU ZAMĚSTNANCI

Díl 1

Obecné ustanovení

§ 108k

(1) Služební úřad je povinen nahradit státnímu zaměstnanci škodu, která mu vznikla při plnění služebních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním porušením právních povinností nebo úmyslným jednáním proti dobrým mravům.

(2) Služební úřad je povinen nahradit státnímu zaměstnanci škodu, kterou mu způsobili porušením právních povinností v rámci plnění služebních úkolů státu státní zaměstnanci nebo zaměstnanci jednající jeho jménem.

(3) Služební úřad není povinen nahradit státnímu zaměstnanci škodu na dopravním prostředku, kterého použil při plnění služebních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním bez souhlasu služebního orgánu. Rovněž není povinen nahradit škodu, která vznikne na nářadích, zařízeních a věcech státního zaměstnance potřebných pro výkon služby, které použil bez souhlasu služebního orgánu.

Díl 2

Škoda při odvracení škody

§ 108l

(1) Služební úřad je povinen nahradit věcnou škodu, kterou utrpěl státní zaměstnanec při odvracení škody hrozící služebnímu úřadu nebo nebezpečí hrozící životu nebo zdraví, jestliže škoda nevznikla úmyslným jednáním státního zaměstnance a státní zaměstnanec si počínal způsobem přiměřeným okolnostem. Ustanovení věty první se vztahuje i na účelně vynaložené náklady.

(2) Nárok na náhradu škody podle odstavce 1 má i státní zaměstnanec, který takto odvracel nebezpečí hrozící životu nebo zdraví, jestliže by za škodu odpovídal služební úřad.

Díl 3

Škoda na odložených věcech

§ 108m

(1) Služební úřad je povinen nahradit státnímu zaměstnanci škodu na věcech, které se obvykle nosí do práce a které si státní zaměstnanec odložil při plnění služebních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním na místě k tomu určeném nebo obvyklém.

(2) Povinnost nahradit škodu zanikne, jestliže nárok na její náhradu neuplatní státní zaměstnanec u služebního orgánu bez zbytečného odkladu, nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy se o škodě dozvěděl.

Díl 4

Rozsah náhrady škody

§ 108n

(1) Služební úřad je povinen uhradit státnímu zaměstnanci skutečnou škodu. Jde-li o škodu způsobenou úmyslně, může státní zaměstnanec požadovat i ušlý zisk.

(2) Škodu na věcech, které státní zaměstnanec obvykle do práce nenosí a které služební úřad nepřevzal do zvláštní úschovy, je služební úřad povinen nahradit do celkové částky 10 000 Kč. Jestliže se zjistí, že škodu na těchto věcech způsobil jiný státní zaměstnanec nebo zaměstnanec anebo došlo-li ke škodě na věci, kterou služební úřad převzal do zvláštní úschovy, je služební úřad povinen uhradit státnímu zaměstnanci škodu v plné výši.

(3) Ustanovení § 108m odst. 2 platí obdobně.

(4) Vláda může zvýšit nařízením částku podle odstavce 2.

Díl 5

Společná ustanovení o povinnosti služebního úřadu nahradit státnímu zaměstnanci škodu

§ 108o

Služební úřad je povinen nahradit státnímu zaměstnanci škodu, a to v penězích, pokud škodu neodčiní uvedením v předešlý stav.

§ 108p

Prokáže-li služební úřad, že škodu zavinil také poškozený státní zaměstnanec, jeho odpovědnost se poměrně omezí.

§ 108q

Nahradil-li služební úřad poškozenému státnímu zaměstnanci škodu, má nárok na náhradu vůči tomu, kdo má povinnost poškozenému státnímu zaměstnanci tuto škodu nahradit podle

občanského zákoníku¹⁰⁰⁾, a to v rozsahu odpovídajícím míře jeho povinnosti poškozenému škodu nahradit.

¹⁰⁰⁾ § 2894 až 2971 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

HLAVA IV POVINNOST SLUŽEBNÍHO ÚŘADU NAHRADIT ŠKODU PŘI SLUŽEBNÍCH ÚRAZECH A NEMOCECH Z POVOLÁNÍ

Díl 1

Rozsah povinnosti nahradit škodu a zproštění se této povinnosti

§ 108r

(1) Služební úřad je povinen nahradit státnímu zaměstnanci škodu vzniklou služebním úrazem, jestliže škoda vznikla při plnění služebních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním.

(2) Služební úřad je povinen nahradit státnímu zaměstnanci škodu vzniklou nemocí z povolání, jestliže státní zaměstnanec naposledy před jejím zjištěním vykonával ve služebním úřadu službu za podmínek, za nichž vzniká nemoc z povolání, kterou byl postižen.

(3) Jako nemoc z povolání se odškodňuje i nemoc vzniklá před jejím zařazením do seznamu nemocí z povolání, a to od jejího zařazení do seznamu a za dobu nejvýše 3 let před jejím zařazením do seznamu.

(4) Služební úřad je povinen nahradit škodu, i když dodržel povinnosti vyplývající z právních a ostatních předpisů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby, pokud se této povinnosti zcela nebo zčásti nezproští.

§ 108s

(1) Služební úřad se zproští povinnosti nahradit škodu zcela, prokáže-li, že škoda vznikla

- a) tím, že státní zaměstnanec svým zaviněním porušil právní nebo ostatní předpisy anebo pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby, ačkoliv s nimi byl řádně seznámen a jejich znalost a dodržování byly soustavně vyžadovány a kontrolovány, nebo
- b) v důsledku opilosti státního zaměstnance nebo v důsledku zneužití jiných návykových látek a služební úřad nemohl škodě zabránit,

a že tyto skutečnosti byly jedinou příčinou škody.

(2) Služební úřad se zproští povinnosti nahradit škodu zčásti, prokáže-li, že škoda vznikla

- a) v důsledku skutečností uvedených v odstavci 1 písm. a) a b) a že tyto skutečnosti byly jednou z příčin škody,
- b) proto, že si státní zaměstnanec počínal v rozporu s obvyklým způsobem chování tak, že je zřejmé, že ačkoliv neporušil právní nebo ostatní předpisy anebo pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby, jednal lehkomyšlně, přestože si musel vzhledem ke své kvalifikaci a zkušenostem být vědom, že si může způsobit újmu na zdraví. Za lehkomyšlné jednání není možné považovat běžnou neopatrnost a jednání vyplývající z rizika práce.

(3) Zproští-li se služební úřad povinnosti nahradit škodu zčásti, má povinnost nahradit škodu jen v rozsahu sníženém o míru zavinění státního zaměstnance; v případě uvedeném v odstavci 2 písm. b) je však povinen uhradit stát alespoň jednu třetinu škody.

(4) Při posuzování, zda státní zaměstnanec porušil právní nebo ostatní předpisy anebo pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby, se služební úřad nemůže

dovolávat všeobecných ustanovení, podle nichž si má každý počínat tak, aby neohrožoval zdraví své a zdraví jiných.

§ 108t

Služební úřad se nemůže zprostit povinnosti nahradit škodu zcela ani zčásti v případě, kdy státní zaměstnanec utrpěl služební úraz při odvracení škody hrozící služebnímu úřadu nebo nebezpečí přímo hrozící životu nebo zdraví, pokud státní zaměstnanec tento stav úmyslně nevyvolal.

Díl 2

Druhy náhrady

§ 108u

(1) Státnímu zaměstnanci, který utrpěl služební úraz nebo u něhož byla zjištěna nemoc z povolání, je služební úřad v rozsahu, ve kterém má povinnost škodu nahradit, povinen

- a) uhradit ztrátu na výdělkem,
- b) přiznat náhradu za bolest a ztížení společenského uplatnění,
- c) uhradit účelně vynaložené náklady spojené s léčením,
- d) uhradit věcnou škodu; ustanovení § 108k odst. 3 platí obdobně.

(2) O způsobu a výši náhrady škody je služební orgán povinen rozhodnout bez zbytečného odkladu; rozhodnutí projedná s příslušnou odborovou organizací.

§ 108v

Náhrada za ztrátu na výdělkem po dobu dočasné neschopnosti k výkonu služby

(1) Náhrada za ztrátu na výdělkem po dobu dočasné neschopnosti k výkonu služby přísluší státnímu zaměstnanci ve výši rozdílu mezi jeho průměrným výdělkem před vznikem škody způsobené služebním úrazem nebo nemocí z povolání a plnou výší náhrady platu podle § 111 odst. 1 a plnou výší nemocenského. Náhrada za ztrátu na výdělkem podle věty první přísluší státnímu zaměstnanci do výše jeho průměrného výdělkem před vznikem škody i za dobu, kdy mu podle § 111 odst. 1 nepřísluší náhrada platu.

(2) Náhrada za ztrátu na výdělkem podle odstavce 1 přísluší státnímu zaměstnanci i při jeho další dočasné neschopnosti k výkonu služby z důvodu téhož služebního úrazu nebo nemoci z povolání.

(3) Průměrným výdělkem před vznikem škody podle odstavce 2 je průměrný výdělek státního zaměstnance před vznikem této další škody. Jestliže před vznikem této další škody příslušela státnímu zaměstnanci náhrada za ztrátu na výdělkem po skončení dočasné neschopnosti k výkonu služby, náhrada za ztrátu na výdělkem podle odstavce 1 se státnímu zaměstnanci poskytne do výše částky, do které by mu příslušela náhrada za ztrátu na výdělkem po skončení dočasné neschopnosti k výkonu služby, kdyby nebyl neschopen výkonu služby.

(4) Za výdělek po služebním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání se považuje náhrada platu ve snížené výši podle § 111 odst. 1 a nemocenského.

§ 108w

Náhrada za ztrátu na výdělkem po skončení dočasné neschopnosti k výkonu služby

(1) Náhrada za ztrátu na výdělkem po skončení dočasné neschopnosti k výkonu služby nebo při uznání invalidity přísluší státnímu zaměstnanci ve výši rozdílu mezi průměrným výdělkem před vznikem škody a výdělkem dosahovaným po služebním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání s připočtením případného invalidního důchodu pobíraného z téhož důvodu. Ke snížení invalidního důchodu pro souběh s jiným důchodem podle právních předpisů o důchodovém pojištění, ani k výdělkem zaměstnance, kterého dosáhl zvýšeným pracovním úsilím, se nepřihlíží.

(2) Náhrada za ztrátu na výdělkem podle odstavce 1 přísluší státnímu zaměstnanci i při dočasné neschopnosti k výkonu služby z jiného důvodu, než je původní služební úraz nebo nemoc z povolání; za výdělek po služebním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání se považuje výdělek, z něhož se stanoví výše nemocenského.

(3) Náhrada za ztrátu na výdělkem po skončení dočasné neschopnosti k výkonu služby nebo při uznání invalidity podle odstavce 1 přísluší i státnímu zaměstnanci, který je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání; za výdělek po služebním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání se považuje výdělek ve výši minimální mzdy¹⁰¹⁾. Je-li tento zaměstnanec poživitelem invalidního důchodu pro invaliditu prvního nebo druhého stupně, považuje se za jeho výdělek 75 % výše minimální mzdy. Pobíral-li státní zaměstnanec před tím, než se stal uchazečem o zaměstnání, náhradu za ztrátu na výdělkem po skončení dočasné neschopnosti k výkonu služby, přísluší mu tato náhrada v takové výši, ve které mu na ni vznikl nárok za trvání služebního poměru.

(4) Dosahuje-li státní zaměstnanec ze své viny nižšího výdělkem než ostatní státní zaměstnanci vykonávající ve služebním úradu stejnou službu, považuje se za výdělek po služebním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání průměrný výdělek, kterého dosahují tito ostatní státní zaměstnanci.

(5) Státnímu zaměstnanci, který bez vážného důvodu odmítne nastoupit službu, kterou mu služební orgán zajistil, přísluší náhrada za ztrátu na výdělkem podle odstavce 1 pouze ve výši rozdílu mezi průměrným výdělkem před vznikem škody a průměrným výdělkem, kterého mohl dosáhnout ve službě, která mu byla zajištěna. Stát státnímu zaměstnanci neuhradí škodu do výše částky, kterou si bez vážných důvodů opomenul vydělat.

(6) Náhrada za ztrátu na výdělkem po skončení dočasné neschopnosti k výkonu služby přísluší státnímu zaměstnanci nejdéle do konce kalendářního měsíce, v němž dovršil věk 70 let nebo důchodový věk, je-li důchodový věk vyšší než 70 let, nebo do dne, od něhož je přiznán starobní důchod z důchodového pojištění.

¹⁰¹⁾ § 111 zákoníku práce.

Nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

§ 108x

Náhrada za bolest a ztížení společenského uplatnění

(1) Náhrada za bolest a ztížení společenského uplatnění přísluší státnímu zaměstnanci jednorázově.

(2) Vláda stanoví nařízením výši, do které je možné poskytnout náhradu za bolest a ztížení společenského uplatnění a určování výše náhrady v jednotlivých případech.

§ 108y

Účelně vynaložené náklady spojené s léčením

Účelně vynaložené náklady spojené s léčením přísluší tomu, kdo tyto náklady vynaložil.

§ 108z

Škodou podle tohoto zákona není případná ztráta na důchodu.

§ 108aa

Druhy náhrad při úmrtí státního zaměstnance

(1) Zemře-li státní zaměstnanec následkem služebního úrazu nebo nemoci z povolání, je služební úřad povinen v rozsahu, v jakém má povinnost k náhradě škody, uhradit:

- a) náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s jeho léčením,
- b) náhradu přiměřených nákladů spojených s pohřbem,
- c) náhradu nákladů na výživu pozůstalých,
- d) jednorázové odškodnění pozůstalých,
- e) náhradu věcné škody; ustanovení § 108k odst. 3 platí obdobně.

(2) Nároky vyplývající z odstavce 1 nejsou závislé na tom, zda státní zaměstnanec před svou smrtí uplatnil ve stanovené lhůtě své nároky na náhradu škody.

§ 108ab

Náhrada účelně vynaložených nákladů spojených s léčením a náhrada přiměřených nákladů spojených s pohřbem

(1) Náhrada účelně vynaložených nákladů spojených s léčením a náhrada přiměřených nákladů spojených s pohřbem přísluší tomu, kdo tyto náklady vynaložil. Od přiměřených nákladů spojených s pohřbem se odečte pohřebné poskytnuté podle jiného zákona.

(2) Náhradu přiměřených nákladů spojených s pohřbem tvoří výdaje účtované za pohřeb, hřbitovní poplatky, výdaje na zřízení pomníku nebo desky až do výše nejvýše 20 000 Kč, výdaje na úpravu pomníku nebo desky, cestovní výlohy a jedna třetina obvyklých výdajů na smuteční ošacení osobám blízkým (§ 36 odst. 2).

(3) Vláda může vzhledem ke změnám, které nastaly ve vývoji cenové úrovně, zvýšit nařízením částku na zřízení pomníku nebo desky podle odstavce 2.

§ 108ac

Náhrada nákladů na výživu pozůstalých

(1) Náhrada nákladů na výživu pozůstalých přísluší pozůstalým, kterým zemřelý státní zaměstnanec výživu poskytoval nebo byl povinen poskytovat, a to do doby, do které by tuto povinnost měl, nejdéle však do konce kalendářního měsíce, kdy by zemřelý státní zaměstnanec dosáhl 70 let věku nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 70 let.

(2) Náhrada nákladů podle odstavce 1 přísluší pozůstalým ve výši 50 % průměrného výdělku státního zaměstnance, zjištěného před jeho smrtí, pokud výživu poskytoval nebo byl

povinen poskytovat jedné fyzické osobě, a 80 % tohoto průměrného výdělku, pokud výživu poskytoval nebo byl povinen poskytovat více fyzickým osobám. Od částek připadajících na jednotlivé pozůstalé se odečte důchod přiznaný pozůstalým z důvodu smrti státního zaměstnance. K případnému výdělku pozůstalých se nepřihlíží.

(3) Při výpočtu náhrady nákladů na výživu pozůstalých se vychází z průměrného výdělku zemřelého státního zaměstnance; náhrada nákladů na výživu všech pozůstalých nesmí však úhrnem převýšit částku, do které by příslušela zemřelému státnímu zaměstnanci náhrada za ztrátu na výdělku podle § 108w, a nesmí být poskytována déle, než by příslušela zemřelému zaměstnanci podle § 108w odst. 6.

§ 108ad

Jednorázové odškodnění pozůstalých

(1) Jednorázové odškodnění pozůstalých přísluší pozůstalému manželovi a nezaopatřenému dítěti, a to každému ve výši nejméně 240 000 Kč; rodičům zemřelého státního zaměstnance, jestliže žili se státním zaměstnancem v domácnosti, v úhrnné výši nejméně 240 000 Kč. Jednorázové odškodnění ve výši nejméně 240 000 Kč přísluší i v případě, že se zemřelým státním zaměstnancem žil v domácnosti pouze jeden rodič.

(2) Vláda může vzhledem ke změnám, které nastaly ve vývoji mzdové úrovně a životních nákladů, zvýšit nařízením jednorázové odškodnění pozůstalých.

§ 108ae

Náhrada věcné škody

Náhrada věcné škody přísluší dědicům státního zaměstnance.

Díl 4

Společná a zvláštní ustanovení o povinnosti nahradit škodu při služebním úrazu nebo nemoci z povolání

§ 108af

(1) Služebním úrazem pro účely tohoto zákona je poškození zdraví nebo smrt státního zaměstnance, došlo-li k nim nezávisle na jeho vůli krátkodobým, náhlým a násilným působením zevních vlivů při plnění služebních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním.

(2) Jako služební úraz se posuzuje též úraz, který státní zaměstnanec utrpěl pro plnění služebních úkolů.

(3) Služebním úrazem není úraz, který se státnímu zaměstnanci přihodil na cestě do služby a zpět.

(4) Seznam nemocí z povolání podle jiného právního předpisu¹⁰²⁾ se použije i pro účely podle tohoto zákona.

¹⁰²⁾ Nařízení vlády č. 290/1995 Sb., kterým se stanoví seznam nemocí z povolání, ve znění nařízení vlády č. 114/2011 Sb.

§ 108ag

Náhrada za ztrátu na výdělků po dobu dočasné neschopnosti k výkonu služby a náhrada za ztrátu na výdělků po skončení dočasné neschopnosti k výkonu služby z téhož důvodu jsou samostatné nároky, které nepřisluší vedle sebe.

§ 108ah

Náhradu za ztrátu na výdělků a náhradu nákladů na výživu pozůstalých je služební orgán povinen vyplácet pravidelně jednou měsíčně.

§ 108ai

(1) Nahradil-li stát poškozenému škodu, má nárok na náhradu vůči tomu, kdo má povinnost poškozenému tuto škodu nahradit podle občanského zákoníku¹⁰⁰⁾, a to v rozsahu odpovídajícím míře jeho povinnosti poškozenému škodu nahradit.

(2) Jde-li o náhradu škody při nemoci z povolání, má služební úřad, který škodu uhradil, nárok na náhradu vůči všem zaměstnavatelům, u nichž státní zaměstnanec pracoval za podmínek, z nichž vznikla nemoc z povolání, kterou byl postižen, a to v rozsahu odpovídajícím době, po kterou pracoval u těchto zaměstnavatelů za uvedených podmínek.

(3) Jde-li o jinou škodu na zdraví než z důvodu služebního úrazu nebo nemoci z povolání, platí pro způsob a rozsah její náhrady ustanovení o služebních úrazech.

§ 108aj

Utrpí-li služební úraz nebo byla-li zjištěna nemoc z povolání u státního zaměstnance, který je poživitelem starobního důchodu nebo invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, přísluší mu náhrada za ztrátu na výdělků po dobu, pokud nepřestal být zaměstnán z důvodů, které nesouvisí se služebním úrazem nebo nemocí z povolání; nekoná-li službu z důvodů, které souvisí se služebním úrazem nebo nemocí z povolání, přísluší mu náhrada za ztrátu na výdělků po dobu, po kterou by vzhledem ke svému zdravotnímu stavu před služebním úrazem nebo nemocí z povolání mohl konat službu. Ustanovení § 108w odst. 6 platí obdobně.

§ 108ak

(1) Cestou do služby a zpět se rozumí cesta z místa bydliště (ubytování) státního zaměstnance do místa vstupu do služebního působiště nebo na jiné místo určené k plnění služebních úkolů a zpět.

(2) Cesta z obce bydliště státního zaměstnance na služební působiště (§ 4 odst. 2) nebo do místa ubytování v jiné obci, která je cílem služební cesty, pokud není současně obcí jeho pravidelného služebního působiště, a zpět se posuzuje jako nutný úkon před počátkem služby nebo po jejím skončení.

§ 108al

Ve výjimečných případech může soud výši odškodnění stanovenou prováděcím právním předpisem vydaným podle § 108x odst. 2 přiměřeně zvýšit.

§ 108am

(1) Změní-li se podstatně poměry poškozeného, které byly rozhodující pro určení výše náhrady škody, může se poškozený i služební úřad domáhat změny v úpravě svých nároků, popřípadě povinností.

(2) Vláda může vzhledem ke změnám, které nastaly ve vývoji mzdové úrovně, upravit nařízením podmínky, výši a způsob náhrady za ztrátu na výdělků příslušející státním

zaměstnancům po skončení dočasné neschopnosti k výkonu služby vzniklé služebním úrazem nebo nemocí z povolání; to se vztahuje i na náhradu nákladů na výživu pozůstalých.

HLAVA V SPOLEČNÁ USTANOVENÍ O POVINNOSTI NAHRADIT ŠKODU § 108an

Při určení výše škody na věci se vychází z ceny v době poškození nebo ztráty.

§ 108ao

Plněním služebních úkolů je výkon služebních povinností vyplývajících ze služebního poměru, jiná činnost vykonávaná na příkaz služebního orgánu a činnost, která je předmětem služební cesty.

§ 108ap

(1) V přímé souvislosti s plněním služebních úkolů jsou úkony potřebné ke službě a úkony během služby obvyklé nebo nutné před počátkem služby nebo po jejím skončení a úkony obvyklé v době přestávky ve službě na jídlo a oddech konané ve služebním působišti a dále vyšetření u poskytovatele zdravotních služeb prováděné na příkaz služebního orgánu nebo vyšetření v souvislosti s noční prací, ošetření při první pomoci a cesta k němu a zpět.

(2) Úkony podle odstavce 1 však nejsou cesta do zaměstnání a zpět, stravování, vyšetření nebo ošetření u poskytovatele zdravotních služeb ani cesta k němu a zpět, pokud není konána ve služebním působišti.

(3) V přímé souvislosti s plněním služebních úkolů je školení státních zaměstnanců organizované služebním orgánem.“

184. § 109 včetně poznámky pod čarou č. 52 zní:

„§ 109

Zdravotní pojištění, nemocenské pojištění a důchodové pojištění státních zaměstnanců upravují jiné zákony⁵²⁾.

⁵²⁾ Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.“

185. § 110 zní:

„§ 110

Sociální zajištění státního zaměstnance zahrnuje plat při dočasné neschopnosti k výkonu služby.“

186. § 111 včetně poznámek pod čarou č. 52b a 52c zní:

„§ 111

(1) Státnímu zaměstnanci, který byl uznán dočasně neschopným k výkonu služby, přísluší v době prvních 14 kalendářních dnů dočasné neschopnosti k výkonu služby za dny, které jsou dny výkonu služby, plat ve snížené výši, a to ve výši 60 %, s výjimkou prvních 3 dnů, které jsou dny výkonu služby, za které plat při dočasné neschopnosti k výkonu služby nepřísluší.

(2) Plat stanovený podle odstavce 1 se snižuje o 50 %, jde-li o případy, kdy nemocenské podle právních předpisů o nemocenském pojištění náleží ve výši 50 %; plat stanovený podle odstavce 1 nepřísluší státnímu zaměstnanci, který si úmyslně přivodil dočasnou neschopnost k výkonu služby.

(3) Dočasnou neschopností k výkonu služby se pro účely tohoto zákona rozumí dočasná pracovní neschopnost uznaná podle jiného zákona^{52b)} a karanténa nařízená podle jiného zákona^{52c)}.

^{52b)} § 55 a 57 zákona o nemocenském pojištění.

^{52c)} Zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

187. V části osmé se hlava III včetně nadpisu zrušuje.

188. V nadpisu části deváté se slovo „**ORGÁNŮ**“ nahrazuje slovem „**ORGANIZACÍ**“.

189. § 122 zní:

„§ 122

(1) Státní zaměstnanci mají právo na informace a projednání v záležitostech výkonu služby a podmínek jejího výkonu. Informování a projednání se uskutečňuje v případech a za podmínek stanovených tímto zákonem.

(2) Projednáním se rozumí jednání mezi služebním úřadem a státními zaměstnanci, v němž mají možnost zaujmout své stanovisko k projednávané věci za účelem dosažení shody.

(3) Služební úřad je povinen informovat státní zaměstnance a jednat s nimi přímo. Působí-li ve služebním úřadu odborová organizace, zajišťuje informování a projednání vůči všem státním zaměstnancům.

(4) Nepůsobí-li ve služebním úřadu odborová organizace, zajišťuje informování a projednání vůči všem státním zaměstnancům rada státních zaměstnanců, jestliže byla zvolena, a projednání v záležitostech bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby zajišťují zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby, jestliže byli zvoleni.

(5) Projednání na vyšší úrovni, než je jeden služební úřad, přísluší vyšší odborové organizaci.“

190. V § 123 odst. 1 se na začátek písmene b) vkládá slovo „početním“.

191. V části deváté nadpis hlavy II zní:

„HLAVA II
OPRÁVNĚNÍ ODBOROVÉ ORGANIZACE PŮSOBÍCÍ VE SLUŽEBNÍM ÚŘADU A
OPRÁVNĚNÍ VYŠŠÍ ODBOROVÉ ORGANIZACE“.

192. V § 125 odst. 1 písm. b) se slovo „oznámení“ nahrazuje slovem „zprávu“.

193. V § 125 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) projednat a zaujmout stanovisko k návrhům služebních předpisů, které mají být vydány služebním orgánem a týkají se služebního úřadu, v němž odborová organizace působí,“.

194. V § 125 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „odborový orgán“ nahrazují slovy „odborová organizace“ a slovo „oprávněn“ se nahrazuje slovem „oprávněna“.

195. V § 125 odst. 2 písmeno d) zní:

„d) služebních předpisů, které se týkají více služebních úřadů.“.

196. V § 125 odst. 3 se slova „vyšší odborový orgán“ nahrazují slovy „vyšší odborová organizace“ a slova „jsou tímto zákonem stanovena“ se nahrazují slovy „podle tohoto zákona příslušejí“.

197. V § 125 odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 60 zní:

„(4) Za odborovou organizaci působí ve služebním úřadu nebo za vyšší odborovou organizaci jedná orgán určený jejími stanovami⁶⁰⁾.“

⁶⁰⁾ § 210 až 302 občanského zákoníku.“.

198. Za § 125 se vkládá nový § 125a, který zní:

„§ 125a

(1) Odborová organizace působí ve služebním úřadu a má právo jednat, jen jestliže je k tomu oprávněna podle stanov a alespoň 3 její členové vykonávají ve služebním úřadu službu ve služebním poměru; uzavírat kolektivní dohody může za těchto podmínek jen odborová organizace nebo pobočná organizace, jestliže ji k tomu opravňují stanovy odborové organizace.

(2) Oprávnění odborové organizace ve služebním úřadu vznikají dnem následujícím po dni, kdy služebnímu orgánu oznámila, že splňuje podmínky podle odstavce 1; přestane-li odborová organizace tyto podmínky splňovat, je povinna to služebnímu orgánu bez zbytečného odkladu oznámit.

(3) Působí-li ve služebním úřadu více odborových organizací, je služební úřad povinen v případech týkajících se všech nebo většího počtu státních zaměstnanců, kdy tento zákon vyžaduje informování nebo projednání s odborovou organizací, plnit tyto povinnosti vůči všem odborovým organizacím, nedohodne-li se s nimi na jiném způsobu informování nebo projednání.

(4) Působí-li ve služebním úřadu více odborových organizací, jedná za státní zaměstnance ve vztahu k jednotlivým státním zaměstnancům odborová organizace, již je státní zaměstnanec členem. Za státního zaměstnance, který není odborově organizován, jedná ve služebních vztazích odborová organizace s největším počtem členů, kteří vykonávají ve služebním úřadu službu, neurčí-li tento státní zaměstnanec jinak.“.

199. V § 126 odst. 4 se slovo „zástupcem“ nahrazuje slovem „zástupci“.

200. V § 126 odst. 5 se slovo „zástupce“ nahrazuje slovem „zástupci“.

201. § 127 zní:

„§ 127

(1) Radu státních zaměstnanců lze zvolit ze státních zaměstnanců ve služebním úřadu, v němž vykonává službu více než 25 státních zaměstnanců. Rada státních zaměstnanců má nejméně 3, nejvýše však 15 členů; počet jejích členů musí být lichý.

(2) Zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby lze zvolit ze státních zaměstnanců ve služebním úřadu, v němž vykonává službu více než 10 státních zaměstnanců; jejich celkový počet závisí na celkovém počtu státních zaměstnanců a na riziku vykonávané služby. Jednoho zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby lze však ustavit nejvýše pro 10 státních zaměstnanců.

(3) Počet členů rady státních zaměstnanců a počet zástupců státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby určí služební orgán po projednání s volební komisí.“.

202. Za § 127 se vkládají nové § 127a a 127b, které znějí:

„§ 127a

(1) Pro volby rady státních zaměstnanců a zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby je rozhodný počet státních zaměstnanců vykonávajících službu ve služebním úřadu v den podání písemného návrhu na vyhlášení voleb.

(2) Funkční období rady státních zaměstnanců a zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby trvá 3 roky.

(3) Rada státních zaměstnanců zvolí ze svých členů na svém prvním zasedání předsedu a informuje o tom služební orgán a státní zaměstnance.

§ 127b

(1) Působí-li při přechodu výkonu práv a povinností ze služebního poměru mezi služebními úřady i u přejímajícího služebního úřadu rada státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby, přejímající služební úřad plní tímto zákonem stanovené povinnosti vůči oběma radám státních zaměstnanců a zástupcům státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby, nedohodnou-li se mezi sebou a služebním orgánem jinak.

(2) Rady státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu

zdraví při výkonu služby plní povinnosti podle § 126 až do dne, kdy jim skončí funkční období. Jestliže před skončením funkčního období počet členů jedné z rad státních zaměstnanců klesl na méně než 3, přebírá její funkci zbývající rada státních zaměstnanců.“.

203. V § 128 odst. 1 písm. c) se za slovo „úřadu“ vkládají slova „do jiného služebního úřadu“.

204. V § 128 odst. 3 se slovo „úřadu“ nahrazuje slovem „orgánu“.

205. § 129 zní:

„§ 129

(1) Volby rady státních zaměstnanců a zástupce pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby se řídí § 283 až 285 zákoníku práce s tím, že radou zaměstnanců se rozumí rada státních zaměstnanců, zástupcem pro oblast bezpečnosti a ochranu zdraví při práci se rozumí zástupce pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby, zaměstnavatelem se rozumí služební úřad, v němž vykonává státní zaměstnanec službu, zaměstnanci se rozumí státní zaměstnanci, kteří vykonávají ve služebním úřadu službu, pracovním poměrem se rozumí služební poměr a pracovní cestou se rozumí služební cesta.

(2) Volby rady státních zaměstnanců a zástupce pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby vyhlašuje služební orgán.“.

206. § 131 zní:

„§ 131

(1) Služební úřad je povinen poskytnout k výkonu činnosti podle § 124, § 125 odst. 1 a 2 a § 126 odst. 4 odborové organizaci působící ve služebním úřadu, vyšší odborové organizaci nebo radě státních zaměstnanců a zástupcům státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby pravdivé a úplné informace a podklady včas a přihlížet k jejich stanoviskům. Na požádání je povinen poskytnout informace písemně. Odborová organizace nebo rada státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby a v případě uvedeném v § 122 odst. 3 větě první mají státní zaměstnanci právo požadovat na služebním úřadu doplnění informací a odpovědi na položené otázky.

(2) Služební orgán je povinen umožnit státním zaměstnancům konání voleb členů odborové organizace, členů rad státních zaměstnanců a zástupců státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby a vytvořit podmínky pro řádný výkon jejich činnosti, zejména jim poskytovat podle svých provozních možností v přiměřeném rozsahu místnosti s nezbytným vybavením, hradit nezbytné náklady na údržbu a technický provoz a náklady na potřebné podklady.

(3) Služební úřad je povinen poskytnout členům volební komise, členům odborové organizace, členům rad státních zaměstnanců a zástupcům státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby k výkonu jejich činnosti podle tohoto zákona služební volno v nezbytně nutném rozsahu; za dobu uvolnění jim přísluší plat.“.

207. Za § 131 se vkládá nový § 131a, který zní:

„§ 131a

(1) Odborová organizace působící ve služebním úřadu, rada státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby jsou povinni vhodným způsobem informovat státní zaměstnance o své činnosti a o obsahu a závěrech informací a projednání se služebním úřadem.

(2) Členové odborové organizace, členové rad státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dovědí při výkonu své funkce, pokud by porušením mlčenlivosti mohlo dojít k prozrazení utajovaných informací nebo porušení oprávněných zájmů služebního úřadu nebo státních zaměstnanců. Povinnost podle věty první trvá po dobu 1 roku po skončení výkonu jejich funkce, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.“.

208. § 132 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 61 zní:

„§ 132
Kolektivní dohoda

(1) Ke zlepšení podmínek výkonu služby, zdravotních, sociálních a kulturních podmínek může odborová organizace působící ve služebním úřadu nebo vyšší odborová organizace pro více služebních úřadů uzavřít za státní zaměstnance kolektivní dohodu s příslušným služebním orgánem.

(2) Postup při uzavírání kolektivní dohody se řídí § 8 zákona o kolektivním vyjednávání⁶¹⁾. Platnost a účinnost kolektivní dohody se řídí § 26 zákoníku práce. Řešení kolektivních sporů se řídí § 10 až 26 zákona o kolektivním vyjednávání s tím, že za

- a) podnikovou kolektivní smlouvu se považuje kolektivní dohoda v jednom služebním úřadu,
- b) kolektivní smlouvu vyššího stupně se považuje kolektivní dohoda ve více služebních úřadech,
- c) stávkou ve sporu za uzavření kolektivní smlouvy se považuje stávka za uzavření kolektivní dohody,
- d) pracovní právní nároky se považují nároky ze služebního poměru.

⁶¹⁾ Zákon č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, ve znění pozdějších předpisů.“.

209. Část desátá včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 67, 69, 70 a 103, zní:

„ČÁST DESÁTÁ
ODMĚŇOVÁNÍ STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ
§ 133

Obecné ustanovení o platu a odměně za služební pohotovost

(1) Státnímu zaměstnanci přísluší plat za výkon služby, nestanoví-li tento zákon jinak.

(2) Platem státního zaměstnance je peněžité plnění poskytované ve výši a za podmínek stanovených tímto zákonem, prováděcím právním předpisem, služebním předpisem, a pokud tak stanoví tento zákon, zákoníkem práce jako

- a) platový tarif,
- b) příplatek za službu,
- c) příplatek za vedení,
- d) příplatek za zastupování,

- e) plat za službu přesčas,
- f) příplatek za službu v sobotu a v neděli,
- g) příplatek za službu v noční době,
- h) příplatek za službu ve svátek,
- i) příplatek za službu ve ztíženém pracovním prostředí,
- j) zvláštní příplatek,
- k) příplatek za rozdělenou směnu,
- l) příplatek za výchovu čekatele,
- m) osobní příplatek,
- n) odměna.

(3) Za služební pohotovost přísluší státnímu zaměstnanci odměna, která se nepovažuje za plat. Podmínky nároku na odměnu za služební pohotovost se řídí § 140 zákoníku práce a její výše činí 10 % průměrného výdělku (§ 227).

§ 134

Platový tarif

Platový tarif je základní pravidelně měsíčně poskytovanou složkou platu stanovenou v měsíčních částkách za stanovenou služební dobu. Státnímu zaměstnanci přísluší platový tarif stanovený pro platovou třídu stanovenou pro služební místo, na které byl jmenován, a pro platový stupeň, do kterého byl zařazen.

§ 135

Členění platových tarifů

(1) Platové tarify se stanoví ve dvanácti platových třídách a v každé z nich ve dvanácti platových stupních. Platový tarif ve dvanácté platové třídě činí nejméně 2,4násobek platového tarifu v první platové třídě. Platový tarif ve dvanáctém platovém stupni činí nejméně 1,5násobek platového tarifu v prvním platovém stupni. Platové tarify v platových třídách a stupních se oproti nejbližší nižšímu platovému stupni zvyšují o shodný procentní přírůstek. Platové tarify se zaokrouhlují na desítky korun nahoru.

(2) Výši platových tarifů pro jednotlivé platové třídy a způsob jejich určení pro státní zaměstnance stanoví vláda nařízením. Pro platové třídy platí tyto minimální platové tarify:

platová třída	minimální platový tarif v Kč měsíčně
1	10 270
2	11 130
3	12 070
4	13 110
5	14 220
6	15 420
7	16 750
8	18 150
9	19 680
10	21 360
11	23 180

§ 136

Platová třída

(1) Pro služební místo státního zaměstnance se stanoví platová třída podle nejnáročnější činnosti, jejíž výkon se na služebním místě vyžaduje. Pro služební místo představeného se stanoví platová třída podle nejnáročnější činnosti v působnosti příslušného organizačního útvaru služebního úřadu. Pro služební místo představeného, který je státním tajemníkem nebo vedoucím služebního úřadu, se stanoví platová třída podle nejnáročnější činnosti v působnosti příslušného služebního úřadu.

(2) V souladu s charakteristikami platových tříd, uvedenými v příloze č. 1 k tomuto zákonu, stanoví vláda nařízením katalog správních činností, zařazených podle jejich složitosti, odpovědnosti a namáhavosti do jednotlivých platových tříd (dále jen „katalog správních činností“).

(3) Při změně systemizace navrhne platovou třídu pro nové služební místo státního zaměstnance nebo nové služební místo představeného generální ředitelství, pokud činnosti požadované na nových služebních místech nejsou v katalogu správních činností uvedeny; k návrhu je třeba souhlas Ministerstva práce a sociálních věcí.

§ 137

Platový stupeň

(1) Státní zaměstnanec se zařadí do příslušného platového stupně v závislosti na získaných odborných zkušenostech, době péče o dítě a době výkonu vojenské základní (náhradní) služby nebo civilní služby (dále jen „započitatelná praxe“).

(2) Způsob, rozsah a podmínky pro určení započitatelné praxe stanoví vláda nařízením.

§ 138

Příplatek za službu

(1) K ocenění podmínek výkonu služby, věrnosti České republice, její reprezentaci, rizik a neuropsychické zátěže vyplývajících z hájení jejích zájmů přísluší státnímu zaměstnanci příplatek za službu nejméně ve výši 25 % jeho platového tarifu. Příplatek za službu se zaokrouhluje na desítky korun nahoru.

(2) Výši příplatku za službu podle odstavce 1 stanoví vláda nařízením.

§ 139

Příplatek za vedení

(1) Představenému přísluší vedle platového tarifu a příplatku za službu příplatek za vedení poskytovaný ve stanovených měsíčních částkách. Rozpětí příplatků za vedení stanoví podle působnosti správních úřadů a stupňů řízení příloha č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Vedoucímu referátu přísluší příplatek za vedení stanovený v příloze č. 2 k tomuto zákonu v rámci rozpětí pro zástupce vedoucího oddělení.

(3) Státnímu tajemníku přísluší pouze příplatek za vedení stanovený v příloze č. 2 k tomuto zákonu v rámci rozpětí pro státního tajemníka; příplatek za vedení stanovený v příloze č. 2 k tomuto zákonu pro ředitele sekce mu po tuto dobu nepřísluší.

(4) Služební předpis vydaný generálním ředitelem nebo nadřízeným služebním orgánem může stanovit závazná pravidla pro stanovení konkrétní výše příplatků za vedení v rámci stanoveného rozpětí.

(5) Výši příplatku za vedení pro služební místa představených a pro vedoucí referátů ve služebním úřadu stanoví služební předpis.

§ 140

Příplatek za zastupování

(1) Státnímu zaměstnanci, který v plném rozsahu řídicí činnosti zastupuje představeného po dobu alespoň 20 po sobě jdoucích dnů výkonu služby, přísluší od prvního dne zastupování příplatek za zastupování ve výši příplatku za vedení stanoveného pro služební místo představeného, kterého zastupuje. Pokud představeného zastupuje představený na nižším stupni řízení, nebo vedoucí referátu, nepřísluší jim po dobu zastupování příplatek za vedení podle § 139.

(2) Příplatek za zastupování představeného nepřísluší představenému, který vykonává službu na služebním místě zástupce představeného.

(3) Státnímu zaměstnanci, který v plném rozsahu zastupuje státního zaměstnance na služebním místě zařazeném ve vyšší platové třídě po dobu alespoň 20 po sobě jdoucích dnů výkonu služby, přísluší od prvního dne zastupování příplatek za zastupování ve výši rozdílu mezi platovým tarifem a příplatkem za službu, které mu příslušejí na služebním místě, na které byl jmenován, a platovým tarifem a příplatkem za službu, které by mu příslušely na služebním místě zastupovaného státního zaměstnance.

§ 141

Plat a náhradní volno za službu přesčas

Za hodinu služby přesčas přísluší státnímu zaměstnanci plat nebo náhradní volno, jejichž výše nebo rozsah a podmínky nároku se řídí § 127 zákoníku práce s tím, že výše platu za službu přesčas se určuje rovněž z poměrné části příplatku za službu, a s tím, že k veškeré službě přesčas je přihlédnuto v platu představeného, který je vedoucím služebního úřadu, generálním ředitelem nebo jejich zástupcem.

§ 142

Příplatek za službu v sobotu a v neděli

(1) Státnímu zaměstnanci přísluší za hodinu služby v sobotu nebo v neděli příplatek ve výši stanovené v § 126 odst. 1 zákoníku práce.

(2) Při výkonu služby v zahraničí lze státnímu zaměstnanci poskytovat příplatek podle odstavce 1 místo za službu v sobotu a v neděli, za službu ve dnech, na které podle místních podmínek obvykle připadá nepřetržitý odpočinek v týdnu.

§ 143

Příplatek za službu v noční době

Státnímu zaměstnanci, s výjimkou představeného uvedeného v § 141, přísluší za hodinu služby v noční době příplatek ve výši stanovené v § 125 zákoníku práce.

§ 144

Příplatek a náhradní volno za službu ve svátek

(1) Státnímu zaměstnanci, který nevykonával službu proto, že svátek⁶⁷⁾ připadl na jeho obvyklý den výkonu služby, se plat nekrátí.

(2) Za službu ve svátek přísluší státnímu zaměstnanci náhradní volno nebo příplatek, jejichž rozsah nebo výše a podmínky nároku se řídí § 135 odst. 2 a 3 zákoníku práce.

⁶⁷⁾ § 1 a 2 zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů.

§ 145

Příplatek za službu ve ztíženém pracovním prostředí

(1) Státnímu zaměstnanci, který koná službu ve ztíženém pracovním prostředí, přísluší příplatek ve výši a za podmínek podle § 117 věta druhá a § 128 zákoníku práce.

(2) Služební předpis generálního ředitele stanoví pravidla pro konkrétní výši příplatku podle odstavce 1.

(3) Výši příplatku za službu ve ztíženém pracovním prostředí pro služební místa ve služebním úřadu stanoví služební předpis.

§ 146

Zvláštní příplatek

(1) Státnímu zaměstnanci, který vykonává službu spojenou s neuropsychickou zátěží, rizikem ohrožení života a zdraví a obtížnými režimy služby nebo jinými závažnými riziky při ochraně zájmů státu, přísluší zvláštní příplatek za podmínek a ve výši, které stanoví vláda nařízením.

(2) Služební předpis generálního ředitele stanoví pravidla pro konkrétní výši zvláštního příplatku podle odstavce 1.

(3) Výši zvláštního příplatku pro služební místa ve služebním úřadu stanoví služební předpis.

§ 147

Příplatek za rozdělenou směnu

(1) Státnímu zaměstnanci, který vykonává službu ve směnách rozdělených na 2 nebo více částí přísluší příplatek ve výši 30 % průměrného hodinového výdělku za každou takto rozdělenou směnu.

(2) Rozdělenou směnou se rozumí směna, ve které souvislé přerušení výkonu služby nebo jejich souhrn činí alespoň 2 hodiny.

§ 148

Příplatek za výchovu čekatele

Státnímu zaměstnanci, který je určen jako školitel čekatele, přísluší po dobu přípravy čekatele na službu příplatek ve výši, kterou stanoví vláda nařízením.

§ 149

Osobní příplatek

(1) Osobní příplatek je nenárokovou složkou platu, kterou lze ocenit mimořádně kvalitní výkon služby nebo kvalitní plnění většího rozsahu služebních úkolů, než plní jiní státní zaměstnanci.

(2) Osobní příplatek lze určit až do výše 50 % platového tarifu nejvyššího platového stupně v platové třídě stanovené pro služební místo, na které byl státní zaměstnanec jmenován.

(3) Státnímu zaměstnanci, který je vynikajícím, všeobecně uznávaným odborníkem a vykonává službu na služebním místě, pro které byla stanovena šestá až dvanáctá platová třída, lze určit osobní příplatek až do výše 100 % platového tarifu nejvyššího platového stupně v platové třídě stanovené pro služební místo, na které byl jmenován.

(4) Osobní příplatek lze státnímu zaměstnanci přiznat, zvýšit, snížit nebo odejmout na základě výsledků jeho služebního hodnocení. Osobní příplatek lze státnímu zaměstnanci snížit nebo odejmout také z důvodu změny podmínek, za kterých byla jeho výše státnímu zaměstnanci určena, spočívající ve snížení objemu prostředků na platy státních zaměstnanců v systemizaci, nebo ve snížení potřebných prostředků z důvodu zvýšení platových tarifů.

§ 150

Odměna

Odměna je jednorázovou nenárokovou složkou platu, kterou lze ocenit

- a) splnění mimořádného nebo zvlášť významného služebního úkolu,
- b) dobrovolné převzetí splnění naléhavých služebních úkolů za nepřítomného státního zaměstnance, pokud nevznikl nárok na příplatek za zastupování.

§ 151

Splatnost platu

(1) Plat je splatný pozadu za měsíční období, nestanoví-li tento zákon jinak, a to ve výplatním termínu, který stanoví služební předpis podle zásad stanovených služebním předpisem generálního ředitele, nejpozději však do konce kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém vznikl státnímu zaměstnanci nárok na plat nebo na některou jeho složku. Případně-li výplatní termín na sobotu, neděli nebo svátek, je plat splatný v poslední den výkonu služby předcházející výplatnímu termínu.

(2) Plat splatný během dovolené vyplatí služební úřad státnímu zaměstnanci před nastoupením dovolené, pokud se se státním zaměstnancem nedohodl jinak. Jestliže to neumožňuje technika výpočtu platů, poskytne služební úřad státnímu zaměstnanci přiměřenou

část platu a zbývající část mu vyplatí v nejbližším výplatním termínu následujícím po skončení dovolené.

(3) V den skončení služebního poměru vyplatí služební úřad státnímu zaměstnanci na jeho žádost plat, na který mu vznikl nárok. Jestliže to neumožňuje technika výpočtu platů, poskytne služební úřad státnímu zaměstnanci přiměřenou část platu a zbývající část mu vyplatí v nejbližším výplatním termínu následujícím po skončení služebního poměru.

§ 152

Výplata platu

(1) Plat se vyplácí státnímu zaměstnanci v zákonných peněžích⁶⁹⁾ a zaokrouhluje se na celé koruny nahoru.

(2) Plat se vyplácí v době výkonu služby na místě stanoveném služebním předpisem. Nemůže-li se státní zaměstnanec z vážných důvodů dostavit k výplatě platu, zašle mu služební úřad plat ve výplatním termínu, popřípadě v nejbližší den výkonu služby na svůj náklad a nebezpečí, pokud se se státním zaměstnancem nedohodl jinak.

(3) Při výplatě platu je služební úřad povinen vydat státnímu zaměstnanci doklad obsahující údaje o jednotlivých složkách platu a o provedených srážkách. Na žádost státního zaměstnance mu služební úřad předloží k nahlédnutí podklady, na jejichž základě byl plat zúčtován k výplatě.

(4) Státní zaměstnanec může k přijetí platu písemně zmocnit jinou osobu; to platí i pro manžela nebo partnera⁷⁰⁾. Bez písemného zmocnění lze vyplatit plat jiné fyzické osobě než státnímu zaměstnanci, jen pokud to stanoví jiný zákon⁷⁰⁾.

(5) Na základě dohody se státním zaměstnancem je služební úřad povinen při výplatě platu, popřípadě jiných peněžitých plnění ve prospěch státního zaměstnance poukázat částku určenou státním zaměstnancem na svůj náklad a nebezpečí na platební účet určený státním zaměstnancem nejpozději ve výplatním termínu, pokud na žádost státního zaměstnance neurčil jiný termín.

⁶⁹⁾ § 16 odst. 1 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance.

⁷⁰⁾ Například zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

§ 153

(1) Státnímu zaměstnanci se služebním působištěm v zahraničí lze s jeho souhlasem poskytovat plat nebo jeho část v dohodnuté cizí měně, ke které je Českou národní bankou vyhlášen kurz devizového trhu. Ustanovení § 152 odst. 1 o zaokrouhlování se použije přiměřeně.

(2) Pro přepočtení platu nebo jeho části na cizí měnu se použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou platný v den, ve kterém služební úřad nakupuje cizí měnu pro účel výplaty platu.

§ 154
Srážky z platu

Srážky z platu se řídí § 145 až 150 zákoníku práce.

Společná ustanovení o platu

§ 155

(1) Státní zaměstnanci mají za výkon stejné služby nebo služby stejné hodnoty nárok na stejný plat.

(2) Stejnou službou nebo službou stejné hodnoty se rozumí služba stejné nebo srovnatelné složitosti, odpovědnosti a namáhavosti, která se koná ve stejných nebo srovnatelných podmínkách výkonu služby, při stejné nebo srovnatelné výkonnosti a výsledcích výkonu služby.

(3) Složitost, odpovědnost a namáhavost služby se posuzuje podle vzdělání a praktických znalostí a dovedností potřebných pro její výkon, podle složitosti předmětu výkonu služby a služební činnosti, podle organizační a řídicí náročnosti, podle míry odpovědnosti za škody, zdraví a bezpečnost, podle fyzické, smyslové a duševní zátěže a působení negativních vlivů služby.

(4) Podmínky výkonu služby se posuzují podle obtížnosti režimů výkonu služby vyplývajících z rozvržení služební doby, například do směn, dnů pracovního klidu, na službu v noční době nebo službu přesčas, podle škodlivosti nebo obtížnosti dané působením jiných negativních vlivů prostředí výkonu služby a podle rizikovosti prostředí výkonu služby.

(5) Výkonnost se posuzuje podle intenzity a kvality vykonávané služby, schopností a způsobilosti k výkonu služby a výsledky výkonu služby se posuzují podle množství a kvality.

§ 156

(1) O zařazení státního zaměstnance do platového stupně a o výši platového tarifu, příplatku za službu, příplatku za vedení, příplatku za službu ve ztíženém pracovním prostředí, zvláštního příplatku, příplatku za rozdělenou směnu a příplatku za výchovu čekatele a o změnách uvedených složek platu vydá služební orgán rozhodnutí, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak.

(2) Služební orgán rozhodne též o poskytnutí a výši příplatku za zastupování, popřípadě odměn, o přiznání a výši osobního příplatku, jejím zvýšení, snížení nebo o odejmutí osobního příplatku, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak.

(3) Služební orgán je povinen umožnit státnímu zaměstnanci nahlížet do právních předpisů, které upravují poskytování platu státního zaměstnance.

§ 157

Ustanovení § 151 až 153 platí i pro náhradu platu a pro odměnu za služební pohotovost.

§ 158

Plat a jeho složky stanovené za hodinu služby přísluší státnímu zaměstnanci i za zlomky hodin výkonu služby v období, za které se plat poskytuje.

§ 159

(1) Při odměňování představeného na služebním místě generálního ředitele, zástupce

generálního ředitele, státního tajemníka, zástupce státního tajemníka, vedoucího služebního úřadu, zástupce vedoucího služebního úřadu, jímž je ústřední správní úřad a vedoucího služebního úřadu, který nemá nadřízený služební úřad, postupuje příslušný personální útvar podle této části, pokud jiný zákon nestanoví jinak¹⁰³⁾.

(2) Výši platového tarifu, výši příplatku za vedení, poskytnutí odměny a její výši a přiznání a výši osobního příplatku, její zvýšení, snížení nebo odejmutí osobního příplatku představenému na služebním místě generálního ředitele, zástupce generálního ředitele, vedoucího služebního úřadu v ústředních správních úřadech a vedoucího služebního úřadu, který nemá nadřízený služební orgán, určí orgán, který tohoto představeného na služební místo jmenoval, na návrh příslušného personálního útvaru v souladu s touto částí, přílohou č. 1 a 2 k tomuto zákonu.

(3) U vedoucích ostatních služebních úřadů rozhodne o platových věcech uvedených v odstavci 2 nadřízený služební orgán.

(4) Spory ve věcech podle odstavce 2 projednávají a rozhodují soudy.

¹⁰³⁾ Například zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů.“.

210. Část jedenáctá včetně poznámek pod čarou č. 104 až 108 zní:

**„ČÁST JEDENÁCTÁ
SPOLEČNÁ USTANOVENÍ
HLAVA I
OSOBNÍ SPIS STÁTNÍHO ZAMĚSTNANCE, SLUŽEBNÍ PRŮKAZ, SLUŽEBNÍ
HODNOCENÍ STÁTNÍHO ZAMĚSTNANCE, ŽÁDOST NEBO STÍŽNOST
STÁTNÍHO ZAMĚSTNANCE**

Díl 1

Osobní spis státního zaměstnance

§ 192

(1) O služebním poměru státního zaměstnance vede státní zaměstnanec v personálním útvaru určený služebním orgánem osobní spis, který smí obsahovat jen písemnosti nezbytné pro služební poměr a hodnocení státního zaměstnance.

(2) Do osobního spisu může nahlížet služební orgán, jakož i představení, kteří jsou státnímu zaměstnanci nadřizeni. Právo nahlížet do osobního spisu, jakož i právo na zapůjčení osobního spisu, má generální ředitelství, Úřad práce České republiky, Úřad pro ochranu osobních údajů, soud, státní zástupce, policejní orgán, Národní bezpečnostní úřad a zpravodajská služba.

(3) Státní zaměstnanec a státní zaměstnanec, jehož služební poměr skončil, má právo nahlížet do svého osobního spisu, činit si z něj výpisy a na náklady služebního úřadu z něho požadovat stejnopisy listin.

Díl 2

Služební průkaz

§ 193

(1) Služební úřad, v němž státní zaměstnanec vykonává službu, vystaví státnímu zaměstnanci služební průkaz. Služební průkaz osvědčuje, že jeho držitel je státním zaměstnancem podle tohoto zákona. Služební průkaz obsahuje

- a) fotografii státního zaměstnance,
- b) jméno, popřípadě jména, příjmení a akademický titul,
- c) evidenční číslo státního zaměstnance,
- d) označení služebního úřadu, v němž státní zaměstnanec vykonává službu,
- e) číslo služebního průkazu,
- f) datum vystavení a datum platnosti služebního průkazu.

(2) Vzor a rozměry služebního průkazu stanoví služební předpis vydaný generálním ředitelem.

Díl 3

Služební hodnocení státního zaměstnance

§ 194

(1) Státní zaměstnanec podléhá služebnímu hodnocení. Služební hodnocení se provádí v průběhu každého kalendářního čtvrtletí, v němž uplyne rok výkonu služby státního zaměstnance.

(2) Služební hodnocení státního zaměstnance zahrnuje hodnocení

- a) zachovávání věrnosti státu a nezneužívání postavení státního zaměstnance,
- b) řádného výkonu služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti,
- c) dodržování služební kázně,
- d) výsledků vzdělávání.

(3) Služební hodnocení musí obsahovat závěr o tom, zda služba byla, nebo nebyla v hodnoceném období vykonávána řádně, nebo zda státní zaměstnanec dosahoval mimořádné výsledky ve službě. Služební hodnocení obsahuje rovněž úkoly pro další osobní rozvoj státního zaměstnance.

(4) Státní zaměstnanec musí být se služebním hodnocením seznámen a na jeho žádost mu musí být vydán jeho stejnopis.

§ 195

(1) Služební hodnocení státního zaměstnance provádí služební orgán v součinnosti s bezprostředně nadřízeným představeným státního zaměstnance, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Návrh služebního hodnocení vypracuje bezprostředně nadřízený představený státního zaměstnance.

(3) Služební hodnocení vedoucího služebního úřadu, který je ústředním správním úřadem, a vedoucího služebního úřadu, který nemá nadřízený služební orgán, provádí generální ředitel; návrh služebního hodnocení se nevypracuje.

(4) Služební hodnocení vedoucího podřízeného služebního úřadu provádí nadřízený služební orgán; návrh služebního hodnocení se nevypracuje.

(5) Služební hodnocení státního tajemníka a zástupce státního tajemníka provádí generální ředitel v součinnosti se členem vlády, který toto ministerstvo řídí, a v Úřadu vlády s vedoucím

Úřadu vlády. Návrh služebního hodnocení státního tajemníka a zástupce státního tajemníka se nevypracuje.

(6) Služební hodnocení státních zaměstnanců podřízených personálnímu řediteli provádí personální ředitel. Služební hodnocení státních zaměstnanců podřízených generálnímu řediteli provádí generální ředitel.

(7) Služební hodnocení generálního ředitele a zástupce generálního ředitele se neprovádí.

Díl 4

Žádost nebo stížnost státního zaměstnance

§ 196

(1) Státní zaměstnanec může podat ve věcech výkonu služby a ve věcech služebního poměru žádost nebo stížnost; žádost nebo stížnost podává státní zaměstnanec písemně nejbližší nadřízenému představenému.

(2) Žádost nebo stížnost státního zaměstnance vyřizuje podle jejího obsahu představený, který je státnímu zaměstnanci nadřízen, nebo služební orgán, není-li dále stanoveno jinak.

(3) Stížnost státního zaměstnance nesmí vyřizovat představený nebo služební orgán, vůči kterému stížnost směřuje; vyřizuje ji nadřízený představený nebo nadřízený služební orgán představeného nebo služebního orgánu, vůči kterému směřuje.

(4) Žádost nebo stížnost státního zaměstnance, který je služebním orgánem, vyřizuje nadřízený služební orgán nebo generální ředitel.

(5) Žádost nebo stížnost státního zaměstnance, který je generálním ředitelem nebo zástupcem generálního ředitele, vyřizuje předseda vlády.

(6) Žádost nebo stížnost státního zaměstnance musí být vyřízena písemně nejdéle do 20 kalendářních dnů od jejího podání.

§ 197

(1) Jestliže státní zaměstnanec stížnost opakuje, je nutné přezkoumat, zda původní stížnost byla správně vyřízena, a o výsledku státního zaměstnance písemně vyrozumět. Neobsahují-li další stížnosti státního zaměstnance v téže věci nové skutečnosti, není nutno je vyřizovat; o tom se státní zaměstnanec písemně vyrozumí.

(2) Státní zaměstnanec je oprávněn požádat o součinnost při vyřizování své stížnosti odborovou organizací působící ve služebním úřadu, vyšší odborovou organizací, radu státních zaměstnanců a ve věcech týkajících se bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby. Tyto organizace a orgány uvedené ve větě první jsou povinny státnímu zaměstnanci součinnost poskytnout.

HLAVA II

ŘÍZENÍ VE SLUŽEBNÍCH VĚCÍCH

Díl 1

Základní ustanovení

§ 198

- (1) V řízení ve služebních věcech podle tohoto zákona se rozhoduje o
- a) jmenování do služby, s výjimkou
 1. jmenování na služební místo generálního ředitele a zástupce generálního ředitele a odvolání z tohoto místa,
 2. jmenování na služební místo předsedy Českého statistického úřadu, předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a předsedy Energetického regulačního úřadu a odvolání z tohoto místa,
 - b) odměňování,
 - c) změně služebního poměru, s výjimkou
 1. služební cesty,
 2. zastupování státního zaměstnance nebo představeného,
 3. pověření zastupováním státního tajemníka a ukončení tohoto pověření,
 4. pověření zastupováním vedoucího služebního úřadu, jímž je ústřední správní úřad, a ukončení tohoto pověření,
 - d) kárné odpovědnosti,
 - e) skončení služebního poměru, včetně služebního posudku a potvrzení o službě, s výjimkou oznámení o skončení služebního poměru ze zákona (§ 57 odst. 3),
 - f) náhradě škody a bezdůvodném obohacení,
 - g) odbytém,
 - h) odchodném,
 - i) jmenování a odvolání státního zaměstnance
 1. školitelem čekatele,
 2. členem zkušební komise,
 3. členem kárné komise,
 4. členem výběrové komise,
 - j) povolení
 1. kratší služební doby,
 2. volna k individuálním studijním účelům,
 3. zvýšení vzdělání státního zaměstnance na náklady služebního úřadu včetně volna k němu a zastavení poskytování tohoto volna,
 - k) rovném zacházení a zákazu diskriminace ve služebním poměru,
 - l) paušálním příspěvku na
 1. dopravu,
 2. ošacení.

- (2) V řízení ve služebních věcech podle tohoto zákona se nerozhoduje o
- a) zproštění povinnosti zachovávat mlčenlivost,
 - b) povolení pružného rozvržení služební doby,
 - c) nařízení služební pohotovosti, služby přesčas nebo ve dnech pracovního klidu,
 - d) povolení neplaceného služebního volna,
 - e) čerpání dovolené a dodatkové dovolené,
 - f) prohlubování vzdělání,
 - g) služebním hodnocení státního zaměstnance,
 - h) žádosti a stížnosti státního zaměstnance.

Díl 2
Použití správního řádu
§ 199

(1) Není-li v tomto zákoně dále stanoveno jinak, řídí se řízení ve služebních věcech podle § 198 správním řádem.

- (2) Při jmenování na služební místo a odvolání z tohoto místa
- a) generálního ředitele,
 - b) zástupce generálního ředitele,
 - c) předsedy Českého statistického úřadu,
 - d) předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a
 - e) předsedy Energetického regulačního úřadu,
- se postupuje podle části čtvrté správního řádu.

Díl 3

Účastníci řízení a rozhodující orgány

§ 200

Účastníky řízení jsou:

- a) fyzická osoba, které jako státnímu zaměstnanci služební poměr skončil,
- b) pozůstalý po státním zaměstnanci.

§ 201

(1) Ve věcech kárné odpovědnosti v řízení rozhoduje v prvním stupni kárná komise prvního stupně.

(2) V ostatních služebních věcech rozhoduje v řízení v prvním stupni příslušný služební orgán.

(3) Jde-li služební věci týkající se personálního ředitele a zástupce personálního ředitele, rozhoduje v prvním stupni zástupce generálního ředitele.

Díl 4

Orgán rozhodující o odvolání

§ 202

(1) Odvolacím orgánem je

- a) ve věcech kárné odpovědnosti kárná komise druhého stupně,
- b) v ostatních služebních věcech příslušný nadřízený služební orgán.

(2) Odvolacím orgánem ve služebních věcech podle odstavce 1 písm. b) v případě rozhodnutí vydaného v prvním stupni zástupcem generálního ředitele je generální ředitel.

(3) Odvolá-li se proti rozhodnutí o uložení kárného opatření státní zaměstnanec, jemuž bylo kárné opatření uloženo, nelze mu uložit přísnější kárné opatření.

Díl 5

Přezkoumání pravomocných rozhodnutí ve služebních věcech soudem

§ 203

(1) Žalobu proti rozhodnutí vydanému ve věcech služebního poměru lze podat soudu do 60 kalendářních dnů ode dne právní moci rozhodnutí.

(2) Byla-li podána žaloba podle odstavce 1 proti rozhodnutí ve věcech kárné odpovědnosti, náhrady škody nebo bezdůvodného obohacení, odkládá se vykonatelnost rozhodnutí do právní moci rozhodnutí soudu o žalobě.

(3) Jestliže soud shledal, že přeložení bylo nezákonné, přísluší státnímu zaměstnanci od služebního úřadu, z něhož byl přeložen, jeden měsíční plat, který mu příslušel před

nezákonným přeložením.

HLAVA III

PŘECHOD VÝKONU PRÁV A POVINNOSTÍ ZE SLUŽEBNÍHO POMĚRU

§ 204

(1) Stanoví-li jiný zákon, že služební úřad zaniká sloučením nebo splynutím s jiným služebním úřadem, přechází výkon práv a povinností ze služebního poměru v plném rozsahu na přejímající služební úřad.

(2) Stanoví-li jiný zákon, že služební úřad zaniká rozdělením, přechází výkon práv a povinností ze služebního poměru na služební úřady nově vzniklé. Tento jiný zákon stanoví, který z nově vzniklých služebních úřadů přejímá od dosavadního služebního úřadu výkon práv a povinností ze služebního poměru, které do dne jeho rozdělení zanikly.

(3) Stanoví-li jiný zákon, že služební úřad se zřizuje na určitou dobu, stanoví tento jiný zákon též, na který služební úřad přechází výkon práv a povinností ze služebního poměru při zániku služebního úřadu uplynutím této doby.

§ 205

(1) Stanoví-li jiný zákon, že část služebního úřadu se převádí do jiného služebního úřadu, přechází výkon práv a povinností ze služebního poměru týkajících se této části služebního úřadu na přejímající služební úřad.

(2) Práva a povinnosti ze služebního poměru vůči státním zaměstnancům části služebního úřadu převáděné podle odstavce 1, které do dne převodu zanikly, vykonává dosavadní služební úřad.

§ 206

Stanoví-li jiný zákon, že služební úřad se ruší, stanoví tento jiný zákon, na který služební úřad přechází výkon práv a povinností ze služebního poměru státních zaměstnanců zrušeného služebního úřadu a který služební úřad uspokojí nároky státních zaměstnanců zrušeného služebního úřadu, popřípadě uplatní nároky vůči těmto státním zaměstnancům.

HLAVA IV

SYSTEMIZACE PRACOVNÍCH MÍST SPRÁVNÍHO ÚŘADU, NÁMĚSTEK ČLENA VLÁDY A NÁMĚSTEK VEDOUCÍHO ÚŘADU VLÁDY

§ 207

(1) Pro stanovení počtu pracovních míst zaměstnanců ve správním úřadu a objemu prostředků na jejich platy platí § 14 až 16 obdobně s tím, že počet míst zaměstnanců, kteří vykonávají práci pro člena vlády nebo pro vedoucího Úřadu vlády anebo jej zastupují, platový tarif určuje a objem prostředků na jejich platy navrhuje člen vlády nebo vedoucí Úřadu vlády.

(2) Náměstek člena vlády je zástupcem člena vlády, s výjimkou osobních práv nebo povinností člena vlády. Náměstek vedoucího Úřadu vlády je zástupcem vedoucího Úřadu vlády.

(3) Pracovní místo náměstka člena vlády a náměstka vedoucího Úřadu vlády není v organizačním uspořádání správního úřadu stupněm řízení. Počet pracovních míst náměstků člena vlády a náměstků vedoucího Úřadu vlády stanoví systemizace.

(4) Náměstek člena vlády a náměstek vedoucího Úřadu vlády je v pracovním poměru ke státu.

(5) Náměstka člena vlády a náměstka vedoucího Úřadu vlády jmenuje a z tohoto místa odvolává vláda.

HLAVA V OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 208

Způsobilost k právnímu jednání a zastoupení

(1) Způsobilost fyzické osoby k právnímu jednání pro účely tohoto zákona vzniká dnem dovršení osmnáctého roku věku.

(2) Státní zaměstnanec se může dát zastoupit jiným státním zaměstnancem, advokátem nebo jinou svéprávnou fyzickou osobou.

(3) Za služební úřad, jakož i služební orgán mohou jednat pověřený státní zaměstnanec nebo advokát.

§ 209

Bezdůvodné obohacení

(1) Získá-li státní zaměstnanec bezdůvodné obohacení na úkor služebního úřadu nebo služební úřad na úkor státního zaměstnance, musí je vydat.

(2) Bezdůvodným obohacením je prospěch získaný plněním bez právního důvodu nebo plněním z neplatného právního jednání.

(3) Vracení neprávem vyplacených částek může však služební úřad na státním zaměstnanci požadovat, jen jestliže státní zaměstnanec věděl nebo musel z okolností předpokládat, že jde o částky nesprávně určené nebo omylem vyplacené, a to ve lhůtě 3 let od jejich výplaty.

Zajištění nároku nebo povinnosti

§ 210

Uspokojení nároku služebního úřadu lze zajistit smlouvou mezi ním a státním zaměstnancem o srážkách z platu. Srážky z platu nesmějí činit více, než by činily srážky při výkonu rozhodnutí¹⁰⁴⁾. Smlouva o srážkách z platu se řídí § 2045 a 2046 občanského zákoníku.

§ 211

(1) Vznikla-li zaměstnanci povinnost nahradit škodu na základě dohody o odpovědnosti za schodek, může se jiná fyzická osoba (ručitel) zaručit písemným prohlášením, že tento nárok služebního úřadu uspokojí, jestliže tak neučiní státní zaměstnanec.

(2) Služební úřad je povinen kdykoliv a bez zbytečného odkladu sdělit ručiteli na požádání výši svého nároku.

(3) Ručitel je povinen nárok služebního úřadu uspokojit, jestliže jej neuspokojil státní zaměstnanec, ač k tomu byl služebním orgánem písemně vyzván.

§ 212

(1) Nárok na náhradu škody na svěřených hodnotách, které je státní zaměstnanec povinen vyúčtovat, a nárok na náhradu škody, kterou státní zaměstnanec způsobil služebnímu úřadu úmyslně, může služební úřad zajistit též písemnou smlouvou o zřízení zástavního práva

k nemovitosti, kterou vlastní státní zaměstnanec (zajišťovací převod práva).

(2) Zajišťovací převod práva vzniká dnem vkladu do katastru nemovitostí.

(3) Dokud zajišťovací převod práva trvá, je převod nemovitosti bez písemného souhlasu služebního orgánu neplatný.

(4) Uspokojení nároku zajištěného zajišťovacím převodem práva se řídí § 2040 až 2044 občanského zákoníku.

(5) Zánikem nároku podle odstavce 1 zajišťovací převod práva zanikne.

§ 213

Dohoda o sporných nárocích

Sporné nároky lze upravit dohodou.

Promlčení

§ 214

(1) Nárok se promlčí, jestliže nebyl uplatněn ve stanovené lhůtě. K promlčení nároku se přihlídně jen v případě, že služební úřad nebo strana, vůči níž se nárok uplatňuje, se promlčení nároku dovolá. Promlčený nárok nelze v takovém případě přiznat.

(2) Jestliže státní zaměstnanec uplatní svůj nárok a v zahájeném řízení řádně pokračuje, promlčecí lhůta po dobu řízení neběží. To platí i o nároku, který byl pravomocně přiznán a pro který se vede řízení k nařízení výkonu rozhodnutí.

(3) Nepromlčují se nároky státního zaměstnance na náhradu za ztrátu na výdělků z důvodu služebního úrazu nebo nemoci z povolání nebo jiné škody na zdraví a nároky na náhradu nákladů na výživu pozůstalých. Nároky na jednotlivá plnění z nich vyplývající se však promlčují.

§ 215

(1) Lhůta pro uplatnění peněžitých nároků ze služebního poměru činí 3 roky, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Lhůta pro uplatnění nároku na jednotlivá opětuující se plnění činí 3 roky ode dne jejich splatnosti.

(3) Lhůta pro uplatnění nároku na náhradu škody činí 2 roky; začne běžet dnem, kdy se poškozený dozví, že škoda vznikla a kdo za ni odpovídá. Nárok na náhradu škody se promlčí, jestliže nebyl uplatněn ve lhůtě 3 let, a jde-li o škodu způsobenou úmyslně, ve lhůtě 10 let ode dne, kdy došlo k události, ze které škoda vznikla; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví.

§ 216

(1) Nárok přiznaný pravomocným rozhodnutím se promlčuje ve lhůtě 10 let ode dne, kdy mělo být podle rozhodnutí plněno.

(2) Promlčecí lhůta uvedená v odstavci 1 platí i pro jednotlivé splátky, na něž bylo plnění v rozhodnutí rozloženo; promlčecí lhůta u jednotlivých splátek počíná běžet ode dne jejich

splatnosti.

(3) Úroky a opěťující se plnění přiznaná pravomocným rozhodnutím, jejichž splatnost nastala po nabytí právní moci rozhodnutí, se promlčují po 3 letech ode dne jejich splatnosti.

§ 217

Zánik nároku

K zániku nároku z důvodu, že nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, dochází jen v případech uvedených v § 25 odst. 3, § 108m odst. 2 a § 108n odst. 3; k zániku nároku se přihlídně, i když není namítán.

§ 218

Zánik a přechod nároku po smrti státního zaměstnance

(1) Nárok na náhradu za bolest a za ztížení společenského uplatnění zaniká smrtí státního zaměstnance. Ostatní peněžité nároky nezanikají.

(2) Nároky ze služebního poměru až do výše trojnásobku průměrného výdělku státního zaměstnance přecházejí na jeho manžela, a není-li jej, na jeho děti, a není-li manžela ani dětí, na rodiče, jestliže s ním žili v době smrti v domácnosti. Jestliže není těchto osob, nároky se stávají předmětem dědictví.

(3) Peněžité nároky služebního úřadu zanikají smrtí státního zaměstnance, s výjimkou nároků, o kterých bylo pravomocně rozhodnuto nebo které byly státním zaměstnancem před jeho smrtí písemně uznány co do důvodů i výše, a nároků na náhradu škody způsobené úmyslně.

§ 219

Lhůty

(1) Lhůta počíná plynout ode dne, kdy nárok mohl být uplatněn poprvé.

(2) Bylo-li dohodnuto plnění ve splátkách, lhůta jednotlivých splátek počíná běžet ode dne jejich splatnosti. Je-li pro nesplnění splátky splatná celá dlužná částka, lhůta počíná běžet ode dne splatnosti nesplněné splátky.

§ 220

Počítání času

(1) Lhůta určená podle dní počíná dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek.

(2) Poslední den lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo let připadá na den, který se pojmenováním nebo číslem shoduje se dnem, od něhož lhůta počíná běžet. Není-li takový den v měsíci, připadne poslední den lhůty na poslední den v měsíci. Polovinou měsíce je 15 dnů.

(3) Doba počíná prvním dnem a končí uplynutím posledního dne stanovené nebo sjednané doby; to platí také v případě, kdy je uplynutím doby podmínek vznik nebo zánik nároku.

HLAVA VI

PRŮMĚRNÝ VÝDĚLEK

§ 221

Zjišťování a používání průměrného výdělku se řídí § 352, 353, § 354 odst. 1 až 3, § 355 až 357 zákoníku práce.

§ 222

Plat

- a) při zproštění služby pro sdělení obvinění z trestného činu,
- b) při zařazení mimo službu z organizačních důvodů,
- c) při volnu k individuálním studijním účelům,
- d) při zvýšení vzdělání,
- e) při nezákonném přeložení (§ 203 odst. 3)

se pro účely zjišťování průměrného výdělku nezahrnuje do hrubého platu zúčtovaného státnímu zaměstnanci k výplatě v rozhodném období a doba, po kterou je tento plat poskytován, se nepovažuje za odpracovanou v rozhodném období.

HLAVA VII VÝKLAD NĚKTERÝCH POJMŮ

§ 223

(1) Platem státního zaměstnance se pro účely

- a) doplatku k platu v souvislosti s přeložením státního zaměstnance,
- b) zproštění služby pro sdělení obvinění z trestného činu,
- c) snížení platu při převedení státního zaměstnance na jiné služební místo,
- d) zařazení mimo službu z organizačních důvodů,
- e) odbytného,
- f) uložení kárného opatření spočívajícího ve snížení platu,
- g) prohlubování vzdělání a zvyšování vzdělání,
- h) volna k individuálním studijním účelům,
- i) odchodného

rozumí součet měsíčních částek platového tarifu, příplatku za službu, příplatku za vedení, příplatku za zastupování, příplatku za službu ve ztíženém pracovním prostředí, osobního příplatku, zvláštního příplatku, příplatku za rozdělenou směnu a příplatku za výchovu čekatele, na které státnímu zaměstnanci naposledy vznikl nárok, nebo které mu byly naposledy určeny.

(2) Věcí se pro účely tohoto zákona rozumí movitá nebo nemovitá věc podle § 498 občanského zákoníku.

§ 224

(1) Pro ohrožení nemocí z povolání se použije § 347 odst. 1 zákoníku práce.

(2) Právními a ostatními předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby a pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby se rozumějí předpisy a pokyny uvedené v § 349 odst. 1 a 2 zákoníku práce.

(3) Karanténou se rozumějí též izolace¹⁰⁵⁾, karanténní opatření formou zvýšeného zdravotnického dozoru, byl-li uložen zákaz činnosti, který brání státnímu zaměstnanci ve výkonu služby a mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku podle zákona o ochraně veřejného zdraví, jde-li o zákaz nebo omezení styku skupin fyzických osob podezřelých z nákazy s ostatními fyzickými osobami a o zákaz nebo nařízení další určité

činnosti k likvidaci epidemie nebo nebezpečí jejího vzniku¹⁰⁶⁾, brání-li tyto zákazy, omezení nebo nařízení zaměstnanci ve výkonu práce.

(4) Osamělými se rozumějí neprovdané, ovdovělé nebo rozvedené ženy, svobodní, ovdovělí nebo rozvedení muži a ženy i muži osamělí z jiných vážných důvodů, nežijí-li s druhem, popřípadě s družkou nebo s partnerem²⁷⁾.

¹⁰⁴⁾ § 276 až 302 občanského soudního řádu.

Zákon č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁵⁾ § 2 odst. 5 zákona č. 258/2000 Sb.

¹⁰⁶⁾ § 69 odst. 1 písm. b) a h) zákona č. 258/2000 Sb.

HLAVA VIII POUŽITÍ PRACOVNÍHO POMĚRU § 225

(1) Služební orgán může obsadit služební místo fyzickou osobou v pracovním poměru na dobu určitou podle pracovněprávních předpisů,

- a) jestliže státní zaměstnanec nevykonává službu z důvodu dočasné neschopnosti k výkonu služby po dobu delší, než 1 kalendářní měsíc,
- b) jestliže státní zaměstnanec je vojákem na vojenském cvičení nebo v mimořádné službě,
- c) čerpá-li státní zaměstnankyně mateřskou dovolenou, nebo čerpá-li státní zaměstnankyně nebo státní zaměstnanec rodičovskou dovolenou,
- d) jestliže je státní zaměstnanec ve vazbě,
- e) jestliže byl státní zaměstnanec převeden na jiné služební místo, nebo
- f) byl-li státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby.

(2) Zaměstnanec podle odstavce 1 je povinen dodržovat služební předpisy vztahující se k výkonu služby. Se služebními předpisy musí být zaměstnanec řádně seznámen.

(3) Se zaměstnancem podle odstavce 1 se sjednají požadované činnosti jako druh práce v pracovní smlouvě a přísluší mu plat podle části desáté, s výjimkou příplatku za službu.

HLAVA IX INFORMAČNÍ SYSTÉM O SLUŽBĚ A PLATECH § 226

(1) Personální útvary služebních úřadů jsou povinny poskytovat generálnímu ředitelství údaje podle § 11 odst. 7 a 8, údaje o platech státních zaměstnanců, čekatelů a údaje o služebním poměru státních zaměstnanců zařazených mimo výkon služby

- a) z organizačních důvodů a
- b) pro výkon funkce v odborové organizaci do Informačního systému o službě a platech.

(2) Informačním systémem o službě a platech se rozumí shromažďování, zpracování a uchování údajů o prostředcích na platy a na odměny za pracovní pohotovost, průměrných výdělcích a o osobních údajích státních zaměstnanců uvedených v odstavci 1 a čekatelů ovlivňujících výši platu¹⁰⁷⁾. Tento informační systém je informačním systémem veřejné správy¹⁰⁸⁾.

(3) Rozsah a způsob poskytování údajů podle odstavce 1 stanoví vláda nařízením.

(4) Generální ředitelství je povinno předávat údaje o službě a platech státních zaměstnanců uvedených v odstavci 1 a čekatelů Ministerstvu práce a sociálních věcí pro hodnocení a rozvoj platového systému, Ministerstvu financí pro účely schvalování objemu prostředků na platy a Českému statistickému úřadu pro statistické účely.

¹⁰⁷⁾ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁸⁾ Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

211. V části dvanácté hlavě I nadpis dílu 1 zní: „**Systemizace**“.
212. V § 235 odst. 2 se slova „§ 190“ nahrazují slovy „§ 207 odst. 1“.
213. V § 235 odst. 3 se za slova „zaměstnanců a“ vkládá slovo „pracovních“.
214. V § 236 odst. 1 větě první se slova „§ 42 odst. 1“ nahrazují slovy „§ 42 odst. 2“ a slova „§ 6 odst. 2“ se nahrazují slovy „§ 5“.
215. V § 236 odst. 3 větě čtvrté se slova „§ 42 odst. 1“ nahrazují slovy „§ 42 odst. 2“.
216. V § 236 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) O jmenování generálního ředitele a zástupce generálního ředitele se nerozhoduje v řízení podle tohoto zákona.“

217. V § 237 odst. 2 větě první se slova „zvláštního právního předpisu“ nahrazují slovy „jiného zákona“.
218. V § 237 odst. 5 větě čtvrté se slova „§ 42 odst. 1“ se nahrazují slovy „§ 42 odst. 2“ a slova „§ 53 odst. 5“ se nahrazují slovy „§ 53a“.
219. V části dvanácté hlavě I díly 3 a 4 včetně nadpisů a poznámky pod čarou č. 85 znějí:

„Díl 3

Jmenování dosavadních zaměstnanců ve správních úřadech do služby

§ 238

Služba na dobu neurčitou

(1) Dosavadní zaměstnanec ve správním úřadu (dále jen „dosavadní zaměstnanec“), vykonávající činnosti podle § 5, který je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru na dobu neurčitou, má nárok být na základě systemizace podle § 235 jmenován do služby na dobu neurčitou, jestliže

- a) splňuje předpoklady uvedené v § 17 odst. 1 písm. a) a f),
b) bude podle systemizace vykonávat činnosti podle § 5,

- c) o jmenování do služby správní úřad písemně ve lhůtě 30 pracovních dnů ode dne účinnosti tohoto zákona požádá, jinak tato možnost zaniká,
- d) v den podání žádosti pracoval při výkonu činností podle § 5 celkem alespoň 3 roky.

(2) Předpoklad podle § 17 odst. 1 písm. f) je dosavadní zaměstnanec povinen osvědčit příslušnými listinami nebo jejich ověřenými stejnopisy¹⁹⁾. Předpoklad bezúhonnosti se osvědčuje výpisem z Rejstříku trestů²⁰⁾, který není starší než 3 měsíce.

(3) Pracovní poměr dosavadního zaměstnance trvá ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona až do dne vzniku služebního poměru na dobu neurčitou; to nevylučuje skončení pracovního poměru podle pracovněprávních předpisů i před vznikem tohoto služebního poměru.

(4) Jmenování do služby na dobu neurčitou provádí příslušný služební orgán rozhodnutím.

(5) Na základě jmenování do služby vznikne dosavadnímu zaměstnanci složením služebního slibu podle § 34 odst. 2 služební poměr ve službě na dobu neurčitou. Služební slib se skládá před služebním orgánem uvedeným v odstavci 4.

§ 239

Služba na dobu určitou

(1) Dosavadní zaměstnanec, vykonávající činnosti podle § 5, který je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru na dobu určitou, má nárok být na základě systemizace podle § 235 jmenován do služby na dobu určitou, jestliže

- a) splňuje předpoklady uvedené v § 17 odst. 1 písm. a) a f),
- b) bude podle systemizace vykonávat činnosti podle § 5,
- c) o jmenování do služby správní úřad písemně ve lhůtě 30 pracovních dnů ode dne účinnosti tohoto zákona požádá, jinak tato možnost zaniká.

(2) Předpoklad podle § 17 odst. 1 písm. f) je dosavadní zaměstnanec povinen osvědčit příslušnými listinami nebo jejich ověřenými stejnopisy¹⁹⁾. Předpoklad bezúhonnosti se osvědčuje výpisem z Rejstříku trestů²⁰⁾, který není starší než 3 měsíce.

(3) Pracovní poměr dosavadního zaměstnance trvá ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona až do dne vzniku služebního poměru na dobu určitou; to nevylučuje skončení pracovního poměru podle pracovněprávních předpisů i před vznikem tohoto služebního poměru.

(4) Jmenování do služby na dobu určitou provádí příslušný služební orgán rozhodnutím. V tomto rozhodnutí se uvede doba trvání služebního poměru.

(5) Na základě jmenování do služby vznikne dosavadnímu zaměstnanci složením služebního slibu podle § 34 odst. 2 služební poměr ve službě na dobu určitou, který trvá po dobu 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Služební slib se skládá před služebním orgánem uvedeným v odstavci 4.

(6) Pokud chce být dosavadní zaměstnanec podle odstavce 1 na základě systemizace podle § 235 jmenován do služby na dobu neurčitou je povinen úspěšně vykonat v době trvání služby na dobu určitou úřednickou zkoušku podle tohoto zákona.

(7) Dosavadní zaměstnanec podle odstavce 1, který vykonává funkci podle § 29 odst. 3, může být jmenován jen do služby na dobu určitou, a to pouze na dobu zbytku funkčního

období podle jiného zákona; zbytek tohoto funkčního období počíná ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 240

Společná ustanovení ke službě na dobu neurčitou a na dobu určitou

(1) Žádost podle § 238 odst. 1 písm. c) a § 239 odst. 1 písm. c) musí být podána v českém jazyce.

(2) Nepožádá-li dosavadní zaměstnanec, uvedený v § 238, o jmenování do služby, zaniká jeho pracovní poměr na dobu neurčitou uplynutím doby 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; to nevylučuje skončení tohoto pracovního poměru před uplynutím této doby podle pracovněprávních předpisů.

(3) Nepožádá-li dosavadní zaměstnanec uvedený v § 239 o jmenování do služby, zaniká jeho pracovní poměr na dobu určitou uplynutím doby.

(4) Odstavec 2 platí i v případě, že dosavadní zaměstnanec požádal o jmenování do služby, ale nebyl do ní jmenován proto, že nesplňuje předpoklady uvedené v § 17 odst. 1 písm. a) a f); v tomto případě, dojde-li k rozvázání pracovního poměru, mu přísluší odstupné podle pracovněprávních předpisů⁸⁵⁾.

(5) Požádal-li o jmenování do služby dosavadní zaměstnanec, který nevykonává činnosti podle § 5, a nebyl proto do služby jmenován, jeho pracovní poměr na dobu neurčitou nekončí; pracovní poměr na dobu určitou končí uplynutím doby.

(6) Dosavadní zaměstnanec v pracovním poměru na dobu neurčitou nebo neurčitou, který nepožádal o jmenování do služby, vykonává druh práce podle pracovní smlouvy na služebním místě. Dosavadní zaměstnanec uvedený v odstavci 3 vykonává druh práce podle své pracovní smlouvy na pracovním místě. Při odměňování těchto zaměstnanců se postupuje podle § 225 odst. 3.

(7) Dosavadní zaměstnanec, který je občanem jiného členského státu Evropské unie nebo občanem státu, který je smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru, je povinen splnit podmínky uvedené v § 17 odst. 1 písm. f), § 17 odst. 2, § 18 odst. 4 a 5, nejedná-li se o služební místo podle § 17 odst. 4.

§ 241

Řízení a přezkoumání rozhodnutí

Na rozhodnutí podle § 238 odst. 4 a § 239 odst. 4 a jeho přezkoumání se vztahuje řízení podle tohoto zákona.

Díl 4

Představení a náměstci členů vlády nebo náměstci vedoucího Úřadu vlády

§ 241a

Představení

(1) Dosavadní vedoucí zaměstnanci ve správních úřadech, kteří byli jmenováni do služby,

včetně vedoucích správních úřadů se považují za představené podle tohoto zákona. Mohou vykonávat službu na služebních místech představených nejdéle však do doby, než bude služební místo představeného obsazeno na základě výsledku výběrového řízení podle tohoto zákona.

(2) Zaměstnanci podle odstavce 1, kteří ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona pracovali jako vedoucího oddělení a ředitele odboru, se považují za představené na služebních místech vedoucích oddělení a ředitelů odborů podle § 9 odst. 2.

(3) Zaměstnanci podle odstavce 1, kteří ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona pracovali jako

a) náměstci vedoucího ústředního správního úřadu,

b) vrchní ředitelé nebo ředitelé sekcí,

se považují za ředitele sekcí podle § 9 odst. 2.

(4) Služební orgán vyhlásí po 3 letech ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona výběrové řízení na služební místa představených vedoucích oddělení, zástupců vedoucích oddělení, ředitelů odborů, zástupců ředitelů odborů, ředitelů sekcí, zástupců ředitelů sekcí a vedoucích služebních úřadů. Na výběrová řízení se přiměřeně použije § 18 odst. 2 a § 19. K výběrovému řízení se mohou přihlásit státní zaměstnanci ve službě na dobu neurčitou, kteří vykonávají ve služebním úřadu, v němž má být služební místo obsazeno, stejný obor služby, který se týká služebního místa představeného, které má být obsazeno. Na jmenování představených podle věty první se použije § 42 odst. 2, § 53 odst. 1 a § 53a odst. 1 až 6; na jmenování představeným není nárok.

(5) Vedoucí oddělení, zástupce vedoucího oddělení, ředitel odboru, zástupce ředitele odboru, ředitel sekce, zástupce ředitele sekce, vedoucí služebního úřadu podle odstavce 4 se ujímají služebního místa dnem určeným v rozhodnutí o jmenování.

§ 241b

Náměstci členů vlády nebo náměstci vedoucího Úřadu vlády

Dosavadní vedoucí zaměstnanci, kteří v den nabytí účinnosti tohoto zákona pracovali jako náměstci člena vlády nebo náměstci vedoucího Úřadu vlády, se považují za náměstký člena vlády nebo náměstký vedoucího Úřadu vlády podle § 207 odst. 3.

§ 242

Státní tajemník a zástupce státního tajemníka

(1) Generální ředitel jmenuje ve správních úřadech, jimiž jsou ministerstva, se souhlasem člena vlády, který toto ministerstvo řídí, a v Úřadu vlády se souhlasem vedoucího Úřadu vlády státního tajemníka a zástupce státního tajemníka z dosavadních vedoucích zaměstnanců v těchto správních úřadech, kteří pracují jako vrchní ředitelé, ředitelé sekcí, splňují předpoklady podle § 17 odst. 1 a § 42 odst. 2, je u nich dán předpoklad jmenování do služby, protože vykonávají činnosti podle § 5 a pracují ve státní správě ke dni jmenování alespoň po dobu celkem 4 let, jestliže byli jmenováni do služby na dobu neurčitou nebo služby na dobu určitou.

(2) Státní tajemník a zástupce státního tajemníka jsou služebními orgány podle tohoto zákona.

(3) Státní tajemník a zástupce státního tajemníka složí služební slib před generálním ředitelem, jinak platí § 33 a 34.

(4) Státní tajemník a zástupce státního tajemníka vykonávají službu na dobu neurčitou.

(5) Generální ředitel vyhlásí po 3 letech ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona výběrové řízení na služební místa státního tajemníka a zástupce státního tajemníka. Na výběrová řízení se přiměřeně použije § 18 odst. 2 a § 19. K výběrovému řízení se mohou přihlásit státní zaměstnanci ve službě na dobu neurčitou, kteří vykonávají službu ve služebním úřadu, v němž má být služební místo obsazeno. Na jmenování státním tajemníkem a zástupcem státního tajemníka není nárok.

(6) Státní tajemník a zástupce státního tajemníka podle odstavce 4 se ujímají služebního místa dnem určeným v rozhodnutí o jmenování.

(7) O jmenování státního tajemníka a zástupce státního tajemníka se rozhoduje v řízení podle tohoto zákona.

§ 243

Personální ředitel a zástupce personálního ředitele

(1) Státní tajemník jmenuje ve správních úřadech, jimiž jsou ministerstva a Úřad vlády, personálního ředitele z dosavadních vedoucích zaměstnanců v těchto správních úřadech, kteří přímo zajišťují zaměstnanecké vztahy podle pracovněprávních předpisů, splňují předpoklady podle § 17 odst. 1 a § 42 odst. 2, je u nich dán předpoklad jmenování do služby, protože vykonávají činnosti podle § 5 a pracují ve státní správě ke dni jmenování alespoň po dobu 3 let.

(2) V případě jmenování zástupce personálního ředitele nemusí jít o vedoucího zaměstnance, jinak se postupuje podle odstavce 1.

(3) Personální ředitel a zástupce personálního ředitele podle odstavců 1 a 2 složí služební slib před státním tajemníkem, jinak platí § 33 a 34.

(4) Personální ředitel a zástupce personálního ředitele vykonávají službu na služebním místě ve službě na dobu neurčitou po dobu 3 let ode dne jmenování.

(5) Státní tajemník vyhlásí nejpozději do doby 2 let ode dne účinnosti tohoto zákona výběrové řízení na služební místo personálního ředitele a na služební místo zástupce personálního ředitele. Na výběrové řízení se přiměřeně použije § 18 odst. 2 a § 19. K výběrovému řízení se mohou přihlásit státní zaměstnanci, kteří mají ve státní správě praxi alespoň po dobu 3 let. Na jmenování personálního ředitele a zástupce personálního ředitele z výběrového řízení se vztahuje § 42 odst. 2. Na jmenování personálním ředitelem a zástupcem personálního ředitele není nárok.

(6) Personální ředitel a zástupce personálního ředitele podle odstavce 5 se ujímají služby na služebních místech po uplynutí doby jmenování personálního ředitele a zástupce personálního ředitele podle odstavce 1.

(7) Na jmenování personálního ředitele a zástupce personálního ředitele a jeho odvolání se

vztahuje řízení podle tohoto zákona.

⁸⁵⁾ § 67 a 68 zákoníku práce.“.

220. V § 244 se slova „ve službě na dobu určitou (§ 238)“ zrušují a slova „§ 65 odst. 2“ se nahrazují slovy „§ 65 odst. 4“.

221. V § 246 odst. 2 se slova „na státního zaměstnance pohlíží jako na“ nahrazují slovy „státní zaměstnanec považuje za“.

222. Poznámka pod čarou č. 87 zní:

„⁸⁷⁾ Nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů.“.

223. § 249 zní:

„§ 249

Práva a povinnosti z pracovního poměru dosavadních zaměstnanců, kteří byli jmenováni do služby, se do dne jmenování do služby řídí pracovněprávními předpisy.“.

224. § 250 zní:

„§ 250

První služební hodnocení státních zaměstnanců jmenovaných do služby se provede počínaje 1. lednem 2018.“.

225. V části dvanácté hlavě I nadpis dílu 9 zní:

„Díl 9
Náhrada škody“.

226. § 251 zní:

„§ 251

Do dne nabytí účinnosti právního předpisu vydaného k provedení § 108x odst. 2 se postupuje podle § 394 odst. 2 zákoníku práce.“.

227. V části dvanácté hlavě I se doplňuje díl 11, který včetně nadpisu zní:

„Díl 11
Paušální příspěvek na dopravu a paušální příspěvek na ošacení
§ 252a

Doba pro nárok na paušální příspěvek na dopravu a pro paušální příspěvek na ošacení počíná ode dne vzniku služebního poměru.“.

228. § 254 včetně nadpisu zní:

„§ 254
Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015, s výjimkou ustanovení § 5, § 6 odst. 3, § 9, § 11 až 13, § 32 až 34, § 135, § 136 odst. 2, § 235, § 236 odst. 1 a 2, § 237 odst. 1, 3 a 4, § 242 odst. 1 až 4, § 243 odst. 1 až 4, § 252 a přílohy č. 1, která nabývají účinnosti dnem vyhlášení.“

- 229.** V příloze č. 1 v bodu 1. se slova „Předepsané vzdělání: střední odborné vzdělání“ nahrazují slovy „Předepsané vzdělání: střední vzdělání s výučním listem“.
- 230.** V příloze č. 1 v bodu 2. se slova „Předepsané vzdělání: úplné střední vzdělání“ nahrazují slovy „Předepsané vzdělání: střední vzdělání s maturitní zkouškou“.
- 231.** V příloze č. 1 v bodu 3. se slova „Předepsané vzdělání: úplné střední vzdělání“ nahrazují slovy „Předepsané vzdělání: střední vzdělání s maturitní zkouškou“.
- 232.** V příloze č. 1 v bodu 4. se slova „Předepsané vzdělání: úplné střední vzdělání“ nahrazují slovy „Předepsané vzdělání: střední vzdělání s maturitní zkouškou“.
- 233.** V příloze č. 1 v bodu 5. se slova „Předepsané vzdělání: úplné střední vzdělání“ se nahrazují slovy „Předepsané vzdělání: střední vzdělání s maturitní zkouškou nebo vyšší odborné vzdělání“.
- 234.** V příloze č. 1 v bodu 7. se slova „Předepsané vzdělání: bakalářský studijní program“ se nahrazují slovy „Předepsané vzdělání: bakalářský nebo magisterský studijní program“.
- 235.** V příloze č. 1 v bodu 8. se slova „Předepsané vzdělání: magisterský studijní program“ se nahrazují slovy „Předepsané vzdělání: bakalářský nebo magisterský studijní program“.
- 236.** Příloha č. 2 zní:

Příloha č. 2 k zákonu č. 218/2002 Sb.

ROZPĚTÍ PŘÍPLATKŮ ZA VEDENÍ

(v % z platového tarifu nejvyššího platového stupně v platové třídě, do které je místo představeného zařazeno)

Představený	Ministerstva a ústřední správní úřady	Správní úřady s celostátní působností	Správní úřady s krajskou působností	Ostatní správní úřady
Zástupce vedoucího oddělení	10 až 20	5 až 15		
Vedoucí oddělení, Zástupce ředitele	20 až 30	10 až 20		

odboru, Zástupce personálního ředitele, Zástupce vedoucího zastupitelského úřadu				
Ředitel odboru, Zástupce ředitele sekce, Personální ředitel, Vedoucí zastupitelského úřadu, Zástupce státního tajemníka	30 až 40	25 až 35	20 až 30	15 až 25
Ředitel sekce, Státní tajemník, Zástupce generálního ředitele státní služby, Zástupce vedoucího služebního úřadu	40 až 50	35 až 45	30 až 40	25 až 35
Vedoucí služebního úřadu, Generální ředitel státní služby	50 až 60	45 až 55	35 až 45	30 až 40

Čl. II

Zmocnění k vydání úplného znění zákona o státní službě

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona o státní službě, jak vyplývá ze zákonů jej měnících.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů

Čl. III

Zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění zákona č. 123/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 281/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 184/2004 Sb., zákona č. 326/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 531/2006 Sb., zákona č. 378/2007 Sb., zákona č. 381/2008 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 218/2011 Sb., zákona č. 445/2011 Sb., zákona č. 456/2011 Sb. a zákona č. 89/2012 Sb., se mění takto:

- Části druhá až čtvrtá, sedmá až čtrnáctá, šestnáctá, devatenáctá, dvacátá, dvacátá první, až dvacátá třetí, dvacátá pátá, dvacátá osmá, dvacátá devátá, třicátá první, třicátá druhá, třicátá pátá, třicátá devátá až čtyřicátá druhá, čtyřicátá čtvrtá, čtyřicátá pátá, čtyřicátá sedmá, čtyřicátá osmá, padesátá až padesátá čtvrtá, se zrušují.
- V čl. LV se slova „Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015, s výjimkou“

a slovo „, které“ zrušují a slova „čl. XXXIII“ se nahrazují slovy „Čl. XXXIII“.

ČÁST TŘETÍ
ÚČINNOST
Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015 s výjimkou části druhé, která nabývá účinnosti dnem 31. prosince 2014.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

I. Zhodnocení platného právního stavu

Podle ustanovení čl. 79 odst. 2 Ústavy České republiky platí, že „*Právní poměry státních zaměstnanců v ministerstvech a jiných správních úřadech upravuje zákon.*“. K naplnění tohoto ustanovení byl Parlamentem České republiky dne 26. dubna 2002 schválen **zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon)**. Tento zákon byl schválen v době, kdy Česká republika žádala o členství v Evropské unii a přijetí právní úpravy zaměstnávání zaměstnanců, kteří v ministerstvech a jiných správních úřadech vykonávají státní správu, bylo jednou z podmínek přijetí České republiky.

Součástí projektu právní úpravy občanské státní služby byly rovněž **zákon č. 219/2002 Sb., kterým se provádějí změny v soustavě ústředních orgánů státní správy České republiky a mění se zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon)**.

Služební zákon, který je v praxi označován jako „*zákon o státní službě*“ podle znění, ve kterém byl schválen, měl nabýt účinnosti dnem **1. ledna 2004**, s výjimkou některých vyjmenovaných ustanovení, která nabyla účinnosti dnem **28. května 2002**, což byl den vyhlášení tohoto zákona ve Sbírce zákonů. Dnem **1. ledna 2004** měl nabýt účinnosti rovněž zákon č. 309/2002 Sb.

Zákon č. 219/2002 Sb. nabyl účinnosti dnem jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů; tímto dnem byl **28. květen 2002**.

K provedení služebního zákona bylo vydáno **nařízení vlády č. 85/2003 Sb., kterým se stanoví obory státní služby**; toto nařízení nabylo účinnosti dnem **1. dubna 2003**. Rovněž bylo vydáno **nařízení vlády č. 185/2003 Sb., kterým se stanoví rozsah a způsob poskytování údajů do Informačního systému o státní službě a platech**, který má nabýt účinnosti dnem, kterým nabyde účinnosti služební zákon.

Služební zákon je ode dne 28. 5. 2002 platnou součástí právního řádu České republiky, je však v převážné části neúčinný.

V účinnosti jsou tato jeho ustanovení:

- a) **§ 5 odst. 3** – stanovení oborů státní služby (dále jen „služba“) prováděcím právním předpisem (nařízením vlády),
- b) **§ 6 odst. 2** – činnosti, které zahrnuje služba podle služebního zákona,
- c) **§ 9 odst. 3 písm. d) a e)** – služební místa určená pro vedoucí státní zaměstnance (představené); ředitele sekce a zástupce ředitele sekce,
- d) **§ 9 odst. 4** – služební místa personálního ředitele, zástupce personálního ředitele, generálního ředitele státní služby a zástupce generálního ředitele státní služby,
- e) **§ 11 až 13** – úkoly generálního ředitelství státní služby, personálního ředitele a personální útvar,

- f) § 32 až 34 – rozhodnutí o jmenování do služby, vznik služebního poměru státního zaměstnance a služební slib státního zaměstnance,
- g) § 135 – stupnice platových tarifů státních zaměstnanců,
- h) § 136 odst. 2 – platová třída státního zaměstnance,
- i) § 171 – stupnice platových tarifů ostatních zaměstnanců ve správním úřadu (zaměstnanec v pracovním poměru),
- j) § 172 odst. 2 – platová třída ostatního zaměstnance ve správním úřadu (zaměstnanec v pracovním poměru),
- k) § 235 – systemizace v přechodném období,
- l) § 236 odst. 1 a 2 – jmenování generálního ředitele státní služby a jeho zástupce,
- m) § 237 odst. 1, 3 a 4 – vedoucí ústředních správních úřadů a vedoucí dalších správních úřadů,
- n) § 242 – jmenování státního tajemníka a jeho zástupce,
- o) § 243 odst. 1 až 3 – jmenování personálního ředitele a jeho zástupce,
- p) § 252 – zřízení personálních útvarů,
- q) příloha č. 1 – charakteristiky platových tříd státních zaměstnanců ve služebních úřadech,
- r) příloha č. 3 – charakteristiky platových tříd zaměstnanců ve správních úřadech (zaměstnanců v pracovním poměru).

Po více než 11 letech od schválení služebního zákona se řídí zaměstnávání zaměstnanců v ministerstvech a jiných správních úřadech zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů. S občanskou státní službou se v zásadě začíná znovu od začátku.

Na jejich odměňování se vztahují ustanovení § 122 až 136, 139 až 150 zákoníku práce, nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů, a nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí, ve znění pozdějších předpisů. Ustanovení § 303 odst. 2 až 5 zákoníku práce stanoví zvýšené právní povinnosti zaměstnanců v ministerstvech a jiných správních úřadech.

II. Odklady nabytí úplné účinnosti služebního zákona

Za dobu své platnosti byl služební zákon celkem **dvacet sedm krát** změněn. Jednalo se převážně o novelizace, kterými bylo reagováno na změny v zákonech týkajících se správních úřadů (orgánů státní správy), na které se služební zákon vztahuje.

Úplné nabytí účinnosti služebního zákona bylo celkem **pět krát** odloženo, a to zákonem

- a) č. 281/2003 Sb. o 1 rok na 1. leden 2005,
- b) č. 626/2004 Sb. o 2 roky na 1. leden 2007,
- c) č. 531/2006 Sb. o 2 roky na 1. leden 2009,
- d) č. 381/2008 Sb. o 3 roky na 1. leden 2012 a
- e) č. 445/2011 Sb. o 3 roky na 1. leden 2015.

Stejný odklad nabytí účinnosti se týká rovněž zákona č. 309/2009 Sb., který byl rovněž za dobu své platnosti vícekrát novelizován.

Jako důvod odkladu nabytí úplné účinnosti služebního zákona byly ve všech případech uváděny ekonomické důvody spočívající ve značných nárocích vůči státnímu rozpočtu České republiky a posléze i organizační důvody záležející v nepřípravenosti na zavedení služby

spočívající v tom, že není vytvořeno Generální ředitelství státní služby a není jmenován generální ředitel státní služby ani jeho zástupce, ale též faktická neochota politických reprezentací k zásadní změně, kterou zavedení služby je.

III. Charakteristika platného služebního zákona a na něj navazujících zákonů

1. Obecné vymezení

Služebním zákonem se v plném rozsahu naplňuje ustanovení čl. 79 odst. 2 Ústavy České republiky.

Zákon č. 219/2002 Sb. vytvořil předpoklad pro vybudování Generálního ředitelství státní služby jako organizační jednotky v Úřadu vlády České republiky (dále jen „Úřadu vlády“).

Zákon č. 309/2002 Sb. měl uvést služební zákon do právního řádu České republiky.

2. Základní charakteristika platného služebního zákona

a) Platný služební zákon je právním předpisem, který patří do oboru *veřejného práva*. V jeho režimu se neuplatňuje soukromoprávní zásada „*co zákon nezakazuje, to dovoluje*“. V právním řádu České republiky je služební zákon zákonem autonomním (nezávislým). Pokud se v něm odkazuje na postup podle vyjmenovaných ustanovení zákoníku práce, popřípadě podle jiných zákonů, tak to je z důvodů legislativní ekonomiky, protože jinak by musela být příslušná ustanovení zákoníku práce, popřípadě jiných zákonů, do služebního zákona v zásadě opsána.

b) Zákon se vztahuje na ministerstva, jiné správní úřady a orgány státní správy, které jsou těmito orgány podle jiného zákona, vykonávají-li podle tohoto jiného zákona státní správu (§ 3 služebního zákona).

c) Služba má být konána státním zaměstnancem ve služebním poměru k České republice (§ 28 a násl. služebního zákona). Všechna služební místa včetně řadových budou obsazována tzv. veřejnoprávním jmenováním, tzn. jiným, než je tomu podle zákoníku práce.

d) Služba má zahrnovat výkon činností uvedených v § 6 odst. 2 služebního zákona. Ustanovení § 5 odst. 2 obsahuje zmocnění pro prováděcí právní předpis (nařízení vlády), který stanoví obory služby.

e) Smyslem služebního zákona je odpolitizování státní správy a zkvalitnění jejího výkonu tím, že se odděluje výkon státní správy (státní zaměstnanci) od politické moci (politická místa).

Vedoucí státní zaměstnanec – představený může být odvolán jen ze zákonem stanovených důvodů (§ 42 odst. 3 služebního zákona).

3. Systemizace, náměstek člena vlády a zástupce vedoucího Úřadu vlády

Systemizací je třeba obecně rozumět stanovení potřebného počtu funkčních míst z hlediska účelného fungování služby, včetně určení obsahu činnosti (náplně) na těchto místech s propojením na odměňování státních zaměstnanců.

Systemizace se vztahuje na všechna místa státních zaměstnanců ve službě, jakož i na pracovní místa zaměstnanců, kteří budou ve správních úřadech v pracovním poměru (§ 14 až 16 a 190 služebního zákona).

Pokud jde o místa náměstka člena vlády a místo zástupce vedoucího Úřadu vlády, stanoví se v § 190 odst. 2 služebního zákona, že „Náměstek člena vlády je zástupcem člena vlády, s výjimkou osobních práv nebo povinností člena vlády. Místo náměstka člena vlády není v organizačním uspořádání správního úřadu stupněm řízení. Ve správním úřadu mohou být s ohledem na jeho působnost nejvýše 2 místa náměstků člena vlády a nejvýše 1 místo zástupce vedoucího Úřadu vlády.“

Náměstka člena vlády jmenuje a odvolává příslušný člen vlády podle zákoníku práce.

Náměstka (zástupce) vedoucího Úřadu vlády jmenuje a odvolává vedoucí Úřadu vlády podle zákoníku práce.

4. Organizace služby

Služba je koncipována jako centralizovaná, usměrňovaná Generálním ředitelstvím státní služby (organizační jednotka Úřadu vlády); v jeho čele je generální ředitel, kterého bude zastupovat zástupce. Oba na návrh vlády jmenuje a odvolává prezident republiky (§ 11 a § 53 odst. 2 služebního zákona). Generální ředitelství má působit jako organizační, koncepční, koordinační, ústřední řídicí, výkonné a kontrolní místo ve věcech služby (§ 11 odst. 1 služebního zákona).

Zákon stanoví úkoly generálnímu řediteli (§ 11 odst. 4 služebního zákona), generálnímu ředitelství státní služby právo vykonávat ve služebních úřadech kontrolu v organizačních věcech služby a služebních vztazích státních zaměstnanců (§ 11 odst. 2 a 5 služebního zákona).

Generální ředitelství má vést rejstřík státních zaměstnanců (§ 11 odst. 7 služebního zákona) a rejstřík fyzických osob připravujících se na službu – čekatelů (§ 11 odst. 7 a 8 služebního zákona), rovněž má služebním předpisem usměrnit formální náležitosti služebního průkazu státního zaměstnance (§ 194 odst. 3 služebního zákona).

5. Výběrové řízení

Vycházejíce z ustanovení čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod obsazují se služební místa povinně, nestanoví-li zákon výjimku, na základě výsledku výběrového řízení. Výběrové řízení se vztahuje jak na místa určená k přípravě na službu, tak na služební místa řadových státních zaměstnanců, jakož i na místa vedoucích státních zaměstnanců-představených (§ 18, 31 a 42 služebního zákona).

6. Příprava na službu

Příprava na službu má trvat zpravidla 12 měsíců a koná se v pracovním poměru na dobu určitou. Zaměstnanec připravující se na službu je čekatelem.

7. Řízení v záležitostech služebního poměru

Na stěžejní vztahy týkající se služebního poměru státního zaměstnance se vztahuje řízení (§ 198 až 222 služebního zákona). To znamená, že v těchto právních vztazích nebude realizováno právní jednání prostřednictvím smluv nebo dohod, které je obvyklé v pracovněprávních vztazích.

8. Prostupnost služby podle služebního zákona s pracovněprávními vztahy úředníků územních samosprávných celků podle zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků

Tato prostupnost je zabezpečena jak v případě obsazení místa řadového státního zaměstnance (§ 31 odst. 6 služebního zákona), tak i v případě obsazení místa představeného (§ 42 odst. 2 služebního zákona).

9. Vedoucí služebního úřadu podle jiného zákona upravujícího službu

Vedoucím služebního úřadu může být rovněž státní zaměstnanec, který vykonává službu podle zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, nebo podle zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání (§ 9 odst. 1 služebního zákona).

10. Služební orgány a služební předpis

Služební orgány jsou generální ředitel a jeho zástupce, vedoucí služebního úřadu, a jeho zástupce, personální ředitel a jeho zástupce (§ 9 odst. 10, § 11, 12 a 13 služebního zákona).

Služební předpis je co do právní povahy koncipován jako *interní normativní instrukce*. V mezích zákona má blíže upravovat záležitosti výkonu služby. K vydání služebního předpisu je oprávněn služební orgán (§ 10 služebního zákona).

11. Služební úřad a služební působíště

Správní úřad, v němž státní zaměstnanec vykonává službu, je služebním úřadem. Místo (adresa) sídla služebního úřadu nebo organizační složky služebního úřadu je služebním působíštěm státního zaměstnance (§ 3 a 4 služebního zákona).

12. Vedoucí služebního úřadu

Vedoucí služebního úřadu je ten, kdo stojí v čele příslušného správního úřadu, na který se vztahuje služební zákon (§ 9 odst. 6 služebního zákona).

13. Státní tajemník

Služební místo státního tajemníka se zřizuje v ministerstvech a v Úřadu vlády. Státní tajemník řídí, koordinuje a kontroluje plnění služebních, popřípadě pracovních úkolů řediteli sekcí, personálním ředitelem, popřípadě dalšími jím řízenými představenými a vedoucími zaměstnanci. Služební úkoly státnímu tajemníku ukládá ve služebním úřadu, jímž je ministerstvo, ministr a ve služebním úřadu, jímž je Úřad vlády, vedoucí Úřadu vlády (§ 9 odst. 5 služebního zákona).

Státního tajemníka a zástupce státního tajemníka na služební místo jmenuje a z tohoto místa odvolává ve služebním úřadu, jímž je ministerstvo, generální ředitel v dohodě se členem vlády, který toto ministerstvo řídí, a v Úřadu vlády generální ředitel v dohodě s vedoucím Úřadu vlády. Na služební místo státního tajemníka a zástupce státního tajemníka může být jmenován jen ředitel sekce. Státní tajemník a zástupce státního tajemníka vykonává službu rovněž jako ředitel sekce. Státní tajemník a zástupce státního tajemníka může být z tohoto služebního místa odvolán z jakýchkoli důvodů nebo bez uvedení důvodů (§ 53 odst. 4 služebního zákona).

14. Personální ředitel

Služební místo personálního ředitele se zřizuje ve služebních úřadech, jimiž jsou ministerstva, a ve služebním úřadu, jímž je Úřad vlády (§ 9 odst. 8 služebního zákona).

Personální ředitel působí v organizačních věcech služby a služebních vztazích státních zaměstnanců, včetně jejich odměňování, zařazených ve služebním úřadu. Personálního ředitele zastupuje zástupce personálního ředitele. Personální ředitel je vedoucím personálního útvaru. Personální ředitel spravuje rovněž pracovněprávní vztahy zaměstnanců ve správním úřadu včetně jejich odměňování, popřípadě organizační věci služby a služební vztahy státních zaměstnanců ve služebním poměru podle zvláštních právních předpisů včetně jejich odměňování (§ 12 odst. 1 služebního zákona).

15. Zvýšené povinnosti státních zaměstnanců a omezení jejich práv

Zpřísnění a omezení zahrnují:

- a) vysílání státního zaměstnance na služební cestu, a to i bez jeho souhlasu (§ 38 služebního zákona),
- b) možnost přeložit státního zaměstnance až na dobu 180 dnů v kalendářním roce do jiného služebního úřadu (§ 39 služebního zákona),
- c) možnost zprostit státního zaměstnance výkonu služby pro sdělení obvinění z trestného činu (§ 40 služebního zákona),
- d) povinnost státního zaměstnance zastupovat na základě příkazu představeného nebo státního zaměstnance na služebním místě zařazeném ve vyšší platové třídě, než je zařazeno služební místo, na které byl státní zaměstnanec jmenován. Doba zastupování nesmí překročit 180 dnů výkonu služby v kalendářním roce; to neplatí v případě, že státní zaměstnanec s delší dobou zastupování souhlasí [§ 61 odst. 1 písm. l) služebního zákona],
- e) zvýšené právní povinnosti státního zaměstnance (§ 61 služebního zákona),
- f) zvýšené právní povinnosti představeného (§ 62 služebního zákona),
- g) zákaz vůči představenému po dobu trvání služebního poměru vykonávat funkci v politické straně nebo v politickém hnutí (§ 64 služebního zákona),
- h) zákaz vůči představenému vykonávat právo na stávkou (§ 66 odst. 1 služebního zákona),
- i) zákaz vůči bývalému představenému, a to bývalému vedoucímu služebního úřadu a řediteli sekce, pokud jde o výkon přímé podnikatelské činnosti a podnikatelské činnosti jako společník právnické osoby v takovém oboru, v jakém vykonával službu po dobu dvou let po skončení služebního poměru (§ 67 služebního zákona),
- j) zákaz výkonu jakékoli jiné výdělečné činnosti, než je služba, s výjimkou činnosti vědecké, pedagogické, publicistické, literární nebo umělecké, činnosti znalce nebo tlumočnicka vykonávané podle jiného zákona pro soud nebo správní úřad, činnosti v poradních orgánech vlády a správy vlastního majetku (§ 65 služebního zákona),
- k) odpovědnost za kárné provinění včetně kárného postihu (§ 70 až 79 služebního zákona).

16. Kompenzační opatření

Kompenzační opatření zahrnují:

- a) výplatu odbytného při skončení služebního poměru na dobu neurčitou z důvodů organizačních změn a v případech zařazení mimo službu po uplynutí stanovené doby odstupňované podle počtu odsloužených let od trojnásobku měsíčního platu při

- služebním poměru nepřesahujícím 3 roky až po 12násobek měsíčního platu při více než 9 letech služebního poměru (§ 55 odst. 2 služebního zákona)¹⁾,
- b) právo státního zaměstnance na zajištění textů právních předpisů, textů mezinárodních smluv, služebních předpisů, sbírek soudních rozhodnutí a v přiměřeném rozsahu též odborných časopisů a odborné literatury, jejichž zaměření se vztahuje k výkonu jeho služby; okruh státních zaměstnanců stanoví generální ředitel státní služby služebním předpisem [§ 63 odst. 2 písm. b) služebního zákona],
 - c) právo státního zaměstnance na poskytnutí služebního volna k individuálním studijním účelům v rozsahu 6 dnů výkonu služby v kalendářním roce (§ 87 odst. 2 služebního zákona),
 - d) právo státního zaměstnance na vyplacení odchodného při prvním skončení služebního poměru po přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně nebo po vzniku nároku na starobní důchod ve výši 5násobku měsíčního platu (§ 98 služebního zákona),
 - e) právo státního zaměstnance na plat v době prvních 14 dnů dočasné neschopnosti k výkonu služby ve výši 60 %, s výjimkou prvních tří dnů, kdy mu plat nepřísluší (§ 111 služebního zákona),
 - f) právo státního zaměstnance na příspěvek za výsluhu služebních let k důchodu jako specifické kompenzační opatření poskytované za dlouhodobý výkon služby s tím, že příslušná služební léta budou pro účely tohoto příspěvku započítávána až ode dne jmenování do služby (§ 112 až 121 a 251 služebního zákona),
 - g) právo státního zaměstnance na úhradu celého pojistného na všeobecné zdravotní pojištění, to je i části za státního zaměstnance (čl. XXXIX zákona č. 309/2002 Sb.).

17. Vzdělávání státních zaměstnanců

Zákon upravuje vzdělávání státních zaměstnanců, a to prostřednictvím jeho prohlubování (§ 87 služebního zákona) nebo prostřednictvím jeho zvýšení (§ 88 služebního zákona).

18. Institut státní správy

Zákon počítá s existencí Institutu státní správy jako příspěvkové organizace podřízené Úřadu vlády. Tento institut má zabezpečovat vzdělávání státních zaměstnanců podle služebního zákona, ale také vzdělávání ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (§ 89 až 94 služebního zákona).

19. Podmínky výkonu služby

Ostatní podmínky výkonu služby, jako je doba výkonu služby a doba odpočinku (pracovní doba), služební volno (překážky ve službě), náhrada výdajů poskytovaná státním zaměstnancům v souvislosti s výkonem služby, vytváření podmínek pro výkon služby a zabezpečení státních zaměstnanců a podmínky výkonu služby státních zaměstnankyň, těhotných státních zaměstnankyň a státních zaměstnankyň-matek, mateřská a rodičovská dovolená a přestávky ke kojení jsou řešeny delegací příslušných ustanovení zákoníku práce (viz část šestá služebního zákona).

20. Náhrada škody

Právní úprava náhrady škody (část sedmá služebního zákona) je řešena delegací úpravy odpovědnosti za škodu podle zákoníku práce.

¹⁾ Odbytné nahrazuje odstupné poskytované v pracovněprávních vztazích podle § 67 a 68 zákoníku práce s tím, že odbytné se bude počítat až ode dne jmenování do služby.

21. Informování státních zaměstnanců a projednání se státními zaměstnanci v záležitostech výkonu služby a podmínek jejího výkonu, oprávnění odborových orgánů, rada státních zaměstnanců, zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby a jejich oprávnění

Tyto záležitosti jsou upraveny v části deváté služebního zákona a v zásadě odpovídají obdobné právní úpravě, která se týká zaměstnanců podle zákoníku práce.

22. Odměňování státních zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech a informační systém o službě a platech

Zákon obsahuje úpravu odměňování státních zaměstnanců ve služebním poměru (§ 133 až 158 služebního zákona). Zčásti se jedná o právní úpravu originální a z části jde o delegování vyjmenovaných ustanovení zákoníku práce.

Významným platovým opatřením, kterým má být oceněna služba státního zaměstnance je nárokový příplatek za službu (§ 138 služebního zákona). Jde o zásadní institut v odměňování státních zaměstnanců, který rozlišuje výkon služby se všemi jeho zvýšenými povinnostmi a omezeními oproti výkonu práce v pracovním poměru, bez jehož existence by systém odměňování státních zaměstnanců postrádal jakýkoli smysl a stal by se vůči státním zaměstnancům diskriminačním.

Zákon rovněž upravuje odměňování čekatelů (§ 159 až 168 služebního zákona) a odměňování ostatních zaměstnanců ve správních úřadech a organizační věci vztahující se k zaměstnávání těchto zaměstnanců (§ 169 až 190 služebního zákona).

Úprava informačního systému o službě a platech je obsažena v § 234 služebního zákona.

23. Osobní spis, služební průkaz, služební hodnocení a žádost a stížnost státního zaměstnance

Úprava je obsažena v § 193 až 197 služebního zákona.

24. Obecné a společné právní záležitosti a přechod výkonu práv a povinností ze služebního poměru

Přestože se na převážnou většinu právních vztahů podle služebního zákona bude vztahovat řízení, budou existovat také některé zbytkové případy, na které je třeba uplatnit právní jednání za použití soukromoprávních smluv nebo dohod uzavíraných ve veřejném právu, a dále např. použití průměrného výdělku, doručování, promlčení a zániku práva a použití pracovního poměru (§ 192, 223 až 233 služebního zákona).

25. Přechod do služby

Úprava přechodu dosavadních zaměstnanců ve správních úřadech, kteří vykonávají státní správu, do služby je obsažena v § 235 až 252 služebního zákona.

Nejprve má být jmenován generální ředitel a jeho zástupce.

Přechod dosavadních zaměstnanců ve správních úřadech je organizován tak, že nejdříve bude přecházející zaměstnanec jmenován do služby na dobu určitou a až po úspěšném vykonání kvalifikační zkoušky bude moci být jmenován do služby na dobu neurčitou (§ 239 služebního zákona).

26. Další zákonné předpoklady podle zákona č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky (tzv. lustrační zákon)

Podle změny tzv. lustračního zákona provedené čl. XLVII zákona č. 309/2002 Sb. se funkcemi podle § 1 odst. 1 písm. a) tzv. lustračního zákona rozumějí funkce v orgánech státní správy České republiky, jakož i služební místa představených podle služebního zákona.

IV. Odůvodnění hlavních principů změn právní úpravy občanské státní služby

Nadále se jeví jako účelné, aby při zaměstnávání zaměstnanců vykonávajících státní správu v ministerstvech a jiných správních úřadech k naplnění čl. 79 odst. 2 Ústavy České republiky bylo postupováno na základě služebního zákona, tedy veřejnoprávní úpravou, jejímž základem je služební poměr státního zaměstnance k České republice a služební slib státního zaměstnance.

Zároveň se sleduje to, aby právní úprava služby podle služebního zákona byla méně náročná vůči státnímu rozpočtu České republiky, to znamená, že budou zrušena nebo omezena finančně náročná kompenzační opatření.

Na druhé straně je potřebné akcentovat skutečnost, že vytvoření veřejnoprávní úpravy občanské státní služby – aniž by tato úprava mohla být porovnáována s výsluhovými nároky státní služby v armádě České republiky nebo v bezpečnostních sborech podle zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, a zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů – bude klást tato služba nároky na státní rozpočet České republiky, protože taková právní úprava právně účinnou součástí právního řádu dosud není. Proto se jeví jako účelné, aby úplná účinnost služebního zákona po provedení dále charakterizovaných základních změn byla stanovena tak, aby tyto změny mohl zohlednit státní rozpočet na rok 2015.

1. Generální ředitelství státní služby v čele s generálním ředitelem a jeho zástupcem

Generální ředitelství státní služby v čele s generálním ředitelem a zástupcem generálního ředitele by mělo zůstat zachováno i po navržených změnách.

2. Činnosti vykonávané ve službě

Činnosti vykonávané ve službě se navrhuje revidovat, zpřesnit a doplnit o agendu zadávání veřejných zakázek, řízení a usměřování čerpání prostředků z fondů Evropské unie a o vnitřní audit.

4. Náměstek člena vlády a náměstek vedoucího Úřadu vlády

Náměstek člena vlády a náměstek vedoucího Úřadu vlády bude nadále politickým zástupcem člena vlády nebo vedoucího Úřadu vlády, nepůjde o odborný, organizační, řídicí a odpovědný orgán v organizační struktuře správního úřadu. Mělo by jít o vedoucího zaměstnance v pracovním poměru podle zákoníku práce k České republice na dobu neurčitou. Počet náměstků člena vlády a náměstků (zástupců) vedoucího Úřadu vlády nebude stanoven zákonem, ale systemizací.

Náměstkyně člena vlády a náměstkyně (zástupce) vedoucího Úřadu vlády bude jmenovat a odvolávat vláda.

5. Státní tajemník

Služební místo státního tajemníka by mělo být vytvořeno ve služebním úřadu, jímž bude ministerstvo a Úřad vlády.

Státního tajemníka v ministerstvu bude jmenovat a odvolávat generální ředitel státní služby se souhlasem člena vlády, který příslušné ministerstvo řídí.

Státního tajemníka v Úřadu vlády bude jmenovat a odvolávat generální ředitel státní služby se souhlasem vedoucího Úřadu vlády.

6. Vedoucí ústředního správního úřadu, který není členem vlády

Vedoucí ústředního správního úřadu, který není členem vlády, bude státním zaměstnancem na vedoucím služebním místě, vedoucím služebního úřadu a nejvýše postaveným představeným v tomto úřadu.

7. Personální ředitel a personální útvar

Služební místo personálního ředitele a personální útvar se budou povinně zřizovat jen ve služebních úřadech, kterými jsou ministerstva, a v Úřadu vlády.

8. Systemizace

Právní úprava systemizace by měla zůstat zachována i po provedené novele služebního zákona.

9. Zvýšené povinnosti státních zaměstnanců a omezení jejich práv

Zvýšené povinnosti státních zaměstnanců a omezení jejich práv se navrhuje zachovat a dále je nerozšiřovat.

10. Kompenzační opatření

Dosavadní kompenzační opatření založená služebním zákonem se navrhuje zachovat s těmito výjimkami:

a) zrušit právo státního zaměstnance na příspěvek za výsluhu služebních let k důchodu,

b) zrušit právo státního zaměstnance na úhradu celého pojistného na všeobecné zdravotní pojištění, to je i části hrazené za státního zaměstnance [čl. XXXIX zákona č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon)].

11. Nová kompenzační opatření

Novými kompenzačními opatřeními, která by měla státnímu zaměstnanci příslušet, mají být paušální příspěvek na dopravu a paušální příspěvek na ošacení.

12. Institut státní správy

Navrhuje se zrušit Institut státní správy.

13. Odměňování

System odměňování státních zaměstnanců se navrhuje zachovat stejný jako ve služebním zákoně s tím, že je nutné jej aktualizovat v návaznosti na zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, účinný od 1. ledna 2007.

Úpravu odměňování ostatních zaměstnanců ve správních úřadech se navrhuje zjednodušit tak, že se ponechá úpravě stanovené v zákoníku práce, a nutné odchylky vyplývající z výkonu čekatelství nebo ze zastupování státních zaměstnanců – zejména způsob zařazování do platových tříd a způsob určování platového tarifu – se upraví přímo v ustanoveních upravujících tyto instituty. Samostatné díly v části desáté služebního zákona bude možné zrušit.

14. Řízení ve věcech služby

Řízení ve věcech služby se navrhuje koncipovat tak, že základem řízení bude zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, s některými odchylkami od něj.

15. Náhrada škody

Náhradu škody se navrhuje stanovit tak, aby šlo o originální právní úpravu, jako je tomu u ostatních služebních poměrů podle zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.

16. Obecné právní otázky smluv a dohod ve veřejném právu a další právní otázky

Obecné právní otázky smluv a dohod se navrhuje upravit v režimu veřejného práva.

Upřesňuje se vztah služebního zákona k zákoníku práce.

17. Přejít do služby

Při přechodu do služby dosavadních zaměstnanců ve správních úřadech, kteří vykonávají po delší zákonem stanovenou dobu v pracovním poměru činnosti, na které se bude úprava státní služby vztahovat, nepožadovat vykonání kvalifikační zkoušky ani úřednické zkoušky.

V. Vysvětlení nezbytnosti změn právní úpravy občanské státní služby

Změna služebního zákona je potřebná proto, aby bylo skutečně naplněno ustanovení čl. 79 odst. 2 Ústavy České republiky, tzn., aby tento zákon byl nejen platnou součástí právního řádu České republiky, ale aby nabyl plné účinnosti.

Dalším důvodem je silící tlak orgánů Evropské unie, neboť Česká republika je zřejmě posledním členským státem Evropské unie, který nemá účinnou úpravu zaměstnávání zaměstnanců ve správních úřadech, kteří vykonávají státní správu. Dotčená oblast je jedním ze základních bodů ex-ante kondicionalit pro oblast č. 11 (Posilování institucionální kapacity a účinné veřejné správy) a i z tohoto důvodu je problematika práv a povinností úředníka státní správy definována v materiálu připravovaném Ministerstvem vnitra *Strategický rámec rozvoje veřejné správy 2014+*.

Za tím účelem se navrhuje provést jeho změny, které by reagovaly na kritizovaná ustanovení.

VI. Zhodnocení souladu právní úpravy občanské státní služby s ústavním pořádkem České republiky

Návrh změn služebního zákona vychází z Ústavy České republiky a Listiny základních práv a svobod a je s nimi v souladu. Je dostatečně zohledněna skutečnost, že člen vlády nebo vedoucí ústředního správního úřadu je v čele ministerstva nebo ústředního správního úřadu, a proto mu přísluší právo řídit, ale také nést odpovědnost za činnost ministerstva nebo ústředního správního úřadu. Ve zvýšené míře to platí i v případě ostatních správních úřadů.

Ustanovení čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, podle kterého platí, že „*Občané mají za rovných podmínek přístup k voleným a jiným veřejným funkcím.*“ je zabezpečeno tím, že služební místa ve službě se obsazují na základě výsledků výběrového řízení

Do právního řádu České republiky má změny služebního zákona organicky uvést současně předkládaný nový návrh zákona o změně zákonů souvisejících se zákonem o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech, organizačních věcech služby těchto zaměstnanců a organizačních věcech zaměstnávání zaměstnanců ve správních úřadech (zákon o státní službě), který nahradí zákon č. 309/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, čímž bude zohledněna skutečnost, že na změny, které byly schváleny před více než 11 lety, nelze v roce 2015 navázat.

VII. Zhodnocení slučitelnosti právní úpravy občanské státní služby s předpisy Evropské unie

Ve státech sdružených v Evropské unii *není právní úprava státní služby žádným předpisem jednotně reglemetována*. Tato právní úprava je ponechána národní právní úpravě. To se týká zejména záležitostí vzniku, změn a skončení služby, kárné odpovědnosti, služebního hodnocení státních zaměstnanců a jejich vzdělávání.

Pokud jde o záležitosti rovného zacházení se státními zaměstnanci, je součástí právního řádu České republiky zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění zákona č. 89/2012 Sb., který nabyl účinnosti dnem 1. 9. 2009. V souvislosti se schválením antidiskriminačního zákona bylo změněno rovněž ustanovení § 133a občanského soudního řádu z hlediska ochrany před přímou a nepřímou diskriminací v návaznosti na *směrnici Rady 97/80/ES ze dne 15. prosince 1997 o důkazním břemenu v případech diskriminace na základě pohlaví*. Do právního řádu České republiky byly promítnuty rovněž *směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ, směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání a směrnice Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování*.

Antidiskriminační zákon a uvedené směrnice se plně vztahují i na výkon služby podle služebního zákona.

Zaměstnávání fyzických osob vykonávajících státní správu v ministerstvech a jiných správních úřadech podle služebního zákona není zaměstnávání v základním pracovněprávním vztahu (v pracovním poměru nebo základě některé z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr) podle zákoníku práce a právních předpisů vydaných k jeho provedení.

Výkon služby ve služebním poměru k České republice však vykazuje znaky závislé činnosti (závislé práce), tak jak je charakterizována v ustanovení § 2 zákoníku práce. V ustanovení § 3 zákoníku práce se příkladmo odkazuje na služební zákon a zákon č.

361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů. Z tohoto důvodu na služební vztahy podle služebního zákona dopadají některé další směrnice Evropské unie.

Jde o směrnici Rady 96/34/ES ze dne 3. června 1996 o rámcové dohodě o rodičovské dovolené uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby, směrnicí Rady ze dne 25. června 1991, kterou se doplňují opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci zaměstnanců v pracovním poměru na dobu určitou nebo v dočasném pracovním poměru (91/383/EHS), směrnicí Rady ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (89/391/EHS), směrnicí Rady ze dne 30. listopadu 1989 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví pro používání osobních ochranných prostředků zaměstnanci při práci (třetí samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) 89/656/EHS, směrnicí Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň (desátá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) a směrnicí Rady 2010/18/EU ze dne 8. března 2010, kterou se provádí revidovaná rámcová dohoda o rodičovské dovolené uzavřená mezi organizacemi BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP a EKOS a zrušuje se směrnice 96/34/ES.

Vzhledem k tomu, že v úpravě služebního zákona se s využitím delegace (legislativní ekonomika) odkazuje na postup podle zákoníku práce, v němž jsou uvedené směrnice promítnuty, je jejich uplatňování zabezpečeno i ve služebním zákonu.

VIII. Zhodnocení souladu právní úpravy občanské státní služby s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Na záležitosti, které upravuje služební zákon, dopadají dále uvedené mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána:

- a) Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech (vyhláška č. 120/1976 Sb.),
- b) úmluva Mezinárodní organizace práce o diskriminaci (zaměstnání a povolání) č. 111/1967 (č. 465/1990 Sb.),
- c) úmluva Mezinárodní organizace práce o svobodě odborů a ochraně práva organizovat se č. 87/1948 (č. 489/1990 Sb.),
- d) úmluva Mezinárodní organizace práce o provádění zásad práva organizovat se a kolektivně vyjednávat č. 98/1949 (č. 470/1990 Sb.),
- e) úmluva Rady Evropy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.),
- f) Evropská sociální charta Rady Evropy (1961), Dodatkový protokol k Evropské sociální chartě (1981) a Pozměňovací protokol k Evropské sociální chartě (1991) [č. 14/2000 Sb. m. s.].

Služební zákon není s výše uvedenými mezinárodně právními akty v rozporu.

IX. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah právní úpravy občanské státní služby na státní rozpočet České republiky

Finanční kalkulace je kvalifikovaným odhadem, který vychází z aktuálního stavu v roce 2012, zejména pokud jde o počty státních zaměstnanců, úroveň platových tarifů, výši

pojistného na zdravotní pojištění, pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti hrazené zaměstnavatelem (státem).

Odhad výdajů ze státního rozpočtu České republiky spojených s poskytováním příplatku za státní službu podle § 138 služebního zákona, který činí 25 % platového tarifu státního zaměstnance, vychází z výše platových tarifů v roce 2012, resp. i 2013.

Počet státních zaměstnanců

Z údajů „Informačního systému o platu“ (dále jen „ISP“) vyplývá, že počet zaměstnanců, jejichž platy jsou hrazeny ze státního rozpočtu, je cca 82 000. Do tohoto počtu nejsou započtení zaměstnanci, kteří jsou zařazeni ve správních úřadech do 1. až 4. platové třídy (zaměstnanci vykonávající převážně manuální práce) a dále do tohoto počtu nelze započítat cca 8 % - 10 % zaměstnanců, kteří by státní službu nevykonávali (např. asistentky a servisní zaměstnanci). Celkový počet zaměstnanců, kteří by státní službu měli vykonávat, je podle kvalifikovaného odhadu cca **75 000**.

U kalkulace nákladů na Generální ředitelství státní služby se vychází z období, kdy byl schválen služební zákon (cca 15 státních zaměstnanců a 5 zaměstnanců zajišťujících servis) a z aktualizovaných údajů o průměrných výdělcích za rok 2012 z ISP. Pro 15 státních zaměstnanců je používán průměrný plat zaměstnance na Úřadu vlády ve výši 42 428 Kč měsíčně, který je navýšen o 25 % příplatku za službu. Pro 5 zaměstnanců, kteří zajišťují servis, je používán průměrný plat úředníka všeobecné správy vnitřních věcí státu (CZ-ISCO 44191) ve výši 25 790 Kč měsíčně.

Výdaje ze státního rozpočtu České republiky

Zavedení příplatku za službu pro státní zaměstnance si vyžádá cca **3,8 mld. Kč** ročně. Zvýšená částka na pojistné na zdravotní pojištění a sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti hrazené zaměstnavatelem (dále jen „příslušenství“) činí cca **1,4 mld. Kč** ročně. Náklady na státní rozpočet České republiky by představovaly částku cca **5,2 mld. Kč** ročně.

Uvedené náklady na státní rozpočet České republiky by byly sníženy z důvodu vyšších odvodů zaměstnanců na dani z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti a na pojistném na zdravotní pojištění, na sociální pojištění a na příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Zvýšení těchto plnění však nelze vyčíslit.

Zřízení Generálního ředitelství státní služby jako samostatné organizační jednotky Úřadu vlády České republiky by si vyžádalo náklady na 15 státních zaměstnanců ve výši cca **12,9 mil. Kč** ročně (platy včetně příslušenství) a na 5 zaměstnanců vykonávajících servisní činnosti ve výši cca **2,1 mil. Kč** ročně (platy včetně příslušenství). Celkové náklady na platy při zachování Generálního ředitelství státní služby by včetně příslušenství činily částku ve výši cca **15 mil. Kč** ročně. K této částce by bylo nutné dále kalkulovat i náklady na materiální zabezpečení těchto zaměstnanců (výpočetní technika, vybavení kanceláří).

Další finanční náklad ze státního rozpočtu je spojen se zavedením paušálního příspěvku na dopravu ve výši **50 mil. Kč** ročně a též zavedením paušálního příspěvku na reprezentaci („ošatné“) ve výši **300 mil. Kč** ročně. Částka za příspěvek na dopravu a příspěvek na reprezentaci ve výši 350 mil. Kč je nevýznamná oproti navrženému zrušení kompenzačních opatření zejména ve formě příspěvku k důchodu (jde o časově odložený, avšak finančně

náročný institut) a pak i práva na úhradu celého pojistného na všeobecné zdravotní pojištění (tedy i té části, kterou hradí zaměstnanec).

Náklady na ostatní kompenzační opatření (např. právo na zpřístupnění textů právních předpisů, textů mezinárodních smluv, služebních předpisů, sbírek soudních rozhodnutí a v přiměřeném rozsahu též odborných časopisů a odborné literatury, jejichž zaměření se vztahuje k výkonu jejich služby, právo státního zaměstnance na vyplacení odchodného při skončení služebního poměru z důvodu dlouhodobého neplnění předpokladu zdravotní způsobilosti, k němuž došlo v souvislosti s výkonem služby ve výši 5násobku měsíčního platu) nelze kvalifikovaně odhadnout.

Určitou úsporu oproti platnému zákonu by představoval návrh na zrušení zřízení Institutu státní správy.

Celkové finanční náklady na výdajovou stránku státního rozpočtu činí částku ve výši cca **6 mld. Kč** ročně.

X. Zhodnocení dopadů právní úpravy občanské státní služby ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Služební zákon nemá a ani jeho změna nebude mít negativní dopady na soukromí ani na ochranu osobních údajů.

XI. Zhodnocení korupčních rizik právní úpravy občanské státní služby

Úplným nabytím účinnosti služebního zákona se sleduje především celkové zvýšení státní disciplíny a zavedení odpovědnosti stanovením kárné odpovědnosti státních zaměstnanců vykonávajících státní správu a další činnosti, které s ní bezprostředně souvisejí. Oproti existujícímu právnímu stavu, kdy se zaměstnávání zaměstnanců vykonávajících státní správu v ministerstvech a jiných správních úřadech řídí zákoníkem práce jen s některými zvýšenými právními povinnostmi a právními předpisy vydanými k jeho provedení by měla být korupční rizika omezena.

Zvláštní část

K části první (změny Služebního zákona)

K čl. I

K bodu 1 (změna názvu zákona)

Zákon č. 218/2002 Sb. byl schválen s názvem „*Zákon o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon)*“. Vedle právní úpravy zaměstnávání státních zaměstnanců jeho název vyjadřuje také jejich odměňování, ale také skutečnost, že upravuje také odměňování ostatních zaměstnanců ve správních úřadech, kteří státními zaměstnanci nejsou s tím, že byl uveden i zkrácený název spočívající ve slovech *služební zákon*.

V praxi se název *služební zákon* nevžil. Jako služební zákon je označován zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, který nabyl účinnosti dnem 1. 7. 2007, ten v názvu zkrácení spočívající ve slovech *služební zákon* však nemá.

Aby se vyšlo užitelské praxi vstříc, navrhuje se, aby název zákona č. 218/2002 Sb. byl změněn na „*zákon o státní službě*“.

K bodu 2 (změna § 1 – Rozsah právní úpravy)

Změna obsahuje zpřesňující legislativně technickou úpravu. Normativně se navrhuje přehledně vyjádřit, jaké záležitosti zákon upravuje.

K bodu 3 (změna § 2 – Negativní vymezení působnosti zákona o státní službě)

Změna obsahuje zpřesňující legislativně technickou úpravu negativního vymezení působnosti zákona.

K bodu 4 (změna nadpisu dílu 1 hlavy II části první zákona – Správní úřad, služební úřad, služební působiště a nadřízený služební úřad)

Změna obsahuje zpřesňující legislativně technickou úpravu.

K bodu 5 (změna § 3 – Vymezení správního úřadu)

Navrhuje se zpřesnit legální definici pojmu správního úřadu. Protože se vychází z ustanovení čl. 79 odst. 2 Ústavy České republiky, může se zákon týkat jen ministerstev, ústředních správních úřadů, ostatních správních úřadů a orgánů státní správy. Posledně uvedený termín je termínem obsoletním.

V současné době jsou podle tzv. kompetenčního zákona ministerstvy:

1. Ministerstvo financí,
2. Ministerstvo zahraničních věcí,
3. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy,
4. Ministerstvo kultury,
5. Ministerstvo práce a sociálních věcí,
6. Ministerstvo zdravotnictví,
7. Ministerstvo spravedlnosti,
8. Ministerstvo vnitra,
9. Ministerstvo průmyslu a obchodu,
10. Ministerstvo pro místní rozvoj,
11. Ministerstvo zemědělství,
12. Ministerstvo obrany,
13. Ministerstvo dopravy,
14. Ministerstvo životního prostředí.

Ústředními správními úřady, v jejich čele není člen vlády podle tzv. kompetenčního zákona, jsou:

1. Český statistický úřad,
2. Český úřad zeměměřický a katastrální,
3. Český báňský úřad,
4. Úřad průmyslového vlastnictví,
5. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže,
6. Správa státních hmotných rezerv,
7. Státní úřad pro jadernou bezpečnost,
8. Národní bezpečnostní úřad,
9. Energetický regulační úřad,
10. Úřad vlády České republiky,
11. Český telekomunikační úřad,
12. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání.

Další správními úřady nebo orgány státní správy jsou:

1. Česká obchodní inspekce (zákon č. 64/1986 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
2. Státní báňská správa (zákon č. 61/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
3. Česká inspekce životního prostředí (zákon č. 282/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
4. Zeměměřické a katastrální orgány (zákon č. 359/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
5. Vězeňská služba (zákon č. 555/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
6. Orgány státní správy v oblasti puncovníctví a zkoušení drahých kovů (zákon č. 19/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
7. Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví (zákon č. 20/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
8. Drážní úřad (zákon č. 266/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
9. Státní plavební správy (zákon č. 114/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
10. Úřad pro civilní letectví (zákon č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
11. Národní park České Švýcarsko (zákon č. 161/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
12. Státní veterinární správa (zákon č. 166/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
13. Úřad pro mezinárodně právní ochranu dětí (zákon č. 359/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
14. Česká plemenářská inspekce (zákon č. 154/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
15. Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva (zákon č. 156/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
16. Krajské hygienické stanice (zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
17. Státní energetická inspekce (zákon č. 458/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
18. Interní audit v Ministerstvu financí, v jiných ministerstvech a v Úřadu vlády (zákon č. 320/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
19. Státní zemědělská a potravinářská inspekce (zákon č. 146/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
20. Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský (zákon č. 147/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
21. Národní archiv a státní oblastní archivy (zákon č. 499/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
22. Česká školní inspekce (zákon č. 561/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
23. Státní úřad inspekce práce a oblastní inspektoráty práce (zákon č. 251/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
24. Archiv bezpečnostních složek (zákon č. 187/2007 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
25. Státní ústav pro kontrolu léčiv (zákon č. 378/2007 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
26. Úřad práce České republiky (zákon č. 73/2011 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
27. Finanční správa České republiky (zákon č. 456/2011 Sb., ve znění pozdějších předpisů),
28. Státní pozemkový úřad (zákon č. 503/2012 Sb.).

K bodu 6 (změna § 4 – Služební úřad, služební působiště a nadřízený služební úřad)

Nadále se vychází z platného textu § 4.

K bodům 7 a 8 (změna nadpisu dílu 2 hlavy II části první – Služba, obor služby a státní zaměstnanec a § 5)

Změna obsahuje zpřesňující legislativně technickou úpravu.

K bodu 8 (změna § 5 – Činnosti vykonávané ve službě)

Nadále se vychází z platného textu zákona; dosud tuto úpravu obsahuje § 6 odst. 2.

V § 5 odst. 2 se navrhuje zvlášť vymezit činnosti, které s výkonem činností podle § 5 odst. 1, které jsou výkonem státní správy, souvisejí nebo jeho výkon ovlivňují.

K bodu 9 (zrušení označení dílu 3 v části první hlavě II)

Jedná se o legislativně technickou úpravu.

K bodu 10 (změna § 6 – Obor služby)

Navrhuje se ustanovení vymezující obor služby zpřesnit; dosud tuto úpravu obsahuje § 5.

K provedení zákona bylo vydáno nařízení vlády č. 85/2003 Sb., kterým se stanoví obory státní služby.

K bodu 11 (nový § 6a – Státní zaměstnanec)

Z důvodu zvýšení instruktivnosti zákona se navrhuje v novém § 6a uvést legální definici státního zaměstnance. Dosud tuto úpravu obsahuje § 6 odst. 1.

K bodu 12 (změna v nadpisu pod § 7)

Navrhuje se provést legislativně technické zpřesnění.

K bodům 13 až 16 [§ 7 odst. 1, 2 a 3 písm. a) a b) a odst. 4]

Navrhuje se provést legislativně technická zpřesnění ve vztahu ke školskému zákonu a zákonu o vysokých školách, pokud jde o předepsané stupně vzdělání.

K bodu 17 a 18 (změna § 7 odst. 5)

Navrhuje se provést drobné významové zpřesnění vzhledem k tomu, že pro celý zákon o státní službě je rozhodující pojem „*služební úřad*“.

K bodům 19 (změna § 7 odst. 6 a poznámky pod čarou č. 13, poznámka pod čarou č. 18)

Navrhuje se provést legislativně technická zpřesnění.

Přestože se poznámky pod čarou uvedené v zákonu zpravidla nenovelizují, protože mají informativní význam, tak v případě zákona o státní službě, vzhledem k tomu, že od jeho schválení uběhla doba více než 11 let, je důvodné text poznámek pod čarou aktualizovat.

Toto vysvětlení se týká i dalších poznámek pod čarou v zákoně o státní službě uvedených.

K bodu 20 (změna § 8 – Služební označení státního zaměstnance v zahraniční službě)

Navrhuje se provést legislativně technická zpřesnění.

K bodu 21 (změna § 8 odst. 4 – Zmocňovací ustanovení k vydání prováděcího právního předpisu k propůjčování diplomatických nebo konzulárních hodností)

Navrhuje se zpřesnit zmocňovací ustanovení, podle něhož má být vydána prováděcí vyhláška Ministerstva zahraničních věcí.

K bodu 22 (změna dílu 3 hlavy II části první – Organizační věci služby a správa služebních vztahů státních zaměstnanců)

Navrhuje se provést legislativně technické zpřesnění.

K bodům 23 a 24 (změna § 9 – Představený, služební místa představených, jejich služební označení a předepsané vzdělání, a nový § 9a – Služební orgán, § 9b – Státní tajemník)

Dosavadní úprava § 9 zahrnuje 10 odstavců a vedle výše uvedených záležitostí obsahuje rovněž úpravu služebních orgánů, není tudíž příliš přehledná.

Navrhuje proto stávající právní úpravu rozdělit do dvou ustanovení.

V § 9 se navrhuje dosavadní úpravu v zásadě zachovat, s tím, že v odstavci 2 se navrhuje provést přesnější rozhraničení.

V novém § 9a má být obsažena úprava služebního orgánu a v § 9b úprava státního tajemníka. Na rozdíl od dosavadního § 53 odst. 4 by státní tajemník nově neměl být v ministerstvu a v Úřadu vlády odborným garantem za celkový výkon státní správy, který by vykonával k činnosti ředitele sekce, ale mělo by se jednat o vedoucího státního zaměstnance – představeného (služební orgán), k jehož úkolům bude patřit jen zajišťování organizačních věcí služby a služebních vztahů státních zaměstnanců a organizačních věcí správního úřadu (§ 207 návrhu tohoto zákona).

K bodům 25 až 27 (změna nadpisu dílu 4 hlavy II části první, § 10 a nový § 10a – Služební předpis)

Na existenci ani koncepci služebního předpisu jako výrazného právního instrumentu pro bližší úpravu organizačních věcí služby a služebních vztahů státních zaměstnanců (§ 10 odst. 1), tak jak je uvedena v platném textu zákona, se nic nemění.

Co do právní povahy je služební předpis *interní normativní instrukcí*. Interní normativní instrukce je v zásadě vnitřní předpis. Lze jí zavazovat v příslušných věcech podřízené orgány a fyzické osoby ve vnitřních vztazích veřejné správy. Tyto instrukce nemusejí být veřejně vyhlášeny; stačí, jsou-li vhodným způsobem sděleny těm, jichž se týkají²⁾.

V § 10a odst. 1 se však navrhuje nově stanovit, že služební předpis nesmí zakládat státnímu zaměstnanci nové právní povinnosti, tzn., tento předpis se musí pohybovat v mezích zákonů, jinak se bude jednat o neplatný služební předpis (§ 10a odst. 3). Jde o podobnou úpravu, kterou obsahuje zákoník práce.

K bodu 28 až 32 [změna nadpisu pod § 11 – Generální ředitelství státní služby, změny § 11 odst. 1, odst. 4 písm. d) a e)]

Jedná se o změny legislativně technické povahy.

K bodu 33 (změna § 11 odst. 5 – Kontrolní působnost generálního ředitelství státní služby)

²⁾ Boguszak, J. – Čapek, J. – Gerloch, A.: Teorie práva. Praha: ASPI Publishing, 2004, s. 78.

Navrhuje se úpravu týkající se kontrolní působnosti zpřesnit ve vztahu k zákonu č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).

K bodu 34 (změna § 11 odst. 7 a 8 – Rejstřík státních zaměstnanců a rejstřík fyzických osob připravujících se na službu)

Stávající platnou úpravu se navrhuje aktualizovat s tím, že se napříště neuvádí rodné číslo.

K bodu 35 a 36 (změna § 12 a 13 – Personální ředitel a personální útvar)

Dosavadní úpravu personálního ředitele a personálního útvaru se navrhuje po věcné stránce zachovat, dochází jen k dílčím zpřesněním včetně aktualizace poznámek pod čarou.

K bodům 37 až 39 (změna § 14, nové § 14a, 14b, nadpis pod § 15, § 207 v novém znění – Systemizace)

Systemizací se obecně rozumí stanovení potřebného počtu funkčních míst z hlediska účelného fungování služby včetně určení obsahu činnosti (náplně) na těchto místech s propojením na odměňování státních zaměstnanců.

Systemizace patří k základním postulátům, na kterých je zákon o státní službě postaven.

Úpravu systemizace obsahuje stávající znění zákona, které se navrhuje zachovat a provést jen některá legislativně technická zpřesnění. Počet náměstků člena vlády a počet náměstků vedoucího Úřadu vlády bude určen v systemizaci, nebude však zákonem omezen. Nadále nemá být náměstek člena vlády ani náměstek vedoucího Úřadu vlády stupněm řízení ve službě, ale má jít o politického zástupce člena vlády a vedoucího Úřadu vlády.

Celkový návrh systemizace za všechny správní úřady zpracuje generální ředitelství státní služby.

K bodům 42 a 43 (změna nadpisu hlavy I části druhé a § 17 – Předpoklady k přijetí pro přípravu na službu a oprávněné odborné požadavky)

Navrhuje se rozdělit předpoklady k přijetí pro přípravu na službu a oprávněné odborné požadavky. Předpoklady vyplývají ze zákona, kdežto oprávněné odborné požadavky má určit služební orgán ve služebním předpisu.

Předpoklady se navrhuje rozšířit rovněž pro státní občany států Evropské unie a občanů států Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

K bodu 44 (změna § 18 odst. 3 až 6 – Doložení předpokladů k přijetí pro přípravu na službu)

Po věcné stránce se stávající úprava nemění, navrhuje se legislativně technické zpřesnění včetně aktualizace poznámek pod čarou.

Pro státní občany států Evropské unie a občanů států Dohody o Evropském hospodářském prostoru se navrhuje upravit doložené předepsaných předpokladů.

K bodům 47 a 48 (změna § 19 a 19a – Průběh výběrového řízení)

Stávající právní úpravu se z důvodů vyšší instruktivnosti navrhuje rozdělit do dvou ustanovení do § 19 a 19a.

K bodům 49 až 50 (změna § 20 – Výjimky z výběrového řízení)

Po věcné stránce se stávající úpravy výjimek z výběrového řízení nemění. Navrhují se dílčí legislativně technická zpřesnění.

K bodům 51 až 64 (změny nadpisu hlavy IV v části druhé, § 21 až 27 – Příprava na službu)

Stávající úprava přípravy na službu, která se bude konat v pracovním poměru na dobu určitou, se co do věcného obsahu nemění. Navrhuje se provést legislativně technická zpřesnění.

K bodům 65 až 74 (změna nadpisu hlavy I v části třetí, § 28 až 31a nový § 31a – Služební poměr a výběrové řízení)

Stávající úprava služebního poměru se po věcné stránce nemění.

Nadále se uvažuje se službou na dobu neurčitou a se službou na dobu určitou.

Ve stávající úpravě se navrhuje provést legislativně technická zpřesnění.

V novém § 31a se navrhuje upravit výběrové řízení na volné služební místo.

K bodu 75 (změna § 32 až 34 – Rozhodnutí o jmenování do služby, vznik služebního poměru a služební slib)

Stávající úprava se zachovává; navrhují se legislativně technická zpřesnění.

K bodu 76 (změna § 35 a nový § 35a – Překážky jmenování do služby a překážky výkonu služby)

Z důvodu zabezpečení vyšší instruktivnosti úpravy zákona o státní službě se navrhuje stávající úpravu rozdělit do dvou ustanovení a zároveň zpřesnit překážky jmenování do služby o asistenta soudce, asistenta státního zástupce a náměstka člena vlády a náměstka vedoucího Úřadu vlády.

K bodu 77 (změna § 36 – Zařazení státního zaměstnance ve službě s ohledem na příbuzenské a jiné podobné vztahy)

Po věcné stránce se stávající úprava zařazení státního zaměstnance ve službě s ohledem na příbuzenské a jiné podobné vztahy nemění, navrhuje se však v § 36 odst. 2 výslovně stanovit, kdo se považuje za osobu blízkou ve vztahu ke státnímu zaměstnanci. Důvodem výslovné úpravy je skutečnost, že zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, takovou úpravu neobsahuje.

K bodu 78 až 84 [§ 37 – Zařazení mimo výkon služby]

Legislativně technická zpřesnění.

Navrhuje se zpřesnit druhy změn služby, pokud jde o jmenování a odvolání ve vztahu k zástupci představeného.

Stávající úprava výčtu změn ve službě se zásadně nemění, ale pouze zpřesňuje.

První změnou je formulační zpřesnění, kdy se dosavadní „*zkrácení délky doby výkonu služby po vzniku služebního poměru*“ navrhuje nahradit přesnější dikcí „*zkrácení služební doby*“. Dosavadní úprava může totiž evokovat jiné souvislosti, než souvislosti sledované. Jedná se totiž „o pracovní dobu státních zaměstnanců“.

Novým titulem je přerušení výkonu služby za účelem dalšího vzdělání státního zaměstnance, které se navrhuje blíže upravit v novém § 50a.

K bodům 86 a 87 (změna § 38 a nový § 38a – Služební cesta státního zaměstnance)

Stávající úprava služební cesty se co do věcného obsahu nemění. Pro vyšší instruktivnost se navrhuje rozdělit úpravu do dvou ustanovení.

Nově se navrhuje stanovit, kdo se považuje za člena rodiny státního zaměstnance, neboť na občanský zákoník není možné odkázat.

K bodům 88 a 89 (změna § 39 – Přeložení státního zaměstnance)

Stávající úprava institutu *přeložení státního zaměstnance*, k němuž může dojít i bez jeho souhlasu, která odlišuje služební vztahy od pracovněprávních vztahů, se zachovává. Navrhuje se provést legislativně technická zpřesnění.

K bodu 92 (změna § 41 – Přerušení služby státního zaměstnance z důvodu vazby)

V úpravě přerušení služby z důvodu vazby se navrhuje provést věcnou změnu. Dosavadní dobu 3 let se navrhuje zkrátit na dobu 12 měsíců.

K bodům 93 a 94 (změna § 42 a nový § 42a – Jmenování na služební místo představeného a odvolání ze služebního místa představeného)

Stávající úpravu, která je obsažena v jednom ustanovení, se z důvodu přehlednosti navrhuje rozdělit do dvou ustanovení.

K bodu 95 (změna § 43 odst. 1 – Převedení státního zaměstnance na jiné služební místo)

Navrhuje se stávající úpravu zpřesnit.

K bodu 96 [změna § 43 odst. 2 a § 55 odst. 1 – Lékařský posudek]

Navrhuje se provést legislativně technické zpřesnění ve vztahu k novým zdravotnickým předpisům, podle kterých vydává lékařský posudek poskytovatel pracovnělékařských služeb [zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů].

K bodu 97 (změna § 43 odst. 3 – Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav státního zaměstnance)

Navrhuje se uvést v zákoně legální definici toho, co se považuje za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav státního zaměstnance.

K bodům 99 až 101 (změna § 43, nadpis pod § 44, § 44 věta první – Zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů)

Navrhuje se provést legislativně technická zpřesnění.

V zařazení státního zaměstnance mimo výkon služby z organizačních důvodů (§ 44 odst. 1) se navrhuje věcná změna.

Tato změna spočívá v tom, že měsíční plat státního zaměstnance bude činit 40 % namísto dosavadních 50 % a v případě, že bude mít státní zaměstnanec vyživovací povinnost k jiné fyzické osobě, bude horní hranice zvýšení činit 70 % namísto dosavadních 80 %.

K bodu 102 (změna § 45 až 50 – Zařazení státního zaměstnance mimo výkon služby z důvodu mateřské dovolené a rodičovské dovolené, zařazení státního zaměstnance mimo výkon služby pro výkon funkce v odborové organizaci, zastupování, zařazení státního zaměstnance mimo výkon služby pro pozastavení služby, vyslání státního zaměstnance ke službě do zahraničí a zařazení po ukončení služby v zahraničí a zkrácení služební doby státního zaměstnance)

Ustanovení § 45 až 50 se navrhuje legislativně technicky zpřesnit.

K bodu 103 (nový § 50a – Přerušení výkonu služby státního zaměstnance za účelem dalšího vzdělávání)

Jak už bylo uvedeno, navrhuje se, aby mohla být služba státního zaměstnance přerušena také z důvodu jeho dalšího vzdělání, a to jen v případě, že státní zaměstnanec vykonával službu po dobu alespoň 5 let. Přerušení bude moci trvat nejdéle 12 kalendářních měsíců; po dobu přerušení nebude státnímu zaměstnanci příslušet plat.

K bodu 104 (změna § 52 – Společné ustanovení o změnách služby)

Dosavadní úpravu se navrhuje zpřesnit jejím rozdělením do dvou odstavců.

K bodu 105 a 106 (změna § 53 a nový § 53a – Společné ustanovení o změnách služby)

Dosavadní úpravu týkající se věcných záležitostí změn služby, jakož i formu těchto změn obsaženou dosud v jenom ustanovení se navrhuje rozdělit do dvou ustanovení.

K bodu 107 a 108 (označení dílu 1 s nadpisem nad § 54 – Základní ustanovení o skončení služebního poměru)

Navrhuje se provést legislativně technickou úpravu.

K bodům 107 až 126 (změny v hlavě V části třetí § 54, 55, 58a až 60 – Skončení služebního poměru včetně neplatného skončení služebního poměru)

Stávající platnou úpravu skončení služebního poměru se nenavrhuje podstatným způsobem měnit.

Nadále by se mělo vycházet ze schválené koncepce, kdy základními případy skončení služebního poměru jsou skončení služebního poměru:

- a) služebním orgánem,
- b) na základě žádosti státního zaměstnance,
- c) ze zákona.

Změny, které jsou navrženy, pokud je o právní následky neplatného skončení služebního poměru a služební posudek a potvrzení o službě, jsou změnami zpřesňující povahy a změnami legislativně technickými.

Věcné změny se týkají § 55 odst. 1 písm. e) a § 55 odst. 1 písm. g), kde se v návaznosti na změny v § 41 (přerušení služby z důvodu vazby státního zaměstnance) navrhuje nahradit časový úsek 3 let časovým úsekem 12 měsíců a časový úsek 12 měsíců časovým úsekem 9 měsíců.

Pokud jde o skončení služebního poměru ze zákona, navrhuje se v § 57 odst. 1 písm. e), aby služebním poměr skončil dnem 31. prosince kalendářního roku, v němž státní zaměstnanec dovršil věk 70 let, oproti dosavadnímu věku 65 let. V daném případě se navrhuje vycházet z analogie s ustanovením § 94 písm. a) zákona o soudech a soudcích, podle kterého ze zákona funkce soudce zaniká uplynutím kalendářního roku, v němž soudce dosáhl věku 70 let. Daný způsob skončení služebního poměru není v rozporu se *směrnici Rady 200078/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení*. Skončení služebního poměru ze zákona je nezbytné proto, aby mohla být v systemizaci včas vytvořena pracovní místa pro čekatele připravující se na výkon státní služby, tzn., aby bylo dopředu zřejmé, kteří státní zaměstnanci státní službu skončí. Systemizace je jedním ze základních nástrojů k dosažení cíle celé právní úpravy, tj. kvalifikované a kvalitní státní správy, proto lze navrženou úpravu považovat za legitimní, přičemž jí je dosaženo přiměřeným způsobem, který je nezbytný.

V této souvislosti se rovněž poznamenává, že není vyloučeno využít odborných zkušeností bývalého státního zaměstnance, jehož služební poměr z důvodu dosažení stanovené věkové hranice skončil, jeho zaměstnáním v pracovním poměru podle zákoníku práce na pracovním místě, bude-li takové místo v systemizaci vytvořeno.

K bodům 127 až 144 (změny § 61 až 69 – Povinnosti, základní práva státních zaměstnanců, omezení některých práv státních zaměstnanců, příkazy k výkonu služby a odměny za příkladnou službu)

Platnou koncepci úpravy povinností, základních práv a omezení některých práv státních zaměstnanců, příkazů k výkonu služby a odměn za příkladnou službu se navrhuje zachovat. Změny, které se navrhuje provést, jsou zpřesňujícího a legislativně technického charakteru.

Pravidla etiky státního zaměstnance vydaná služebním předpisem [§ 61 odst. 1 písm. z)] budou v zásadě nahrazovat pracovní řád vydávaný zaměstnavatelem (viz § 306 odst. 3 zákoníku práce).

V § 61 odst. 4 až 6 se navrhuje upravit zproštění povinnosti mlčenlivosti, kterou je státní zaměstnanec povinen dodržovat.

V § 67 odst. 2 se navrhuje oproti platné úpravě zvýšit pokutu za porušení povinnosti státního zaměstnance, který byl vedoucím služebního úřadu nebo ředitelem sekce, po dobu 2 let po skončení služebního poměru nevykonávat přímou podnikatelskou činnost ani podnikatelskou činnost jako společník právnické osoby v takovém oboru, v jakém vykonával službu, a to z dosavadních 200 tis. Kč na navržených 500 tis. Kč.

K bodům 145 až 149 (změny § 70 až 79 – Kárná odpovědnost)

Rovněž platnou koncepci úpravy kárné odpovědnosti státního zaměstnance za zaviněné porušení služební kázně se navrhuje zachovat.

Navrhuje se právní úpravu kárné odpovědnosti zpřesnit a zpřehlednit.

Kárně nemá odpovídat generální ředitel státní služby a jeho zástupce. Naproti tomu mohou být tyto služební orgány odvolány ze služebního místa z jakýchkoli důvodů nebo bez uvedení důvodů (§ 42a odst. 4).

K bodům 150 až 182 [část šestá, změna § 80 až 102 – Podmínky výkonu služby)

Platnou právní úpravu podmínek výkonu služby státních zaměstnanců sestávající ze zákazu diskriminace ve služebním poměru, služební doby a doby odpočinku, dovolené, služebního volna, vzdělávání státních zaměstnanců, náhrady výdajů příslušejících státnímu zaměstnanci v souvislosti s výkonem služby, bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby, podmínek pro výkon služby státního zaměstnance, zabezpečení státního zaměstnance, podmínky výkonu služby státní zaměstnankyně, těhotné státní zaměstnankyně a státní zaměstnankyně-matky, mateřské dovolené a rodičovské dovolené a přestávek ke kojení, se navrhuje v zákoně zachovat.

Navrhuje se však provést některé věcné a zpřesňující změny, jakož i legislativně technické změny.

Zákaz diskriminace ve služebním poměru (§ 80) se navrhuje nahradit úpravou *rovného zacházení a zákazu diskriminace* odkazující na antidiskriminační zákon.

V úpravě *služební doby a doby odpočinku* – odhlížeje od zpřesňujících a legislativně technických změn – se navrhuje upravit možnost zavést ve služebním úřadu pro státní zaměstnance pružné rozvržení služební doby (§ 81a), a to na základě povolení služebního orgánu.

Pokud jde o *služební pohotovost*, tu by měl nařizovat státnímu zaměstnanci služební orgán (§ 83).

Dodatkovou dovolenou se navrhuje zmínit v poznámce pod čarou č. 95.

Dobu *služebního volna v případě placených překážek ve službě na straně státního zaměstnance* se oproti stávající úpravě navrhuje zpřesnit jednak výslovným delegováním příslušných pracovněprávních předpisů a jednak zjednodušit tím, že za odpadlou služební dobu bude státnímu zaměstnanci příslušet plat, nikoli jeho náhrada, jako je tomu v případě dovolené (§ 85).

V případě *překážek ve službě* se navrhuje výslovně upravit možnost povolit státnímu zaměstnanci *čerpání neplaceného služebního volna* (§ 85a).

Plat namísto náhrady by měl státnímu zaměstnanci příslušet také v případě *překážek ve službě na straně služebního úřadu* (§ 86).

Pokud jde o *prohlubování vzdělání* státního zaměstnance se změny nenavrhují.

Studijní volno poskytované státnímu zaměstnanci k individuálním studijním účelům v rozsahu nejvýše 6 dnů výkonu služby v kalendářním roce (nový § 87a) se navrhuje zachovat.

Rozsah úlev státnímu zaměstnanci při zvýšení jeho vzdělání i napříště deleguje postup podle § 232 odst. 1 zákoníku práce s tím, že větší rozsah úlev nebude možné státnímu zaměstnanci povolit (§ 88).

K výraznějším změnám by však mělo dojít, pokud jde úpravu *zvýšení vzdělání státního zaměstnance* (§ 88, 88a a 88b). Jde o *zvýšení vzdělání studiem na vyšší odborné škole, vysoké škole, absolvování školení nebo studijního pobytu* (§ 88a).

Navrhuje se vyjít z obdobné právní úpravy obsažené v ustanoveních § 73 až 74 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Tato úprava spočívá v tom, že za zameškanou dobu služby vzděláváním na náklady služebního úřadu nebude

příslušet státnímu zaměstnanci náhrada platu, nýbrž plat. Nepočítá se s delegováním úpravy dohody o zvýšení kvalifikace (viz § 234 zákoníku práce), která je dvoustranným právním jednáním stran. Povinnost k náhradě nákladů v případě, že státní zaměstnanec nesplní povinnost po zákonem stanovenou dobu setrvat ve služebním poměru, mu vůči služebnímu úřadu vznikne ze zákona. Stanovená částka vynaložených nákladů je v návrhu koncipována jako nejvyšší.

Dosavadní úpravu *Institutu státní správy* [§ 89 až 94 (hlava V části šesté)] se navrhuje zrušit. Tato úprava byla do zákona zařazena na základě schváleného pozměňovacího návrhu.

Zrušení se navrhuje nejen z důvodu dosažení úspor vůči státnímu rozpočtu České republiky, ale také proto, že existence podobných školících zařízení se nejeví jako efektivní. Školící zařízení nedisponuje vlastními kvalifikovanými lektory, které by zaměstnávalo v pracovním poměru, ale zaměstnává zpravidla pouze organizační zaměstnance, kteří vzdělávací akce koncipují a organizačně připravují. Lektory najímá na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr uzavíraných podle zákoníku práce zpravidla s učiteli vysokých škol, zaměstnanci vědeckých institucí, ale také hojně se zaměstnanci z institucí, jejichž další zaměstnanci mají vzdělávat. Zaměstnanci ve správních úřadech – lektoři čerpají pracovní volno bez náhrady platu podle § 203 odst. 2 písm. f) zákoníku práce. Podle tohoto ustanovení platí, že *pracovní volno pro jiný úkon v obecném zájmu zaměstnanci k činnosti zaměstnance při přednášce nebo výuce včetně zkušební činnosti přísluší v rozsahu nejvýše 12 směn (pracovních dnů) v kalendářním roce, pokud tomu nebrání vážné provozní důvody na straně zaměstnavatele. Kratší části jednotlivých směn, ve kterých bylo poskytnuto pracovní volno, se počítají.*

Zrušení Institutu státní správy předpokládá, že vzdělávání státních zaměstnanců bude organizováno z pozice jednotlivých resortů.

Úpravu náhrady nákladů příslušejících státnímu zaměstnanci v souvislosti s výkonem služby se co do věcného obsahu nenavrhuje měnit (§ 95). Navrhují se potřebná legislativně technická zpřesnění.

Totéž platí, i pokud jde o *úpravu bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby* (§ 96).

Úpravu podmínek výkonu služby (§ 97) se navrhuje aktualizovat ve vztahu ke změnám, ke kterým došlo od 1. ledna 2012 v ustanovení § 224 odst. 1 zákoníku práce (zákon č. 365/2011 Sb.).

V *úpravě zabezpečení státního zaměstnance* (§ 98) **odchodným** se navrhuje provést změnu, jejímž cílem je úspora nákladů vůči státnímu rozpočtu České republiky.

Z platného § 98 vyplývá, že státnímu zaměstnanci přísluší od služebního úřadu při prvním skončení služebního poměru na dobu neurčitou po

- a) přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, nebo
 - b) vzniku nároku na starobní důchod
- odchodné ve výši pětinasobku měsíčního platu.

Rovněž platí, že státnímu zaměstnanci přísluší od služebního úřadu při skončení služebního poměru z důvodu dlouhodobého neplnění předpokladu zdravotní způsobilosti, k němuž došlo v souvislosti s výkonem služby, odchodné ve výši pětinasobku měsíčního platu.

Nově se navrhuje v případě *odchodného* stanovit, že státnímu zaměstnanci bude příslušet

od služebního úřadu při skončení služebního poměru z důvodu dlouhodobého neplnění předpokladu zdravotní způsobilosti, k němuž došlo v souvislosti s výkonem služby, odchodné ve výši pětinasobku měsíčního platu.

Protože se navrhuje zrušit příspěvek za výsluhu služebních let k důchodu, pro jeho finanční náročnost vůči státnímu rozpočtu České republiky, navrhují se nová kompenzační opatření. Má jít o paušální příspěvek na dopravu a paušální příspěvek na ošacení (§ 98a a 98b).

Oba příspěvky jsou koncipovány jako nárokové a mají být přiznávány zpětně. Příspěvek na dopravu se má přiznávat na základě žádosti státního zaměstnance, kdežto příspěvek na ošacení se má přiznávat bez nutnosti, aby o něj státní zaměstnanec žádal. O obou příspěvcích by se mělo rozhodovat v řízení podle zákona o státní službě (§ 198).

K bodu 183 (změna § 103 až 108 a nové § 108a až 108ap – Náhrada škody)

Při schvalování služebního zákona byla úprava náhrady škody delegována na příslušná ustanovení prvního zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Šlo o jeho ustanovení § 170 až 205, 205a, 205b, 205c. První zákoník práce byl ve vztahu k občanskému zákoníku autonomní. Druhý zákoník práce č. 262/2006 Sb., který nabyl účinnosti od 1. ledna 2007 je ve vztahu k občanskému zákoníku subsidiární.

Náhrada škody, s výjimkou náhrady škody na zdraví, je v druhém zákoníku práce obsažena v části jedenácté. Náhrada škody na zdraví je ve druhém zákoníku práce zahrnuta v přechodných ustanoveních části třinácté, a to z toho důvodu, že se předpokládalo, že bude nahrazena právní úpravou úrazového pojištění zaměstnanců podle zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců. Na takto konstruovanou úpravu náhrady škody v druhém zákoníku práce je delegována náhrada škody ve stávajícím znění služebního zákona.

Po více než 11 letech od vyhlášení služebního zákona při předpokládaném nabytí jeho úplné účinnosti od 1. ledna 2015 není možné, aby úprava náhrady škody vycházela dílem z pozitivní úpravy náhrady škody druhého zákoníku práce a v náhradě škody na zdraví jen z jeho přechodných ustanovení.

Navrhuje se proto úpravu náhrady škody v zákoně o státní službě upravit celkově v pozitivní úpravě, a to podobným způsobem jako tomu bylo v prvním zákoníku práce, a jako je tomu v zákoně č. 221/1999 Sb., o služebním poměru vojáků z povolání, a v zákoně č. 361/2003 Sb., služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, s tím, že tato úprava náhrady škody bude právní úpravou veřejnoprávního typu, tzn., že se nenavrhuje vycházet z nové právní úpravy *závazků z deliktů* a *explicitě z náhrady při újmě na přirozených právech člověka* podle nového občanského zákoníku (zákon č. 89/2012 Sb.).

Nová úprava odpovědnosti za škodu podle zákona o státní službě bude vycházet z praxí osvědčených principů prvního zákoníku práce a zákonů, které upravují jiné služební poměry.

Jestliže podle § 1 odst. 1 věta druhá nového občanského zákoníku platí, že „Uplatňování soukromého práva je nezávislé na uplatňování práva veřejného“, musí *a contrario* platit, že uplatňování práva veřejného není závislé na uplatňování práva soukromého. Může proto úprava odpovědnosti za škodu občanských státních zaměstnanců vycházet z jiných principů, než úprava podle soukromého práva.

Úpravu náhrady škody v zákoně o státní službě v jeho části sedmé se navrhuje koncipovat takto:

- a) *Prevence – hlava I,*
- b) *Povinnost státního zaměstnance nahradit škodu – hlava II (včetně škody při porušení oznamovací nebo zakročovací povinnosti, škody na věcech, které je státní zaměstnanec povinen vyúčtovat, a škody na věcech, které služební úřad státnímu zaměstnanci svěřil a rozsahu náhrady škody),*
- c) *Povinnost služebního úřadu nahradit škodu státnímu zaměstnanci – hlava III (včetně škody při odvracení škody, škody na odložených věcech a rozsahu náhrady škody),*
- d) *Povinnost služebního úřadu nahradit škodu při služebních úrazech a nemocech z povolání – hlava IV (včetně rozsahu povinnosti nahradit škodu a zproštění se této povinnosti, druhů náhrad a společných ustanovení o povinnosti nahradit škodu při služebním úrazu nebo nemoci z povolání),*
- e) *Společná ustanovení o povinnosti nahradit škodu (hlava V).*

V ustanovení § 108d odst. 2 se navrhuje stanovit, že *povinnost k náhradě škody způsobené z nedbalosti nesmí přesáhnout u jednotlivého státního zaměstnance částku rovnající se čtyřapůlnásobku jeho průměrného měsíčního výdělku před porušením povinnosti, kterým způsobil škodu. Toto omezení neplatí, byla-li škoda způsobena úmyslně, v opilosti, nebo po zneužití jiných návykových látek.*

Jedná se o totožnou právní úpravu s ustanovením § 257 odst. 2 druhého zákoníku, ustanovením § 107 odst. 2 zákona o vojácích z povolání a ustanovením § 95 odst. 3 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.

Podle ustanovení § 41 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, platí, že *„Pokud odpovědnost za škodu způsobenou představitel, poslancem Evropského parlamentu nebo soudcem nebo jim vzniklou při výkonu funkce nebo v přímé souvislosti s ním není upravena zvláštními předpisy, postupuje se podle pracovněprávních předpisů.“* Pracovněprávním předpisem je třeba rozumět druhý zákoník práce. Představitelem podle v zákoně č. 236/1995 Sb. nesprávně umístěné legislativní zkratky se rozumí:

- a) poslanec a senátor Parlamentu,
- b) člen vlády,
- c) prezident republiky,
- d) soudce Ústavního soudu,
- e) člen, viceprezident a prezident Nejvyššího kontrolního úřadu,
- f) člen, místopředseda a předseda Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, člen, místopředseda a předseda Rady Ústavu pro studium totalitních režimů.

Také v případě soudců se jejich odpovědnost za škodu, kterou mají povinnost nahradit, řídí druhým zákoníkem práce, což vyplývá z § 84 odst. 4 zákona o soudech a soudcích. Je stanoveno *„Nestanoví-li zákon o soudech a soudcích nebo zvláštní právní předpis jinak, použijí se na pracovní vztah soudce přiměřeně ustanovení zákoníku práce a jiných pracovněprávních předpisů.“*

Jestliže by být měla limitace odpovědnosti za škodu způsobenou z nedbalosti v případě občanského státního zaměstnance zvýšena, jednalo by se o vytvoření hrubého nepoměru mezi odpovědností za škodu v ostatních služebních poměrech podle jiných zákonů, ale také ve vztahu k odpovědnosti za škodu představitelů podle zákona č. 236/1995 Sb. Tím by došlo k porušení rovného zacházení, a tím i k rozporu s ustanovením čl. 4 odst. 3 a 4 Listiny základních práv a svobod.

K bodům 184 až 186 (změna § 109 až 111, zrušení hlavy III části osmé – Sociální zajištění státních zaměstnanců)

V části osmé se navrhuje provést v zásadě pouze legislativně technická zpřesnění. To platí o § 109, 110 a 111.

Z důvodu dosažení úspor ve vztahu ke státnímu rozpočtu České republiky se navrhuje zrušit příspěvek za výsluhu služebních let k důchodu (§ 112 až 121).

K bodům 188 až 208 (změna nadpisu části deváté a § 122 až 132 – Informování státních zaměstnanců a projednání se státními zaměstnanci v záležitostech výkonu služby a podmínek jejího výkonu, oprávnění odborových orgánů, radu státních zaměstnanců, zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby a jejich oprávnění)

Část devátá zákona obsahuje úpravu informování státních zaměstnanců a projednání se státními zaměstnanci v záležitostech výkonu služby a podmínek jejího výkonu, oprávnění odborových orgánů, radu státních zaměstnanců, zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby a jejich oprávnění.

Dosavadní úpravu části deváté se navrhuje v zásadě zachovat a s jednou výjimkou ji věcně neměnit.

Navrhuje se provést legislativně technická zpřesnění spočívající v rozdělení dosavadních ustanovení do většího počtu ustanovení nebo v jednotlivých ustanoveních do více odstavců.

V dosavadním textu části deváté se používá pojmu „odborový orgán“, což nevyjadřuje dostatečně právní způsobilost. Proto se navrhuje namísto pojmu „odborový orgán“ používat pojem „odborová organizace“, který používá také zákoník práce.

V novém § 125a se navrhuje začlenit úpravu způsobilosti odborové organizace jednat ve služebních vztazích. Jde obdobnou úpravu, kterou obsahuje od 1. ledna 2012 ustanovení § 286 zákoníku práce na základě jeho změny provedené zákonem č. 365/2011 Sb.

S ohledem na význam kolektivní dohody (§ 132), i když kolektivní dohoda nemůže mít stejné možnosti jako kolektivní smlouva podle zákoníku práce, se navrhuje její výraznější legislativně technické uspořádání a upřesnění ve vztahu k § 26 zákoníku práce a § 8, 10 až 26 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání.

K bodu 209 (změna části desáté, § 133 až 159 – Odměňování státních zaměstnanců)

Z ustanovení čl. 28 Listiny základních práv a svobod vyplývá, že „Zaměstnanci mají právo na spravedlivou odměnu za práci a na uspokojivé pracovní podmínky. Podrobnosti stanoví zákon.“. Z tohoto ústavně právního vymezení jasně vyplývá, že právní úprava odměňování státních zaměstnanců musí být obsažena originálně především v zákonu, nikoli na základě pouhého zmocnění jen v prováděcím právním předpisu. Takovým způsobem je také koncipováno odměňování státních zaměstnanců ve služebním zákoně, a proto není důvod takovou koncepci měnit.

Rozsah úpravy a způsob řešení odměňování státních zaměstnanců se navrhuje ponechat tak, jak bylo stanoveno v novele služebního zákona přijaté zákonem č. 426/2003 Sb. V té

době však bylo odměňování zaměstnanců veřejné správy a služeb upraveno zákonem č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, a v právních předpisech vydaných k jeho provedení.

Z uvedeného důvodu je nutné část desátou aktualizovat tak, aby navazovala na současnou úpravu obsaženou v zákoníku práce. Platový systém pro státní zaměstnance je nutné přizpůsobit veřejnoprávní úpravě jejich zaměstnávání, provázat se systemizací a se služebním hodnocením a s katalogem správních činností, na základě kterého budou klasifikována služební místa. Počet dvanácti tříd odpovídá 5. až 16. platové třídě stanovené v zákoníku práce pro zaměstnance veřejných služeb a správy, neboť v prvních 4 třídách obecného šestnáctitřídního systému se správní činnosti nevyskytují. Předpokládá se, že úroveň platových tarifů bude odpovídat srovnatelným činnostem zaměstnanců ve veřejných službách a správě s tím, že zvýšené povinnosti a omezení státních zaměstnanců vyplývající ze služebního poměru budou kompenzovány příplatkem za službu. Ke sjednocení postupu v otázkách odměňování v jednotlivých správních úřadech se předpokládá vydávání služebních předpisů generálním ředitelem a nadřízeným služebním orgánem.

Z části desáté se navrhuje vypustit úpravu odměňování zaměstnanců v pracovním poměru a ponechat ji zákoníku práce. Nezbytné odchylky pro čekatele a zaměstnance v pracovním poměru, kteří budou výjimečně zastupovat státní zaměstnance po dobu jejich nepřítomnosti, se navrhuje upravit přímo v ustanoveních, která tyto instituty upravují.

Z důvodu větší přehlednosti a instruktivnosti právní úpravy se navrhuje celou část desátou nahradit novým zněním.

K § 133 (Obecné ustanovení o platu a odměně za služební pohotovost)

Navrhuje se, aby státnímu zaměstnanci náležel plat poskytovaný formou taxativně stanovených složek v závislosti na výkonu služby.

Zakotvuje se nárok na odměnu za služební pohotovost, která není platem, a současně se stanoví její jednotná výše. U podmínek nároku se odkazuje na zákoník práce, protože k odlišné úpravě není důvod.

K § 134 (Platový tarif)

Navrhuje se, aby nárok na základní složku platu (platový tarif) byl v zákoně o státní službě stanoven v závislosti na složitosti, odpovědnosti a namáhavosti služby a na získaných odborných zkušenostech podmiňujících výkon služby.

K § 135 (Členění platových tarifů)

Navrhuje se stanovit závazné parametry pro konstrukci stupnice platových tarifů. Minimální platové tarify vycházejí z aktuální výše v odpovídajících platových třídách pro zaměstnance veřejných služeb a správy podle zákoníku práce.

K § 136 a příloze č. 1 (Platová třída a charakteristiky platových tříd státních zaměstnanců ve služebních úřadech)

Činnosti vykonávané na služebních místech budou podle principu nejnáročnější činnosti zařazeny do jedné z 12 platových tříd podle katalogu správních činností, který vydá vláda nařízením v souladu s charakteristikami stanovenými v příloze č. 1. Toto rozřídění bude významné pro stanovení platového tarifu státního zaměstnance a pro systemizaci správního

úřadu. Současně se stanoví postup pro případ nově vytvořeného služebního místa, na kterém se mají vykonávat činnosti, které nejsou uvedeny v katalogu správních činností.

K § 137 (Platový stupeň)

K ocenění zkušeností získaných výkonem služby (odborných činností) se bude platový tarif v každé platové třídě diferencovat ve 12 platových stupních. Současně se navrhuje zohlednit i stanovené náhradní doby.

K § 138 (Příplatek za službu)

Ocenit přísné podmínky výkonu služby státních zaměstnanců a kompenzovat zvýšené povinnosti a omezení včetně kárné odpovědnosti se navrhuje formou příplatku za službu. Podíl z platového tarifu, který bude státnímu zaměstnanci náležet, umožní zachování žádoucích relací platů.

K § 139 a příloze č. 2 (Příplatek za vedení a rozpětí příplatků za vedení)

Příplatek za vedení oceňuje řídicí činnost vedoucího státního zaměstnance. V zájmu racionálnějšího organizačního uspořádání do početnějších organizačních útvarů se navrhuje ocenit i řídicí činnost vedoucího referátu při plnění druhově obdobných úkolů.

Úroveň příplatků za vedení je odvozena od úrovně stanovené pro zaměstnance ve veřejných službách a správě podle zákoníku práce. Ke sjednocení postupu se umožňuje generálnímu řediteli a nadřízenému služebnímu úřadu, aby vydal závazná pravidla pro určování příplatku v rámci stanovených rozpětí.

K § 140 (Příplatek za zastupování)

K zajištění plynulého plnění úkolů správních úřadů se navrhuje stanovit určenému státnímu zaměstnanci povinnost zastupovat představeného, např. v době jeho nepřítomnosti, nebo do doby ukončení výběrového řízení, které předchází obsazení systemizovaného služebního místa. Ke kompenzaci plnění zvýšených služebních povinností se navrhuje poskytovat státnímu zaměstnanci příplatek ve stejné výši jako je stanovena pro příplatek za vedení zastupovaného představeného.

Ze stejných důvodů se navrhuje poskytovat příplatek za zastupování nepřítomného státního zaměstnance, který plní náročnější, složitější a odpovědnější služební úkoly (jeho služební místo je zařazeno do vyšší platové třídy).

K § 141 až 147 (Plat a náhradní volno za službu přesčas, příplatek za službu v sobotu a v neděli, příplatek za službu v noční době, příplatek a náhradní volno za službu ve svátek, příplatek za službu ve ztíženém pracovním prostředí, zvláštní příplatek a příplatek za rozdělenou směnu)

Navržená právní úprava platu a náhradního volna za službu přesčas, za službu v sobotu a v neděli, za službu v noční době, příplatku a náhradního volna za službu ve svátek, příplatku za službu ve ztíženém pracovním prostředí, zvláštního příplatku a příplatku za rozdělenou směnu vychází z úpravy pro zaměstnance veřejných služeb a správy obsažené v zákoníku práce, protože k rozdílné úpravě není věcný ani právní důvod. Generální ředitel se zmocňuje ke sjednocení postupu pro určování konkrétní výše příplatku za službu ve ztíženém pracovním prostředí a zvláštního příplatku.

K § 148 (Příplatek za výchovu čekatele)

Zvýšený rozsah služebních povinností státního zaměstnance, který bude pověřen vedením přípravy čekatele na službu (bod 52 – § 21 odst. 2), se navrhuje kompenzovat příplatkem, jehož výši stanoví vláda nařízením.

K § 149 (Osobní příplatek)

Výše osobního příplatku je odvozena od výše stanovené v zákoníku práce pro zaměstnance ve veřejných službách a správě. Tímto nenárokovým nástrojem se má zpružnit rigorózní systém oceňování nabytých zkušeností státních zaměstnanců při stanovení platového tarifu podle platových stupňů. Umožňuje se tak více ocenit státní zaměstnance s nižší mírou zkušeností, ale podávající lepší výkony, než zkušenější státní zaměstnanci. Z důvodu vyšší objektivity se navrhuje provázat přiznání, zvýšení, snížení nebo odejmutí osobního příplatku se systémem služebního hodnocení.

Navrhují se stanovit důvody, které odůvodňují změnu výše jednou přiznaného osobního příplatku. Oproti důvodům stanoveným v zákoníku práce se výslovně stanoví i důvody spočívající v ekonomických možnostech státního rozpočtu.

K § 150 (Odměna)

Navrhuje se, aby fakultativní složkou platu bylo možné ocenit jednorázové nebo krátkodobé intenzivnější plnění služebních úkolů, které nelze v jiných složkách platu zohlednit.

K § 151 až 153 (Splatnost platu a výplata platu)

Navržená právní úprava splatnosti a výplaty platu je obdobná jako úprava obdobných institutů v zákoníku práce, s tím že pro stanovení výplatního termínu vydá generální ředitel zásady platné pro všechny správní orgány.

Umožňuje se rovněž výplata platu státnímu zaměstnanci se služebním působištěm v zahraničí v cizí měně. Tato výplata je podmíněna souhlasem státního zaměstnance.

K § 154 (Srážky z platu)

U srážek z platu se na úpravu v zákoníku práce odkazuje. K odchýlné úpravě není věcný ani právní důvod.

K § 155 (Společná ustanovení o platu)

V souladu s právem Evropské unie je nezbytné stanovit princip rovnosti při odměňování státních zaměstnanců. K tomuto účelu se stanoví i kritéria, na základě kterých se rovnost posuzuje.

K § 156 (Společná ustanovení o platu)

Z důvodu právní jistoty státního zaměstnance se navrhuje zakotvit povinnost služebnímu orgánu seznámit státní zaměstnance s právními předpisy upravujícími jejich platové poměry.

K § 157 (Společná ustanovení o platu)

Protože náhrada platu je plněním nahrazujícím ve stanovených případech plat, navrhuje se, aby pro její splatnost, výplatu a provádění srážek z ní byly stanoveny shodné podmínky jako u platu. Shodný postup se navrhuje i u odměny za služební pohotovost.

K § 158 (Společná ustanovení o platu)

Shodně jako u úpravy podle zákoníku práce se zakotvuje státním zaměstnancům právo na plat a jeho složky rovněž za zlomky hodin, nikoliv pouze za celé hodiny.

K § 159 (Společná ustanovení o platu)

Je nezbytné stanovit postup při odměňování pro představené, kteří nemají nadřízené představené. Navrhuje se zachovat obecnou zásadu, podle které určuje plat ten, který do funkce státního zaměstnance jmenuje.

Případné spory o platové nároky nebudou řešeny v řízení podle zákona o státní službě, které je řízením správním, ale budou k nim příslušné obecné soudy v občanském soudním řízení.

K bodu 210 [změna části jedenácté – Společná ustanovení (Osobní spis státního zaměstnance, jeho služební hodnocení, služební průkaz, žádost a stížnost státního zaměstnance, řízení ve služebních věcech, přechod výkonu práv a povinností ze služebního poměru, systemizace pracovních míst správního úřadu, náměstek člena vlády a náměstek vedoucího Úřadu vlády, obecná ustanovení, doručování a průměrný výdělek, použití pracovního poměru a informační systém o službě a platech)]

V části jedenácté se jsou soustředěny obecné právní záležitosti, které ovlivnily změny, ke kterým v právním řádu České republiky došlo v uplynutých více než 11 letech od vyhlášení služebního zákona.

Především se jedná o novou úpravu správního řízení podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, která nabyla účinnosti od 1. ledna 2006. Dosavadní úprava řízení ve věcech služby (§ 198 až 219 služebního zákona) byla koncipována jako samostatný typ správního řízení, což sice čl. 36 odst. 1 Ústavy České republiky nevylučuje, ale taková zvláštní úprava se nejeví být efektivní.

Navrhuje se nově řízení ve služebních věcech podřídít správnímu řádu a od něj stanovit nezbytné odchylky, a to podobně jako tomu je v zákonu o služebním poměru vojáků z povolání.

Rovněž se z důvodu přehlednosti a instruktivnosti navrhuje celkově upravit celou část jedenáctou zákona. Nutno je rovněž akceptovat skutečnost, že ve veřejném právu, kterým zákon č. 218/2002 Sb., ve znění navržené předlohy, nově nazvaný jako „zákon o státní službě“ je, budou uzavírány *veřejnoprávní smlouvy*, a tudíž se bude postupovat podle části páté správního řádu.

Proto je potřebné obecné právní záležitosti nezbytné pro fungování zákona nově upravit. Těmito záležitostmi jsou:

- a) způsobilost k právnímu jednání a zastoupení,
- b) bezdůvodné obohacení,
- c) zajištění nároku nebo povinnosti,
- d) dohoda o sporných nárocích,
- e) promlčení,
- f) zánik nároku (prekluze),
- g) zánik a přechod nároku po smrti státního zaměstnance,
- h) lhůty a

i) počítání času.

Navrhuje se rovněž přesněji vymezit vztah zákona o státní službě k zákoníku práce jako je doručování, průměrný výdělek, ohrožení nemocí z povolání a použití ustanovení o pracovním poměru.

K bodům 211 až 216 (změny nadpisu díl 1 hlavy I části dvanácté, § 235 a 236 – Systemizace)

V ustanoveních upravujících systemizaci v přechodném období, ve kterém se má služba vytvořit, se navrhuje provést legislativně technická zpřesnění, která jsou podmíněna změnami navrženými v jiných ustanoveních zákona o státní službě.

Na jmenování generálního ředitele státní služby a zástupce generálního ředitele státní služby se nebude vztahovat správní řízení podle zákona o státní službě.

K bodům 217 a 218 (změny § 237 odst. 2 a 5 –Jmenování generálního ředitele státní služby, jeho zástupce a dalších služebních orgánů)

V ustanoveních upravujících jmenování generálního ředitele státní služby, jeho zástupce a dalších služebních orgánů se navrhuje provést legislativně technická zpřesnění, která jsou podmíněna změnami navrženými v jiných ustanoveních zákona o státní službě.

K bodu 219 (změny § 238 až 243 – Služba na dobu neurčitou, služba na dobu určitou, společná ustanovení ke službě na dobu neurčitou a na dobu určitou a řízení a přezkoumání a rozhodnutí)

Služba na dobu neurčitou

Oproti platné úpravě služebního zákona se navrhuje zjednodušení přechodu dosavadních zaměstnanců ve správních úřadech do služby.

Ti dosavadní zaměstnanci, kteří pracovali při výkonu činností uvedených v § 5 zákona o státní službě, v pracovním poměru na dobu neurčitou v den podání žádosti o jmenování do služby, alespoň 3 roky, nebudou povinni konat kvalifikační zkoušku ani úřednickou zkoušku. Konání této zkoušky se jeví jako kontraproduktivní, protože jedni zaměstnanci by zkoušeli jiné a naopak. Jednalo by se o vzájemné přezkoušení. Tito zaměstnanci budou jmenováni do služby na dobu neurčitou.

Služba na dobu určitou

Je však potřebné pamatovat na ty dosavadní zaměstnance, kteří vykonávali činnosti podle § 5 zákona o státní službě, ale nebudou v pracovním poměru pracovat v den podání žádosti o jmenování do služby alespoň po dobu 3 let. Tito zaměstnanci budou jmenováni do služby na dobu určitou. Bude jim však umožněno, aby v době tří let ode dne nabytí účinnosti zákona č. 218/2002 Sb., ve znění předlohy nově nazvaného jako „zákon o státní službě“ vykonali úřednickou zkoušku a mohli být jmenováni do služby na dobu neurčitou.

Zvlášť je nutné zabývat se výkonem funkcí podle § 29 odst. 3. Jde o funkce předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, předsedy Energetického regulačního úřadu a předsedy a členů Rady Českého telekomunikačního úřadu. Tyto funkce mohou být podle jiných zákonů vykonávány jen po stanovenou dobu. Tuto skutečnost zákon o státní službě respektuje v § 239 odst. 7.

Na základě právní fikce se navrhuje zákonem o státní službě určit, kteří dosavadní vedoucí zaměstnanci ve správních úřadech budou zastávat služební místa představených (§ 9 zákona o státní službě).

Rovněž je pamatováno při respektování ustanovení čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, podle kterého platí, že „*Občané mají za rovných podmínek přístup k voleným a jiným veřejným funkcím.*“ bylo uskutečněno v době 3 let ode dne nabytí účinnosti zákona o státní službě výběrové řízení k definitivnímu obsazení služebními místy představených, které se bude řídit zákonem o státní službě.

Vedle jmenování generálního ředitele státní služby a jeho zástupce je nezbytné v přechodném období jmenovat další služební orgány. Jimi jsou státní tajemník a zástupce státního tajemníka, personální ředitel a zástupce personálního ředitele.

Rovněž v případě státního tajemníka a jeho zástupce, personálního ředitele a jeho zástupce předloha počítá s tím, při respektování ustanovení čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, aby bylo uskutečněno v době 3 let ode dne nabytí účinnosti zákona výběrové řízení k definitivnímu obsazení služebních míst.

K bodům 220 až 222 (změna § 244, § 246 odst. 2 a poznámky pod čarou č. 87)

Jedná se o legislativně technická zpřesnění, která reagují na předchozí změny zákona o státní službě.

K bodu 223 a 224 (změna § 249 a 250 – Práva a povinnosti z pracovního poměru dosavadních zaměstnanců ve správních úřadech, kteří byli jmenováni do služby a konání prvního služebního hodnocení)

Tyto úpravy služební zákon již obsahuje, navrhuje se jednak jejich zjednodušení a jednak jejich časové upřesnění.

K bodům 225 a 226 (změna nadpisu dílu 9 hlavy I části dvanácté a § 251 – Náhrada škody)

Přechodná úprava týkající se náhrady škody je vyvolána nově navrženou úpravou odpovědnosti za škodu na zdraví státního zaměstnance. Do provedení ustanovení § 108x odst. 2, se navrhuje postupovat podle § 394 odst. 2 zákoníku práce. Podle posledně uvedeného ustanovení platí, že „Do doby nabytí účinnosti právní úpravy úrazového pojištění se postupuje podle vyhlášky č. 440/2001 Sb., o odškodňování bolesti a ztížení společenského uplatnění, ve znění vyhlášky č. 50/2003 Sb.“.

K bodu 227 (nový díl 11 v hlavě I části dvanácté – Paušální příspěvek na dopravu a paušální příspěvek na ošacení)

Také v přechodných ustanoveních je třeba pamatovat na nová kompenzační opatření pro státní zaměstnance, která jsou obsažena v § 98a a 98b zákona o státní službě.

K bodu 228 (změna § 254 – Účinnost zákona)

Co do věcného obsahu se ustanovení o nabytí úplné účinnosti zákona, nemění. Úprava je navržena z legislativně technických důvodů, zejména proto, že od vyhlášení služebního zákona uplynula doba více než 11 let.

K bodům 229 až 235 (změny přílohy č. 1 – Charakteristiky platových tříd státních zaměstnanců ve služebních úřadech)

Navrhuje se provést legislativně technická zpřesnění ve vztahu ke školským předpisům.

K bodu 236 (změna přílohy č. 2 – Rozpětí příplatků za vedení)

Vzhledem ke změnám v úloze státního tajemníka a jeho zástupce ve služebním úřadu, jímž je ministerstvo nebo Úřad vlády, navrhuje se rovněž změny, pokud jde o zařazení zástupce státního tajemníka a státního tajemníka - jde o úroveň srovnatelnou s ředitelem odboru a ředitelem sekce.

K čl. II (Zmocnění k vydání úplného znění zákona o státní službě)

Vzhledem k tomu, že ke změnám úpravy občanské státní služby dochází po více než 11 letech ode dne vyhlášení zákona a s ohledem na rozsah navržených změn je důvodné, aby bylo ve Sbírce zákonů vyhlášeno úplné znění zákona o státní službě.

K části druhé [Změna zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon)]

K čl. III

Po více než 11 letech ode dne vyhlášení zákona č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), který byl vícekrát změněn, je důvodné s ohledem na změny, ke kterým v právním řádu České republiky došlo, tento zákon zrušit a nahradit zákonem novým, s výjimkou částí třicáté třetí a třicáté čtvrté. Některé části zákona č. 309/2002 Sb. byly v průběhu doby již zrušeny.

Část třicátá třetí (čl. XXXIII) – změna zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, a část třicátá čtvrtá (čl. XXXIV) – změna zákona č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, nabyly účinnosti dnem 1. ledna 2004.

Zákon č. 309/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s výjimkou částí třicáté třetí a třicáté čtvrté, je třeba zrušit s účinností dnem 31. prosince 2014.

K čl. IV – Účinnost

Navrhuje se, aby zákon o státní službě nabyl úplné účinnosti dnem 1. ledna 2015, který je stanoven zákonem č. 445/2011 Sb., s výjimkou zrušení platných částí zákona č. 309/2002 Sb., kde se navrhuje, aby účinnost nastala dnem 31. prosince 2014.

V Praze dne 15. ledna 2014

Ing. Jiří Rusnok, v. r.
předseda vlády

Ing. František Koníček, v. r.
ministr práce a sociálních věcí